

THAILAND'S ECONOMIC OUTLOOK QUARTER 3/2025

ประมาณการ
เศรษฐกิจไทย
ประจำไตรมาสที่ 3/2568

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2568	3
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2025	7
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568	12
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568	42

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	59
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568	64
--	----

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2568	72
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ : Macroeconomic Analysis Briefings

1. Primate Cities and Economic Centralisation: From Bangkok to London	82
2. สถานการณ์ของตลาดทุนไทยในปัจจุบัน และความท้าทายในปี 2568	96
3. OECD's Two Pillar Framework	112
4. Addressing the Informal Economy: The Country's Basic Bank	138

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 ต่อปี ภายใต้สถานการณ์นโยบายภาษีศุลกากรตอบโต้ของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) และผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศคู่ค้าของไทย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับผลการประมาณการเศรษฐกิจครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.1 (ณ เมษายน 2568) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกที่ขยายตัวดีกว่าที่คาดไว้ ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

นายพรชัย ฐีระเวช ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง ได้แถลงผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568 ว่า “เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 ต่อปี ภายใต้สถานการณ์นโยบายภาษีศุลกากรตอบโต้ของสหรัฐฯ และผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศคู่ค้าของไทย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับผลการประมาณการเศรษฐกิจครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.1 (ณ เมษายน 2568) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกที่ขยายตัวดีกว่าที่คาดไว้ ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง” โดยคาดว่าจะการผลิตภาคอุตสาหกรรมจะสามารถกลับมาขยายตัวได้ที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) จากปีก่อนหน้าที่หดตัวที่ร้อยละ -0.4 ต่อปี จากการฟื้นตัวของการผลิตยานยนต์และการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญ ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 5.0 ถึง 6.0) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.3 เนื่องจากการเร่งนำเข้าของประเทศคู่ค้าที่สูงกว่าคาดในครั้งแรกของปี 2568

อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าของไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 อาจจะมีทิศทางที่ชะลอตัวลงจากผลกระทบของภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งคาดว่าประเทศไทยจะได้รับข้อตกลงการผ่อนปรนภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ภายในไตรมาสที่ 3 ปี 2568 ด้านมูลค่าการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 4.5 ถึง 5.5) โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าทุนเพื่อนำมาผลิตเพื่อส่งออก

การบริโภคภาคเอกชนเป็นแรงสนับสนุนสำคัญในการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย โดยคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.1 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.6 ถึง 3.6) ตามกำลังซื้อในประเทศ สะท้อนจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในประเทศที่ขยายตัวได้ดี โดยเติบโตติดต่อกัน 9 ไตรมาส สำหรับการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.5 ถึง 3.5) ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 0.4 โดยการลงทุนมีทิศทางฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มูลค่าสูงกว่า 1 ล้านล้านบาท จาก 1,880 โครงการในครั้งแรกของปี 2568 ด้านการบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) และการลงทุนภาครัฐขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.4 ถึง 4.4) จากการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และมีแผนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้กรอบวงเงิน 157,000 ล้านบาท (แผนการขับเคลื่อนฯ) ที่มีส่วนช่วยในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยให้เอื้อต่อการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติจัดสรรเงินแล้ว 115,375 ล้านบาท ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านน้ำและด้านคมนาคม) ด้านการท่องเที่ยว ด้านการลดผลกระทบภาคการส่งออกและเพิ่มผลิตภาพ และเศรษฐกิจชุมชนและอื่น ๆ เป็นต้น

ด้านเสถียรภาพภายในประเทศอยู่ในระดับมั่นคง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.1 ถึง 0.9) ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 มีแนวโน้มเกินดุล 14.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ของ GDP จากดุลการค้าที่เกินดุล

โฆษกกระทรวงการคลังได้กล่าวทิ้งท้ายว่า “เศรษฐกิจไทยคาดว่าจะขยายตัวได้ดีในครึ่งปีแรก อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องติดตามทิศทางเศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ที่เศรษฐกิจไทยอาจเผชิญความท้าทายจากแรงกดดันจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยกระทรวงการคลังได้เตรียมตัวรับมือและบรรเทาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านการดำเนินแผนการขับเคลื่อนฯ ในการลดผลกระทบต่อภาคการส่งออก และมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยเหลือภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอย่างทันทั่วถึงและตรงจุด ครอบคลุมการจัดเตรียมสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเป็นพิเศษ ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อเพิ่มสภาพคล่องและลดภาระทางการเงินของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ของห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ

สำหรับประเด็นผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างไทย-กัมพูชา ประเมินว่าผลกระทบมีจำกัดอยู่ในพื้นที่ชายแดนและความเสียหายด้านทรัพย์สินและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการต่อสู้ทางการทหาร ซึ่งกระทรวงการคลังได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีพิพาทชายแดน ประกอบด้วย 1) การขยายวงเงินทศรองราชการให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ จังหวัดละ 100 ล้านบาทและพร้อมพิจารณาขยายเพิ่ม

หากไม่เพียงพอเพื่อให้จังหวัดสามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว 2) การเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษี และ 3) การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อเสริมสภาพคล่องและพักชำระหนี้ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ โดยกระทรวงการคลังมีการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และมีการเตรียมความพร้อมที่จะออกมาตรการเพิ่มเติมอย่างเหมาะสมได้ทันทั่วถึงต่อไป

ในระยะต่อจากนี้ไป ควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ 1) นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และผลกระทบทางอ้อมจากการไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีที่ย้ายตลาดเข้าสู่ไทยมากขึ้น 2) ทิศทางของการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568 ในกรณีฐาน
(ณ เดือน กรกฎาคม 2568)

	2567	2568f	
		เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ			
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	2.5	2.2	1.7 ถึง 2.7
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค			
2.1) การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	4.4	3.1	2.6 ถึง 3.6
2.2) การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	2.5	1.2	0.7 ถึง 1.7
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน			
3.1) การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	-1.6	3.0	2.5 ถึง 3.5
3.2) การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	4.8	3.9	3.4 ถึง 4.4
4) อัตราการขยายตัวของการส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	7.8	3.9	3.4 ถึง 4.4
5) อัตราการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	6.3	2.2	1.7 ถึง 2.7
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	19.3	21.7	18.8 ถึง 24.6
6.1) มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	5.8	5.5	5.0 ถึง 6.0
6.2) มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	6.3	5.0	4.5 ถึง 5.5
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	11.1	14.6	11.7 ถึง 17.5
ร้อยละของ GDP	1.5	2.9	2.4 ถึง 3.4
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	0.4	0.4	-0.1 ถึง 0.9
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.6	0.7	0.2 ถึง 1.2
สมมติฐานหลัก			
สมมติฐานภายนอก			
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	3.3	2.8	2.3 ถึง 3.3
2)ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	79.7	68.0	63.0 ถึง 73.0
สมมติฐานด้านนโยบาย			
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	35.3	33.1	32.6 ถึง 33.6
4) รายจ่ายภาคสาธารณสุข (ล้านล้านบาท)	4.17	4.30	4.28 ถึง 4.32
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	35.5	34.5	34.0 ถึง 35.0

* หมายเหตุ: ตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP)

จัดทำโดย: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2025

Thailand's economy in 2025 is projected to expand by 2.2 percent, amid the ongoing U.S. reciprocal tariff policy and its spillover effects on international trade involving Thailand's trading partners. Nonetheless, Thailand's economy is performing better than the previous forecast of 2.1 percent (as of April 2025), supported by stronger than expected growths in manufacturing and exports, along with continued expansion in domestic consumption.

Mr. Pornchai Thiraveja, Director General of the Fiscal Policy Office, and Spokesperson of the Ministry of Finance (MOF), announced the economic projection for Thailand in 2025, stating that “Thailand's economy in 2025 is projected to expand by 2.2 percent, amid the ongoing U.S. reciprocal tariff policy and its spillover effects on international trade involving Thailand's trading partners. Nonetheless, Thailand's economy is performing better than the previous forecast of 2.1 percent (as of April 2025), supported by stronger than expected growths in manufacturing and exports, along with continued expansion in domestic consumption.” Manufacturing is expected to increase by 1.2 percent (within the range of 0.7 to 1.7 percent) from previous year of -0.4 percent. This is notably due to the recovery of automotive, auto parts, and printed circuit board production. Meanwhile, the export value of goods in USD is expected to increase by 5.5 percent (within the range of 5.0 to 6.0 percent), an upward revision from the previous forecast of 2.3 percent, due to stronger than expected import acceleration by trading partner countries in the first half of 2025. However, Thailand's exports in the second half of 2025 may show signs of a slowdown due to the impact of U.S. import tariffs, while Thailand is expected to receive a tariff relief agreement from the U.S. within the third quarter of 2025. The import value of goods in USD is expected to increase by 5.0 percent (within the range of 4.5 to 5.5 percent), with the majority being imports of capital goods for use in export-oriented production.

Private consumption remains a key contributor to Thailand's economic growth. It is expected to increase by 3.1 percent (within a forecast range of 2.6 to 3.6 percent), in line with domestic purchasing power, as reflected by strong growth in domestically collected VAT revenue, which has expanded for nine consecutive quarters. Private investment is expected to increase by 3.0 percent (within the range of 2.5 to 3.5 percent), marking an upward revision from the previous projection of 0.4 percent. Investment activity continues to recover, supported by strong investment promotion applications submitted to the Board of Investment (BOI), with a total value of over 1 trillion baht from 1,880 projects in the first half of 2025. Public consumption is expected to increase by 1.2 percent (within the range of 0.7 to 1.7) and public investment by 3.9 percent (within the range of 3.4 to 4.4 percent), supported by continued budget disbursement. The economic stimulus plan under a 157-billion-baht budget framework also contributes to structural improvements in the Thai economy to support sustained growth. The Cabinet has approved an allocation of 115.375 billion baht, covering key sectors such as infrastructure (including water management and transportation), tourism, measures to cushion the impact on exports and enhance productivity, as well as local economic development and other related areas.

Domestic stability remains stable, with headline inflation projected to be 0.4 percent (within the range of -0.1 to 0.9 percent). On the external front, the current account balance in 2025 is projected to record a surplus of USD 14.6 billion, equivalent to 2.9 percent of GDP, driven by a continued trade surplus.

The Ministry of Finance Spokesperson concluded by stating that "Thailand's economy is expected to perform well in the first half of 2025. Nevertheless, it is essential to closely monitor the economic outlook in the second half of the year, during which the Thai economy may face challenges from pressures stemming from U.S. import tariffs, with both direct and indirect impacts. The Ministry of Finance has prepared to respond and mitigate these challenges through the implementation of the economic stimulus plan, aimed at easing the impact on the export sector. In parallel, prompt and targeted financial measures have been introduced to assist the private sector directly affected by

the tariffs, including specially tailored low-interest loans provided through specialized financial institutions to boost liquidity and reduce financial burdens for Thai entrepreneurs, particularly SMEs within export-related supply chains to the U.S.”

Regarding the Thai-Cambodian conflict, the impacts such as property and economic damage that were caused by the military clash are estimated to be limited in the border areas. The Ministry of Finance has provided support to alleviate the impact on those affected by the border dispute by 1) expanding the amount of official advance money for emergency assistance to provincial governors in the affected areas, with a limit of 100 million baht per province, and with readiness to expand further if necessary to ensure flexible provincial management. 2) deferring the tax filing and payment deadlines 3) providing low-interest loans to enhance liquidity and suspend debt repayments through state-owned financial institutions. The Ministry of Finance is closely monitoring the situation and stands ready to introduce additional measures as appropriate and in a timely manner.

In the period ahead, close monitoring will be essential for factors that could affect the Thai economy, such as 1) the U.S. tariff policy and the indirect impact from the inflow of goods from countries affected by such policy, which have increasingly redirected their markets toward Thailand 2) the direction of the U.S. Federal Reserve policy interest rate adjustments 3) domestic and international geopolitical tensions 4) household debt levels 5) relocation of investment and manufacturing bases in industries affected by the U.S. tariff policies.

Major Economic Assumptions and Thailand's Economic Projections for 2025 (As of July 2025)

	2024	2025f	
		Avg	Range
Projections			
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	2.5	2.2	1.7 to 2.7
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)			
2.1) Real Private Consumption (percent y-o-y)	4.4	3.1	2.6 to 3.6
2.2) Real Public Consumption (percent y-o-y)	2.5	1.2	0.7 to 1.7
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)			
3.1) Real Private Investment (percent y-o-y)	-1.6	3.0	2.5 to 3.5
3.2) Real Public Investment (percent y-o-y)	4.8	3.9	3.4 to 4.4
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	7.8	3.9	3.4 to 4.4
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	6.3	2.2	1.7 to 2.7
6) Trade Balance (USD billion)	19.3	21.7	18.8 to 24.6
6.1) Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	5.8	5.5	5.0 to 6.0
6.2) Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	6.3	5.0	4.5 to 5.5
7) Current Account (billion U.S.)	11.1	14.6	11.7 to 17.5
Percentage of GDP	1.5	2.9	2.4 to 3.4
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	0.4	0.4	-0.1 to 0.9
Core Inflation (percent y-o-y)	0.6	0.7	0.2 to 1.2
Major Assumptions			
External Assumptions			
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	3.3	2.8	2.3 to 3.3
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	79.7	68.0	63.0 to 73.0
Policy Assumptions			
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	35.3	33.1	32.6 to 33.6
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	4.17	4.30	4.28 to 4.32
5) Number of foreign tourists (Million)	35.5	34.5	34.0 to 35.0

* Note: Based on the Balance of Payments (BOP) Framework

Source: Fiscal Policy Office, Ministry of Finance

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

2568

1

การขยายตัวของเศรษฐกิจ 15 ประเทศคู่ค้า

67 +3.3% 68f +2.8%

2

Baht/USD

67 35.3 ฿/\$ 68f 33.1 ฿/\$

ดัชนีค่าเงินบาท

67 111.8 68f 117.9

3

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

67 79.7\$/bbl

68f 68.0\$/bbl

4

จำนวนนักท่องเที่ยว

67 35.5 ล้านคน

68f 34.5 ล้านคน

5

รายจ่ายภาคสาธารณะ

67 4.17 ล้านล้านบาท

68f 4.30 ล้านล้านบาท

5 ข้อ
สมมติฐาน

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

ในการจัดทำประมาณการเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักในครั้งนี สศค. ได้กำหนดทิศทางการเจรจามาตรการภาษีตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ระหว่างประเทศต่าง ๆ กับสหรัฐฯ โดยตั้งอยู่บนกรอบฉันทศน์ที่ว่า ประเทศที่ยังไม่ได้บรรลุข้อตกลงกับสหรัฐฯ ก่อนวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 จะสามารถเจรจาและบรรลุข้อตกลงได้ภายในไตรมาสที่ 3 ปี 2568 โดยอัตราภาษีตอบโต้ ลดลงจากระดับ ณ วันดังกล่าว เหลือครึ่งหนึ่ง แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 สำหรับประเทศที่ได้บรรลุข้อตกลงก่อนวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 และประเทศที่ได้รับอัตราภาษีตอบโต้ในระดับร้อยละ 10 อยู่แล้ว เช่น สหราชอาณาจักร และสิงคโปร์ จะยังคงใช้อัตราดังกล่าวตลอดทั้งปี 2568

นอกจากนี้ ในการประมาณการครั้งนี้ สศค. ได้มีการปรับสมมติฐานบางส่วนให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเจรจาในปัจจุบัน ที่บางประเทศได้มีการเจรจากับสหรัฐฯ สิ้นสุดแล้ว รวมทั้งสถานการณ์เศรษฐกิจในช่วง 2 ไตรมาสที่ผ่านมา ที่บางประเทศมีอัตราการขยายตัวแข็งแกร่งกว่าที่คาดการณ์ เนื่องจากมีการเร่งส่งออกก่อนที่สหรัฐฯ จะบังคับใช้ Reciprocal Tariff เต็มอัตรา ส่งผลให้การประมาณการภาพรวมเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก 15 ประเทศ คาดว่า จะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.8 ปรับดีขึ้นเล็กน้อยและใกล้เคียงกับกรณีฐาน (Base Case) ของการประมาณการรอบเดือนเมษายน 2568 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7

สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป ได้แก่ 1) ความไม่แน่นอนจากสงครามการค้า โดยเฉพาะแนวโน้มนโยบายกีดกันทางการค้าของมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะกระทบต่อการส่งออกและเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าของไทยหลายประเทศ 2) ทิศทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่หลายประเทศที่ยังคงอ่อนแอ เช่น จีนที่เผชิญปัญหาการลงทุนและตลาดอสังหาริมทรัพย์ ญี่ปุ่นที่เผชิญการส่งออกหดตัว และยุโรปโซนที่การบริโภคภายในเขตเศรษฐกิจยังคงอ่อนแอ 3) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยืดเยื้อและความไม่แน่นอนที่ยังคงสูง สงครามระหว่างรัสเซียกับยูเครน ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง หรือความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจในเอเชียตะวันออก อาจสร้างความปั่นป่วนต่อราคาพลังงานและต้นทุนการขนส่ง รวมถึงห่วงโซ่อุปทานที่อาจสะดุดลงอย่างฉับพลัน และ 4) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติที่รุนแรงขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุรุนแรง หรือเหตุการณ์แผ่นดินไหว อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าของไทยในอาเซียนที่เศรษฐกิจยังพึ่งพาภาคเกษตรกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ

ตารางอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลักเรียงตามสัดส่วนการส่งออก ปี 2567	2566	2567				2567	2568		ทั้งปี 2568F	ทั้งปี 2568F
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2	เม.ย. 68	ก.ค. 68
15 ประเทศ (78.4%)	3.3	3.3	3.3	3.3	3.4	3.4	3.4	N.A.	2.7	2.9
1. สหรัฐฯ (18.3%)	2.9	2.9	3.0	2.7	2.5	2.8	2.0	2.0	1.7	1.5
2. จีน (11.7%)	5.4	5.3	4.7	4.6	5.4	5.0	5.4	5.2	4.3	4.7
3. ญี่ปุ่น (7.7%)	1.2	-0.8	-0.7	0.8	1.2	0.1	1.8	1.2	0.7	1.0
4. यूโรโซน (6.9%)	0.7	0.6	0.6	1.0	1.3	0.9	1.5	1.4	0.8	1.0
5. มาเลเซีย (4.1%)	3.6	4.2	5.9	5.3	4.8	5.1	4.4	4.4	4.0	4.0
6. ออสเตรเลีย (4.1%)	2.1	1.1	1.0	0.8	1.3	1.0	1.3	N.A.	1.6	1.5
7. เวียดนาม (3.9%)	5.1	6.0	7.3	7.4	7.6	7.1	7.0	8.0	5.4	6.1
8. อินเดีย (3.9%)	8.8	8.4	6.5	5.6	6.2	6.7	7.4	N.A.	6.2	7.0
9.ฮ่องกง (3.6%)	3.2	2.8	3.1	1.9	2.4	2.5	3.0	3.1	1.6	1.7
10. สิงคโปร์ (3.4%)	1.8	3.2	3.4	5.7	5.0	4.4	4.1	4.4	2.3	2.5
11. อินโดนีเซีย (3.2%)	5.0	5.1	5.0	4.9	5.0	5.0	4.9	5.1	4.7	4.9
12. ฟิลิปปินส์ (2.6%)	5.5	5.8	6.4	5.2	5.2	5.7	5.4	5.5	5.7	5.3
13. เกาหลีใต้ (2.0%)	1.4	3.3	2.3	1.5	1.2	2.0	0.0	0.5	1.2	1.6
14. ไต้หวัน (1.6%)	1.1	6.6	4.9	4.2	2.9	4.8	5.5	8.0	2.6	2.6
15. สหราชอาณาจักร (1.4%)	0.4	0.5	0.9	1.0	1.4	1.1	1.3	N.A.	1.2	1.2

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐฯ

(ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 18.3 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาส 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวลงที่ร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ซึ่งสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ขยายตัวร้อยละ 2.4 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการนำเข้าที่ลดลงร้อยละ 30.3 หลังจากเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.9 ในไตรมาสแรก ซึ่งเป็นช่วงที่ภาคธุรกิจและผู้บริโภคเร่งกักตุนสินค้าเพื่อรับมือกับการปรับขึ้นราคาที่เคยคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการประกาศมาตรการภาษีหลายครั้ง นอกจากนี้ การใช้จ่ายของผู้บริโภคขยายตัวเร็วขึ้น (ร้อยละ 1.4 เทียบกับร้อยละ 0.5 ในไตรมาสแรก) นำโดยการใช้จ่ายสินค้าซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากร้อยละ 0.1 แม้จะยังเป็นอัตราการเติบโตติดต่อกันที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่การแพร่ระบาดโควิด-19 ด้านการใช้จ่ายภาครัฐกลับมาขยายตัวร้อยละ 0.4 หลังจากหดตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตาม การลงทุนคงที่ชะลอตัวลง (ร้อยละ 0.4 จากร้อยละ 7.6) โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งปลูกสร้างหดตัวลงร้อยละ 10.3 จากร้อยละ 2.4 และการลงทุนในที่อยู่อาศัยหดตัวลงร้อยละ 4.6 จากร้อยละ 1.3 ขณะที่การลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ชะลอลงเหลือร้อยละ 4.8 จากร้อยละ 23.7 ทั้งนี้ การส่งออกลดลงร้อยละ 1.8 ซึ่งเป็นการลดลงมากที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาส 2 ปี 2568 เมื่อเทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในไตรมาสแรก ขณะที่การเปลี่ยนแปลงในสินค้าคงคลังภาคเอกชน ทำให้ตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงไปถึง 3.17 จุดเปอร์เซ็นต์

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะชะลอตัวเมื่อเทียบกับปี 2567 โดย สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5 ซึ่งเป็นการปรับประมาณการ ปี 2568 จากเดิม (ณ เมษายน 2568) ที่ร้อยละ 2.0 โดยมีสาเหตุหลักมาจากแรงกดดันเชิงโครงสร้างจากนโยบายการค้าระหว่างประเทศและภาวะ Stagflation กำลังทวีความรุนแรงขึ้น ท่ามกลางความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะผลกระทบจากมาตรการ Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ ซึ่งก่อให้เกิดแรงกดดันแบบ Stagflationary Impulse ชัดเจน ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าในประเทศปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักรกลที่พึ่งพาการนำเข้าระดับสูง นำไปสู่การปรับขึ้นของราคาสินค้าในประเทศและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ ขณะที่ความไม่แน่นอนด้านนโยบายการค้าและภูมิรัฐศาสตร์กดดันให้การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลงและเพิ่มความผันผวนในตลาดการเงินทั่วโลก

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ

ผลกระทบ	รายละเอียดของผลกระทบ	ความรุนแรง
การบริโภค	ราคาสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นทำให้กำลังซื้อประชาชนลดลง ส่งผลต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชะลอตัวลง	ปานกลาง
การลงทุน	ความไม่แน่นอนและต้นทุนที่สูงขึ้นจากนโยบายภาษีทำให้ภาคธุรกิจชะลอการใช้จ่ายและการลงทุนลง	สูง
การจ้างงาน	นายจ้างชะลอการจ้างงานใหม่	ปานกลาง
อัตราเงินเฟ้อ	ราคาและต้นทุนสินค้าให้สูงขึ้น ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะสูงขึ้น	สูง
ตลาดการเงิน	ตลาดหุ้นและการเงินผันผวนหนักจากความกังวลนโยบายภาษี ดัชนี S&P 500 ดิ่งลง มูลค่าตลาดหายไปราว 5 ล้านล้านดอลลาร์	สูง

1.2 เศรษฐกิจจีน

(ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 11.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 1.1 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) อย่างไรก็ตาม การขยายตัวดังกล่าวถือว่าสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.1 โดยเศรษฐกิจจีนได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐ อาทิ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และการอัดฉีดสภาพคล่องเพิ่มเติม เพื่อพยุงเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้จากสหรัฐฯ ทั้งนี้ ภาคการส่งออกของจีนที่ยังคงขยายตัวได้ดี ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนเศรษฐกิจจีนในช่วงเวลาที่ผ่านมา แม้ว่าจะเผชิญกับอุปสรรคด้านภาษีตอบโต้จากสหรัฐฯ (การส่งออกในช่วงครึ่งปีแรกของจีนขยายตัวที่ร้อยละ 5.9) สำหรับเครื่องชี้เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ที่ผ่านมารับตัวลดลงเล็กน้อย โดยดัชนี PMI ภาคการผลิต ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 49.7 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 50.7 จุด ดัชนี PMI ภาคบริการ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 50.8 จุด ปรับลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 51.4 จุด อย่างไรก็ตาม

สำหรับดัชนี PMI ภาคบริการ ยังคงอยู่เหนือระดับ 50 จุด สะท้อนถึงการขยายตัวของภาคบริการด้านการส่งออก มูลค่าการส่งออก เดือนเมษายน - มิถุนายน 2568 ขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วที่ร้อยละ 6.2 เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.7

ด้านอัตราเงินเฟ้อล่าสุด เดือนมิถุนายน 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน อัตราการว่างงานเดือนมิถุนายน 2568 อยู่ที่ร้อยละ 5.0 ของกำลังแรงงานรวม ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.7 โดยคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะยังได้รับแรงสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งการดำเนินนโยบายการคลังในเชิงรุก และนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายในระดับที่เหมาะสม โดยตั้งเป้ารักษาสภาพคล่องในระบบให้อยู่ในระดับเพียงพอ ส่งเสริมการเติบโตของสินเชื่ออย่างเหมาะสม อีกทั้ง ทางรัฐบาลจีนกำลังเตรียมออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อรักษาเสถียรภาพของการจ้างงานและเศรษฐกิจ พร้อมทั้งมีการวิจัยและเตรียมเครื่องมือนโยบายใหม่ ๆ ที่รวมถึงมาตรการลักษณะพิเศษเพื่อนำมาใช้รับมือกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนในปี 2568 ยังคงเผชิญปัจจัยเสี่ยงหลายประการ อาทิ ภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีนที่ยังคงเปราะบางจากการผิดชำระหนี้ของผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มาตรการภาษีตอบโต้จากสหรัฐฯ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีที่ประเทศจีนได้รับในอนาคต ส่งผลต่อความไม่แน่นอนของภาคการค้าระหว่างประเทศของจีน โดยล่าสุดอัตราภาษีสินค้านำเข้าที่ประเทศจีนได้รับจากสหรัฐฯ อยู่ที่ร้อยละ 30 และแนวโน้มประชากรสูงวัยและสัดส่วนแรงงานลดลง ซึ่งส่งผลต่อการผลิต ประสิทธิภาพแรงงาน และความสามารถในการเติบโตระยะยาวของเศรษฐกิจ

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น

(ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 7.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจญี่ปุ่นปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 0.1 จากปีก่อนหน้า ขณะที่ในช่วงไตรมาสแรก และไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 1.8 และ 1.2 จากปีก่อนหน้า ตามลำดับ ส่งผลให้ในช่วงครึ่งแรกของปี 68 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.5 โดยได้แรงหนุนหลักจากการบริโภคภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการส่งออกที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดเอเชีย อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจยังเผชิญความเปราะบางจากปัจจัยกดดันทั้งภายนอก และภายในประเทศโดยปัจจัยภายนอกที่สำคัญได้แก่การชะลอตัวของอุปสงค์โลกและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะผลกระทบจากมาตรการเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากญี่ปุ่น ในอัตราร้อยละ 15 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 ส.ค. 68 และคาดว่าจะกระทบต่อการลงทุน และการส่งออกในระยะถัดไป ขณะที่ปัจจัยภายในประเทศยังมีแรงกดดันจากเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง โดยดัชนีราคาผู้บริโภคของกรุงโตเกียวในเดือน ก.ค. 68 ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 จากปีก่อน สูงกว่าเป้าหมายเงินเฟ้อร้อยละ 2 ของธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) ซึ่งได้บั่นทอนกำลังซื้อของครัวเรือน สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับ 33.7 สะท้อนความกังวลต่อรายได้ การจ้างงาน และการซื้อสินค้าคงทน

สำหรับในด้านการผลิตและการลงทุน เครื่องจักรวัดล่าสุดสะท้อนสัญญาณผสม โดยคำสั่งซื้อเครื่องจักรกลในเดือน ก.ค. 68 ขยายตัวร้อยละ 3.6 จากปีก่อน หลังจากหดตัวร้อยละ -0.5 ในเดือนก่อนหน้า นำโดยคำสั่งซื้อจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ขณะที่คำสั่งซื้อในประเทศ ลดลงร้อยละ -0.7 และเมื่อเทียบรายเดือนหดตัวร้อยละ -3.6 จากที่ขยายตัวร้อยละ 3.4 ในเดือนก่อน ขณะเดียวกันผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนมิ.ย. 68 ขยายตัวร้อยละ 4 จากปีก่อนซึ่งเป็นการขยายตัวสูงสุดนับตั้งแต่ พ.ค. 66 สะท้อนแรงฟื้นตัวบางส่วนของการผลิต

แม้ยังมีตัวชี้วัดเศรษฐกิจบางด้านที่ส่งสัญญาณบวก เช่น ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคธุรกิจรวม (Composite PMI) ที่ขยายตัวต่อเนื่องและภาคบริการที่เติบโตสูงสุดในรอบ 5 เดือน แต่คำสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ลดลงมากที่สุดในรอบกว่า 3 ปี และการหดตัวของภาคการผลิตยังคงเป็นความท้าทายสำคัญต่อการเติบโตในระยะต่อไป

ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 เนื่องจากแรงหนุนจากการฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนตามการปรับเพิ่มขึ้นของค่าจ้าง การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการ การเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและพลังงานสะอาด รวมถึงการปรับตัวดีขึ้นของภาคส่งออกบางหมวดจากข้อตกลงการค้าฉบับใหม่กับสหรัฐฯ ที่ช่วยลดความไม่แน่นอนทางการค้า ขณะเดียวกันแรงหนุนจากมาตรการสนับสนุนทางการคลังและแนวโน้มเงินเฟ้อที่ชะลอลงมีส่วนช่วยฟื้นฟูความเชื่อมั่นผู้บริโภคและกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 20 ประเทศ

(ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออก ร้อยละ 6.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 1.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวในระดับใกล้เคียงกับกับไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.5 หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับจากไตรมาสก่อนหน้าหลังจากขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนส่วนใหญ่ปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทาน ได้แก่ ดัชนีฯ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 49.6 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 47.6 จุด อย่างไรก็ดี ดัชนียังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 จุด สะท้อนถึงภาคอุตสาหกรรมในยูโรโซนที่ยังคงหดตัว ขณะที่ ด้านดัชนีฯ (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 50.1 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 51.0 จุด อย่างไรก็ดี ดัชนียังอยู่สูงกว่าระดับ 50.0 จุด 6 ไตรมาสติดต่อกัน บ่งชี้การขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเครื่องชี้ที่สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ -15.7 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -14.1 จุด สะท้อนถึงมุมมองของผู้บริโภคที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจว่าจะแย่ลง ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ 6.1 ของกำลังแรงงานรวม ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.6 ของกำลังแรงงานรวม ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.3 ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับลดลงในไตรมาสที่ 1

ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 ในปี 2568 โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากการที่สหรัฐฯ และยูโรโซนได้บรรลุข้อตกลงทางการค้าในระดับกรอบความร่วมมือ โดยสหรัฐฯ กำหนดอัตรา Reciprocal Tariff ร้อยละ 15 สำหรับสินค้าส่วนใหญ่ที่ส่งออกจากยูโรโซน (ลดลงจากระดับร้อยละ 20 ในเดือนเมษายน 2568) นอกจากนี้ เศรษฐกิจยูโรโซนในช่วง 2 ไตรมาสที่ผ่านมา ขยายตัวดีกว่าที่คาด ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเร่งส่งออกล่วงหน้า (front-loading) โดยเฉพาะการส่งออกลูกค้าและการเปิดโรงงานผลิตแห่งใหม่ สำหรับการใช้จ่ายของรัฐบาลใหม่ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการป้องกันประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเยอรมนี น่าจะช่วยกระตุ้นอุปสงค์ภายในยูโรโซนระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม การบริโภคภายในเขตเศรษฐกิจยังคงอ่อนแอและเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่กีดกันการขยายตัวของเศรษฐกิจ

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ

(สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 8.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อนหรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจเวียดนามมีการเพิ่มขึ้นทั้งในภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 8.5 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.7 ในไตรมาส 1 ปี 2568 และภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 9.0 จากร้อยละ 7.4 ในขณะที่ผลผลิตทางการเกษตรเร่งตัวขึ้นที่ร้อยละ 3.9 จากร้อยละ 3.7 ในด้านการค้าการส่งออกและนำเข้าขยายตัวร้อยละ 18.0 และร้อยละ 18.8 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยมีการเติบโตจากการใช้จ่ายภาคครัวเรือนเป็นปัจจัยขับเคลื่อนหลัก โดยขยายตัวร้อยละ 5.5 เนื่องจากการคลี่คลายลงของภาวะเงินเฟ้อ รวมถึงดุลการค้าสุทธิเป็นปัจจัยบวกเช่นกัน โดยมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐเติบโตในอัตราที่ชะลอลง โดยขยายตัวเพียงร้อยละ 8.7 (เทียบกับร้อยละ 18.7 ในไตรมาสก่อน) เนื่องจากมีมาตรการห้ามใช้จ่ายเงินสาธารณะในช่วงที่มีการเลือกตั้ง ด้านการผลิต ภาคการเกษตร ป่าไม้ และการประมงขยายตัวที่ร้อยละ 7.0 เช่นเดียวกับภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 6.9 ขณะที่การเติบโตในภาคอุตสาหกรรมชะลอตัวลงจากร้อยละ 4.6 เหลือร้อยละ 2.1 เป็นต้น 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 4.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 4.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ซึ่งเป็นระดับการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 2 ปี โดยมีปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญมาจากการขยายตัวของภาคการผลิต ซึ่งได้รับอานิสงส์จากอุปสงค์สินค้าส่ง

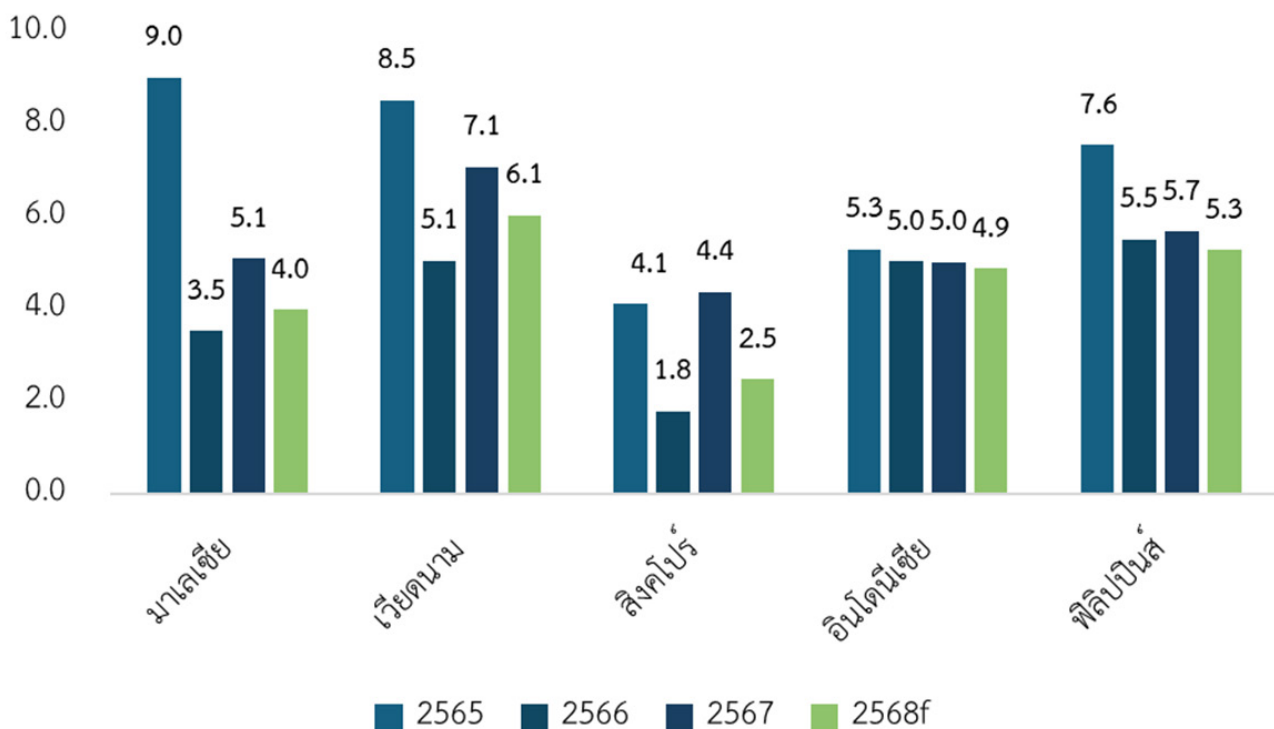
ออกที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มและโลหะพื้นฐาน ประกอบกับความต้องการยา และเวชภัณฑ์ในประเทศที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การเร่งสั่งซื้อสินค้าล่วงหน้าของผู้ซื้อเพื่อหลีกเลี่ยง มาตรการภาษีของสหรัฐฯ ยังช่วยหนุนให้มูลค่าการส่งออกในช่วงครึ่งปีแรกปรับตัวสูงขึ้น ประกอบกับ การลงทุนที่ขยายตัวที่ร้อยละ 6.9 (เทียบกับร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า) และการบริโภคภาคเอกชน ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 10.7 (เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า) 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวในระดับเดียวกันกับไตรมาส ก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจมาเลเซียยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวเร่งขึ้นของภาคบริการ ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน รวมไปถึงภาคการเกษตรที่ขยายตัวเร่งขึ้นที่ ร้อยละ 2.05) เศรษฐกิจสิงคโปร์ไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 4.1 และ 4.4 ตามลำดับ ส่งผลให้เศรษฐกิจครึ่งปีแรกของปี 68 ขยายตัวร้อยละ 4.3 จากปีก่อนหน้า แสดงให้เห็นถึง ความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจแม้ว่าจะมีปัจจัยเสี่ยงจากความตึงเครียดทางการค้าทั่วโลกก็ตามโดยการเติบโต ดังกล่าวได้รับปัจจัยจากการขยายตัวในภาคส่วนสำคัญ ทั้งในภาคการผลิตที่เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยได้แรงหนุนจากการเติบโตในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม นอกจากนี้ภาคบริการ และภาคการก่อสร้าง ก็มีการเติบโตที่โดดเด่นเช่นกัน โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI) ในเดือน ก.ค. 68 อยู่ที่ 52.7 ซึ่งเป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 6 สะท้อนถึงการผลิตและคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ยอดค้าปลีกในเดือน มิ.ย. 68 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจ ยังมีความท้าทายและความเสี่ยงในอนาคต ได้แก่ 1) ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก แม้จะมีการเติบโตที่แข็งแกร่งในช่วงครึ่งแรกของปี แต่ MTI เตือนว่าแนวโน้มเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของ ปี 68 ยังคงมีความไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงในด้านลบ 2) ภาวะเงินเฟ้อต่ำ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในเดือน มิ.ย. 68 อยู่ที่ร้อยละ 0.8 ซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดนับตั้งแต่เดือน ก.พ. 64 และเกิดภาวะเงินฝืด ที่รุนแรงขึ้นในบางหมวดสินค้า เช่น ของใช้ในครัวเรือนและบริการ บ่งชี้ถึงความท้าทายใน การกระตุ้นราคาให้เพิ่มขึ้นอย่างสมดุล 3) ปัญหาเรื่องภาษีนำเข้า แม้จะมีการทำข้อตกลงการค้าเสรีกับ สหรัฐฯ แต่สิงคโปร์ยังคงเผชิญกับภาษีร้อยละ 10 ภายใต้นโยบายของสหรัฐฯ โดยกระทรวงการค้า และอุตสาหกรรม (MTI) ยังคงติดตามผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง สินค้าต่อ (Transshipment) อย่างใกล้ชิด

ในปี 2568 สศค. ได้มีการปรับประมาณการเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ โดยคาดว่า เศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 6.1 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัว ร้อยละ 5.4 โดยในช่วงที่ผ่านมา เศรษฐกิจเวียดนามยังได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกที่ขยายตัว แข็งแกร่งในช่วง 2 ไตรมาสที่ผ่านมา จากการเร่งส่งออกไปต่างประเทศ และทำให้แนวโน้มการขยายตัว

ของเศรษฐกิจทั้งปี 2568 ปรับตัวดีขึ้น ขณะเดียวกัน เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม 2568 ที่ผ่านมา สหรัฐฯ และเวียดนามได้บรรลุข้อตกลงทางการค้า ซึ่งกำหนดให้สหรัฐฯ เรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากเวียดนามในอัตราร้อยละ 20 ลดลงจากแผนเดิมที่ร้อยละ 46 ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ค่อนข้างอยู่ที่ร้อยละ 8.3 ถึงร้อยละ 8.5 ในปีนี้ แม้จะเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน โดยเป้าหมายดังกล่าวสูงกว่าอัตราการเติบโตร้อยละ 7.1 ในปี 2568 ส่งผลให้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน เศรษฐกิจเวียดนามยังคงคาดว่าจะขยายตัวในระดับเป็นลำดับต้น ๆ โดยยังมีปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศจากภาคบริการ การท่องเที่ยว รวมทั้งการลงทุนจากต่างประเทศ เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.0 ไม่เปลี่ยนแปลงจากการประมาณการครั้งก่อนหน้า ภายใต้สมมติฐานที่มาเลเซียได้รับอัตราภาษีศุลกากรที่ร้อยละ 24 ปัจจัยสำคัญมาจากการที่มาเลเซียพึ่งพาการส่งออกที่ร้อยละ 68.2 ของ GDP การที่สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นคู่ค้าด้านการส่งออกเป็นอันดับที่ 2 ของมาเลเซีย โดยมีสัดส่วนที่ร้อยละ 13.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม (ตัวเลขปี 2567) ยังคงระดับอัตราภาษีศุลกากร Reciprocal Tariff สำหรับสินค้ามาเลเซียที่ส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาย่อมทำให้ภาคการส่งออกได้รับผลกระทบจากมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าอื่น ๆ มีมูลค่าลดลง แต่อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจยังคงได้รับการสนับสนุนจากการเร่งส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งปีแรก การบริโภคในประเทศที่ยังคงขยายตัว รวมไปถึงปัจจัยด้านเสถียรภาพ ไม่ว่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ปรับลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ปี และอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปี 2558 ที่สนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี เศรษฐกิจอินโดนีเซียคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.9 เพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.7 ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 68 ได้มีการเร่งการส่งออกเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ส่งผลให้ไตรมาสที่ 2 ปี 68 เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวได้ดี ทั้งนี้ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2568 อินโดนีเซียได้บรรลุข้อตกลงทางการค้ากับสหรัฐฯ ที่จะเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากอินโดนีเซียที่อัตราร้อยละ 19 ลดลงจากอัตราเดิมที่ร้อยละ 32 ส่งผลให้การคาดการณ์ครั้งนี้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการบรรลุข้อตกลง แต่อินโดนีเซียยังเผชิญกับความท้าทายจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นคู่ค้าสำคัญของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในภาคการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ เศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2568 คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.3 จากปัจจัยการขยายตัวในช่วงครึ่งปีแรกที่ร้อยละ 4.3 ดังกล่าว และการฟื้นตัวของภาคส่วนสำคัญ ทั้งในภาคการผลิตที่ได้แรงหนุนจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ภาคบริการ โดยเฉพาะในกลุ่มการค้าส่ง การเงิน การประกันภัย และการขนส่ง รวมถึงภาคการก่อสร้างที่เร่งตัวขึ้นทั้งจากโครงการภาครัฐและภาคเอกชน เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.3 ซึ่งปรับประมาณลงจากครั้งก่อน

ที่ร้อยละ 5.7 โดยภาพรวมเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ยังได้รับแรงสนับสนุนจากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง จากการเติบโตของภาคการบริโภคภายในประเทศที่มีการขยายตัวต่อเนื่องซึ่งมีส่วนมากกว่าร้อยละ 72.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รวมถึงมีทุนสำรองระหว่างประเทศเพียงพอที่จะรองรับความผันผวนจากปัจจัยภายนอก อย่างไรก็ตาม ฟิลิปปินส์ได้รับผลกระทบจากการเพิ่มภาษีศุลกากร (tariffs) ของสหรัฐฯ โดยตรงที่ร้อยละ 19 ซึ่งจะกระทบการส่งออกที่มีส่วนกว่าร้อยละ 26.9 ของ GDP เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นหนึ่งในตลาดส่งออกหลักของฟิลิปปินส์ ซึ่งสินค้าที่ฟิลิปปินส์ส่งออกไปสหรัฐฯ อยู่ที่ร้อยละ 16.6 ของการส่งออกทั้งหมด ทั้งนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ตั้งเป้าหมายการเติบโตของเศรษฐกิจทั้งปี 2568 ไว้ในช่วง ร้อยละ 5.5 ถึง 6.5

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

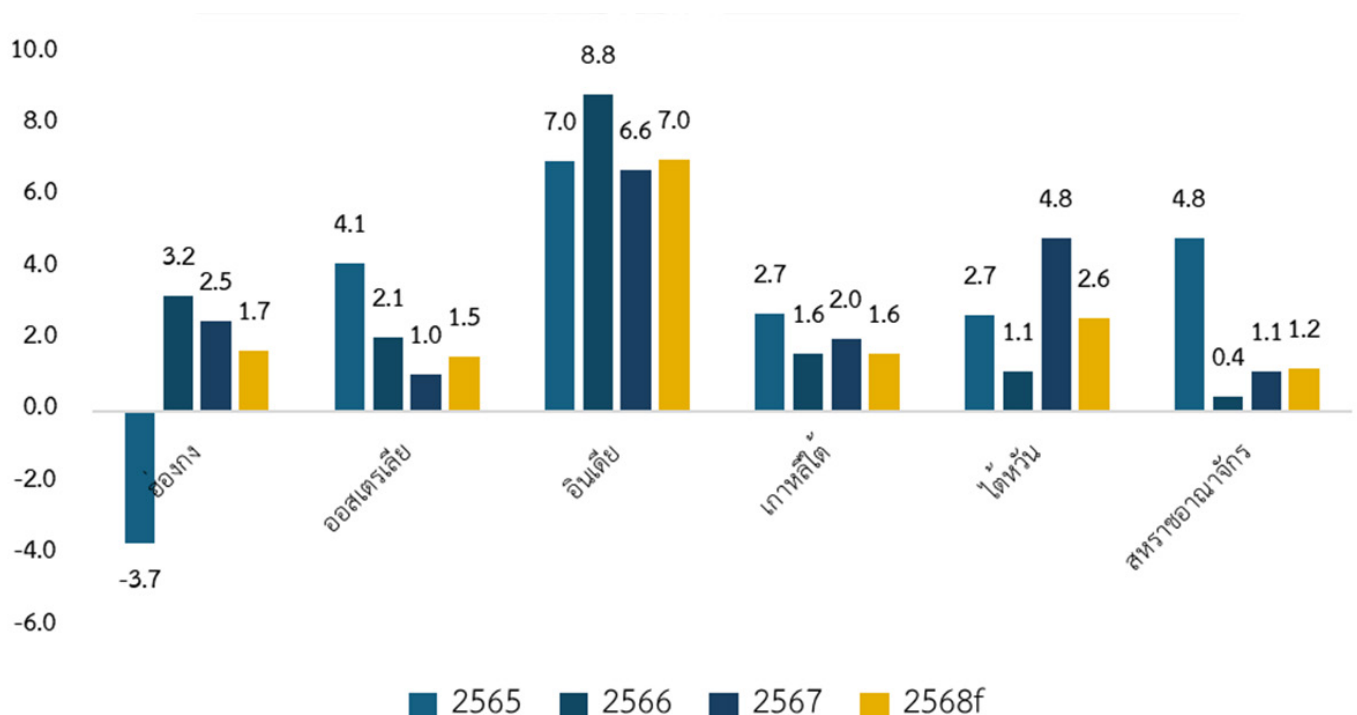
ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในไตรมาส 2 ปี 2568 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร มีทิศทางขยายตัวได้ต่อเนื่อง สำหรับเศรษฐกิจฮ่องกงในไตรมาส 2 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 3.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน

จากการส่งออกที่ขยายตัวอย่างแข็งแกร่งและอุปสงค์ภายในประเทศที่ฟื้นตัว โดยการบริโภคภาคเอกชนกลับมาขยายตัวร้อยละ 1.9 (เทียบกับลดลงร้อยละ -1.2 ในไตรมาสก่อน) การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ขณะที่การลงทุนคงที่ถาวรขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.8 การส่งออกสินค้าสูงขึ้นร้อยละ 11.5 จากอุปสงค์ต่างประเทศและการผ่อนคลายชั่วคราวของภาษีศุลกากรสหรัฐฯ การส่งออกบริการขยายตัวร้อยละ 7.5 จากการท่องเที่ยวขาเข้าที่แข็งแกร่งและการเติบโตของการเดินทางข้ามพรมแดนที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากพิจารณาแบบปรับฤดูกาล เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 0.4 จากไตรมาสก่อนหน้า ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.8 ในไตรมาส 1 เศรษฐกิจได้ฟื้นตัวไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 8.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นับเป็นการขยายตัวของเศรษฐกิจต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 9 และเป็นการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 4 ปี โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการส่งออกอย่างต่อเนื่องจากการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และ AI ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การส่งออกขยายตัวที่ร้อยละ 35.10 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน รวมไปถึงการสะสมทุนในหมวดเครื่องจักร หมวดก่อสร้าง และหมวดทรัพย์สินทางปัญญาที่ยังคงขยายตัว ส่งผลให้การสะสมทุนสุทธิขยายตัวที่ร้อยละ 5.56 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนเศรษฐกิจสหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และอินเดียยังคงรอการแถลงตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 ปี 2568

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย
(ฮ่องกง ออสเตรเลีย อินเดีย เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร)

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย ฮองกง เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร ยังคงมีการขยายตัวที่ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจอินเดียในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.0 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.2 โดยตัวเลขเศรษฐกิจจริงในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 68 ขยายตัวร้อยละ 7.4 ต่อปี สะท้อนการเติบโตทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและต่อเนื่อง ซึ่งได้รับแรงหนุนจากรากฐานทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่มั่นคง โดยเฉพาะการฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนซึ่งมีส่วนต่อ GDP สูงถึงร้อยละ 61.4 การลงทุนภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นสะท้อนความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ และการขยายตัวของภาคบริการ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ แรงสนับสนุนเชิงมหภาคมาจากอัตราเงินเฟ้อที่ลดลงต่อเนื่อง โดยเงินเฟ้อทั่วไปในเดือน มิ.ย. 68 อยู่ที่ร้อยละ 2.1 ต่ำสุดตั้งแต่ปี 62 จากแรงกดดันราคาด้านอาหารที่ลดลง ทำให้ RBI มีช่องว่างในการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย โดยในเดือน มิ.ย. 68 ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 50 bps ทั้งนี้ ในการประชุมเดือน ส.ค. 68 RBI คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.5 ต่อปี ขณะเดียวกัน ข้อมูลเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจล่าสุดยังสะท้อนถึงความร้อนแรงของภาคบริการและการผลิต โดยดัชนี Composite PMI เดือน ก.ค. 68 อยู่ที่ 61.0 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดตั้งแต่ เม.ย. 67 การขยายตัวขับเคลื่อนโดยภาคบริการซึ่งมีดัชนีอยู่ที่ 60.5 และเติบโตจากคำสั่งซื้อใหม่และยอดขายต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นมากในหลายตลาดสำคัญ รวมถึงเอเชีย แคนาดา ยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหรัฐอเมริกา ขณะที่ภาคการผลิตขยายตัวใกล้ระดับสูงสุดในรอบ 18 เดือนจากคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นเร็วที่สุดตั้งแต่ เม.ย. 67 อย่างไรก็ตาม แม้ปัจจัยภายในประเทศมีความแข็งแกร่ง แต่อินเดียยังเผชิญความเสี่ยงสำคัญจากภายนอก โดยเฉพาะความตึงเครียดทางการค้ากับสหรัฐฯ หลังมีการประกาศเพิ่มภาษีนำเข้าอีกร้อยละ 25 จากเดิมทำให้สินค้าบางประเภทต้องเสียภาษีนำเข้าสูงถึงร้อยละ 50 ส่งผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น เช่น สิ่งทอ เครื่องประดับอัญมณี และอาหารทะเล และสร้างความไม่แน่นอนที่กระทบต่อความเชื่อมั่นนักลงทุน นอกจากนี้ ตลาดแรงงานยังมีความท้าทายเชิงโครงสร้างโดยอัตราการว่างงานของผู้หญิงวัยหนุ่มสาวในเขตเมืองสูงถึงร้อยละ 23.7 และยังมีช่องว่างทางทักษะจากการขยายตัวของ AI ที่คาดว่าจะต้องการแรงงานทักษะสูงด้านนี้ถึง 1 ล้านคนภายในปี 69 ซึ่งเป็นเป้าหมายที่อินเดียยังต้องเร่งลงทุนด้านการพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากศักยภาพของประชากรวัยแรงงานได้เต็มที่ เศรษฐกิจออสเตรเลียคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.5 ต่อปี จากแรงขับเคลื่อนของการบริโภคภายในประเทศและการลงทุนภาคเอกชนที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง แม้ในอัตราที่ชะลอลง ขณะที่ภาคการส่งออกได้รับแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการที่สหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากออสเตรเลียในอัตราร้อยละ 10 ซึ่งแม้จะต่ำกว่าหลายประเทศ

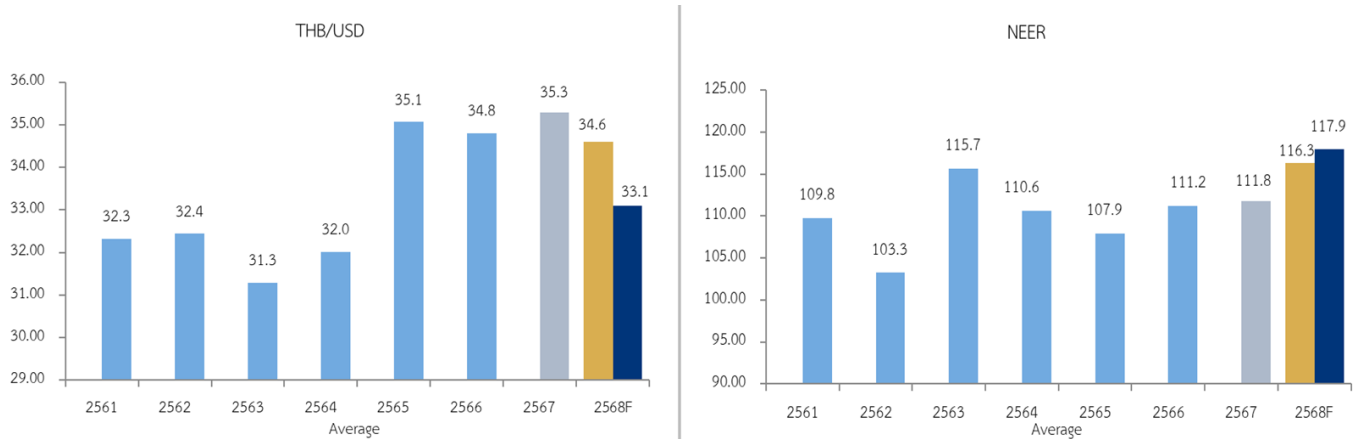
แต่ส่งผลกระทบต่อคำสั่งซื้อสินค้า โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรมและการผลิตที่พึ่งพาตลาดต่างประเทศสูง เศรษฐกิจยังเผชิญข้อจำกัดเชิงโครงสร้างจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ผันผวนการแข่งขันด้านแรงงานทักษะสูง และความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่กระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ ส่งผลให้เศรษฐกิจออสเตเลียยังมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในรอบหลายปี และมีความเสี่ยงที่อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะต่ำกว่าคาด หากมาตรการภาษีของประเทศคู่ค้าทวีความเข้มงวดมากขึ้น ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 เนื่องจากภาคการส่งออกสินค้าบริการขยายตัวขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปี จากการที่ธุรกิจเร่งส่งออกไปสหรัฐอเมริกาล่วงหน้าเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากการขึ้นภาษี รวมถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคของประชาชนและนักท่องเที่ยว ที่ยังคงเป็นข้อจำกัดในการกระตุ้นการบริโภคในประเทศ เนื่องจากปัจจัยด้านโครงสร้างจากสังคมผู้สูงอายุ และการสะสมทุนที่ลดลง ทำให้มีความเสี่ยงที่การบริโภคภาคเอกชนยังคงหดตัว เป็นต้น ทางด้านเศรษฐกิจเกาหลีใต้ ปี 68 คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 1.6 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 แม้ว่าเศรษฐกิจในไตรมาส 1 และไตรมาส 2 ปี 68 ขยายตัวร้อยละ 0.0 และ 0.5 ต่อปี ตามลำดับ ส่งผลให้ครึ่งปีแรกของปี 68 เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 0.2 ต่อปี โดยการชะลอตัวมาจากปัญหาการส่งออกและความต้องการภายในประเทศที่อ่อนแอ ซึ่งเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ รวมถึงมาตรการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าเกาหลีใต้ที่ร้อยละ 15 อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจเกาหลีใต้กำลังแสดงสัญญาณการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องและแข็งแกร่งขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง จากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การส่งออกกลับมาเติบโตอย่างแข็งแกร่ง โดยยอดการส่งออกในเดือน ก.ค. 68 แตะระดับสูงสุดในรอบ 7 เดือน โดยมีปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญมาจากเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศ นอกจากนี้ ดุลการค้าในเดือน ก.ค. 68 ยังเกินดุลถึง 6.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แสดงถึงความสามารถในการแข่งขันทางการค้าที่เพิ่มขึ้น การฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะการผลิตรถยนต์และเซมิคอนดักเตอร์ที่ขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น โดยดัชนี CCSI เดือน ก.ค. 68 เพิ่มขึ้นเป็น 110.8 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 4 และสูงสุดตั้งแต่ปี 61 สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ และความหวังต่อมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในอนาคต รวมถึงการบริโภคภายในประเทศดีขึ้น ยอดค้าปลีกในเดือน มิ.ย. 68 กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 เดือน ประกอบสถานะทางการเงินของประเทศที่มั่นคงโดยดุลบัญชีเดินสะพัดในเดือน มิ.ย. 68 เกินดุลเป็นประวัติการณ์ถึง 14.27 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เศรษฐกิจไต้หวันคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ไม่เปลี่ยนแปลงจากการประมาณการครั้งก่อนหน้า ภายใต้สมมติฐานที่ไต้หวันได้รับอัตราภาษีศุลกากรที่ร้อยละ 32 ปัจจัยสำคัญมาจากการที่มาเลเซียพึ่งพา

การส่งออกที่ร้อยละ 61.0 ของ GDP การที่สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นคู่ค้าด้านการส่งออกเป็นอันดับที่ 1 ของไต้หวัน โดยมีสัดส่วนที่ร้อยละ 23.4 ของมูลค่าการส่งออกรวม (ตัวเลขปี 2567) ยังคงระดับอัตราภาษีศุลกากร Reciprocal Tariff สำหรับสินค้าไต้หวันที่ส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาย่อมทำให้ภาคการส่งออกได้รับผลกระทบจากมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ รวมไปถึงจีน และประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ที่มีห่วงโซ่อุปทานต่อเนื่องกับไต้หวันมีมูลค่าลดลง นอกจากนี้เศรษฐกิจไต้หวันยังได้รับแรงกดดันจากการบริโภคภายในประเทศ(สะท้อนผ่านเครื่องชื่อยอดค้าปลีก)ที่มีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2567 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไต้หวันยังคงได้รับการสนับสนุนจากการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งปีแรกที่ยาวตัวอย่างต่อเนื่องตาม อุปสงค์ของสินค้าเทคโนโลยีที่เติบโตและการเร่งการส่งออกก่อนภาษี Reciprocal Tariff จะมีผลบังคับใช้ รวมไปถึงแรงหนุนจากผลผลิตอุตสาหกรรมในปีที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สำหรับปัจจัยด้านเสถียรภาพ พบว่าอัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดในรอบหลายปีเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวต่อไปได้เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 จากมาตรการทางภาษีของสหรัฐฯ ที่ยังคงเรียกเก็บกับสหราชอาณาจักรเพียงร้อยละ 10 อาจได้รับผลกระทบน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับที่สูง และสถานะการคลังของรัฐบาลถือเป็นความเสี่ยงที่สำคัญ หากรัฐบาลต้องการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการคลัง อาจทำให้ไม่สามารถให้การสนับสนุนที่เพียงพอในกรณีที่เกิดผลกระทบจากปัจจัยภายนอก เนื่องจากสำรองทางการคลังมีจำกัด

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2568 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้าโดยเฉลี่ยอยู่ในกรอบ 32.55–33.55 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 33.05 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.2 จากปี 2567 ซึ่งเป็นการปรับการประมาณการให้การประมาณการให้แข็งค่าขึ้นจากครั้งก่อน (34.6 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)” (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2568

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ : ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

ในปี 2568 ค่าเฉลี่ยเงินบาทคาดว่าจะอยู่ในกรอบ 32.55 – 33.55 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเฉลี่ยที่ 33.05 บาท ซึ่งแสดงถึงการแข็งค่าขึ้น 6.2% จากปี 2567 โดยการประมาณการในครั้งนี้เป็นการปรับให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนจากค่าเงินบาทที่มีทิศทางแข็งค่ามากกว่าที่ประมาณการไว้ โดยในช่วง 2 ไตรมาสแรกที่ผ่านมา พบว่า ค่าเงินบาทมีทิศทางแข็งค่าขึ้นมากกว่าที่ประมาณการไว้ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 33.48 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีสาเหตุหลักมาจาก (1) การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยซึ่งได้แรงหนุนจากการส่งออกและ (2) การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ จากความเชื่อมั่นของสินทรัพย์ดอลลาร์ที่ลดลง ส่งผลให้มีกระแสเงินทุนต่างชาติไหลเข้าสู่ตลาดการเงินไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดตราสารหนี้ในช่วงเดือนเมษายน และคาดว่าในช่วงที่เหลือของปี ค่าเงินบาทและค่าเงินในภูมิภาคมีทิศทางแข็งค่าขึ้นสอดคล้องกับนักวิเคราะห์ส่วนใหญ่ โดยคาดว่าค่าเงินบาทปี 2568 จะเฉลี่ยอยู่ที่ 33.1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งแข็งค่าจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.2 ซึ่งจะมีแนวโน้มค่อย ๆ แข็งค่าขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ โดยมีสาเหตุหลักมาจากแนวโน้มของดอลลาร์สหรัฐฯ ที่มีทิศทางอ่อนค่าลงจากความเชื่อมั่นที่ลดลงต่อสินทรัพย์สกุลดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากความไม่แน่นอนทางนโยบายการค้าระหว่างประเทศ (Reciprocal Tariff) ความเสี่ยงของการเกิดภาวะถดถอย (Recession) ในสหรัฐฯ และการดำเนินนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

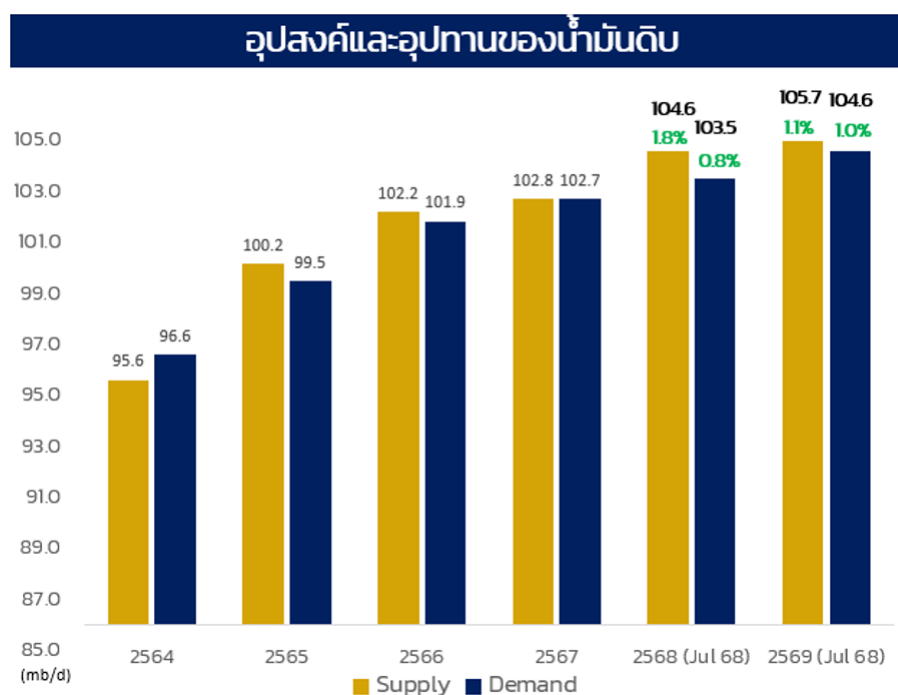
ในปี 2568 คาดว่าดัชนีค่าเงินบาท (NEER) จะแข็งค่าขึ้นร้อยละ 5.5 จากปี 2567 อยู่ที่ 117.9 จุด โดยได้มีการปรับการประมาณการให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนเล็กน้อย โดยคาดว่าดัชนีค่าเงินบาทจะมีทิศทางแข็งค่าขึ้นเทียบกับค่าเงินประเทศคู่ค้าส่วนใหญ่ของไทย โดยค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าเทียบกับสกุลเงิน ดอลลาร์สหรัฐฯ รูเปียห์อินโดนีเซีย หยวน เยน ดอลลาร์เวียดนาม ดอลลาร์ออสเตรเลีย ในขณะที่ ค่าเงินบาทคาดว่าจะปรับตัวสอดคล้องกับสกุลเงินริงกิตมาเลเซีย ปอนด์สเตอร์ลิง ดอลลาร์ไต้หวัน

3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ในไตรมาส 2 ของปี 2568 ราคาน้ำมันดิบดูไบเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 60 – 76 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล มีแนวโน้มลดลงจากความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอตัวจากนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ ขณะที่ ราคาน้ำมันดิบดูไบ ณ วันที่ 29 กรกฎาคม 2568 อยู่ที่ระดับ 62.1 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล และราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีอยู่ที่ 70.60 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล

แนวโน้มราคาน้ำมันในครึ่งหลังของปี 2568 ถูกกำหนดจากความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอตัวจากนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ที่ยังคงเป็นอีกปัจจัยหลักเนื่องจากส่งผลต่อเส้นทางขนส่งน้ำมันที่สำคัญ โดยอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกในปี 2568 จะเฉลี่ยอยู่ที่ 104.6 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.8 จากปีก่อนหน้า โดยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปสงค์ที่คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ที่ 103.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 0.8 จากปีก่อนหน้า ส่งผลให้อุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกมากกว่าอุปสงค์ที่ 1.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน

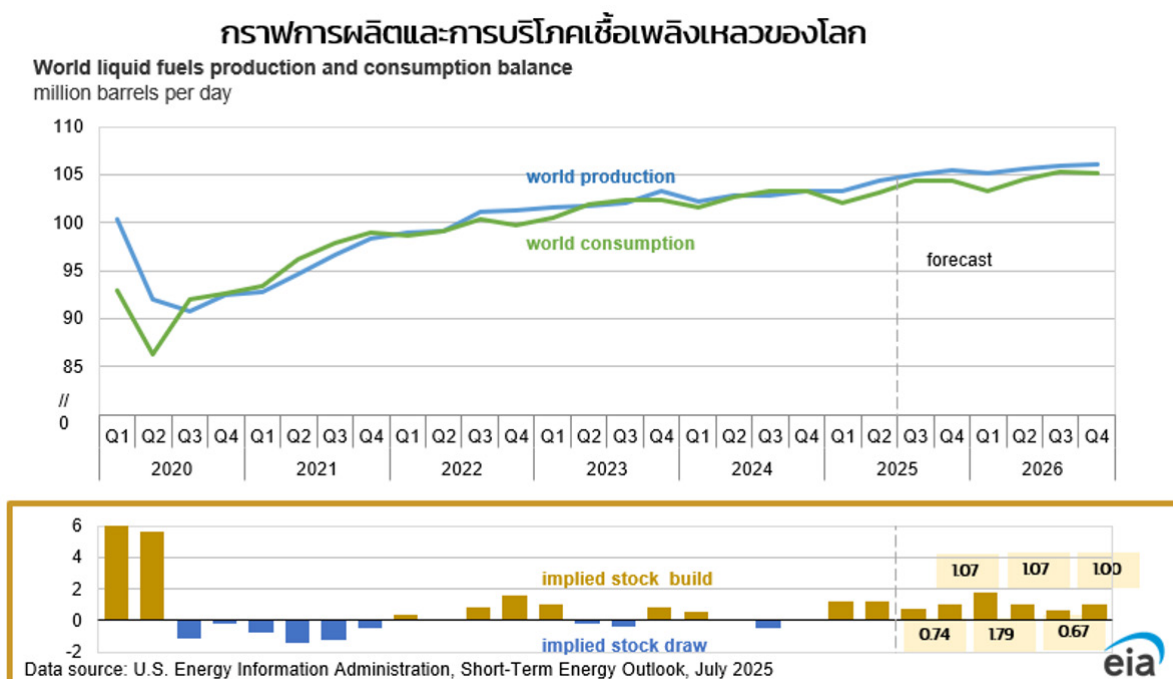
ภาพที่ 4 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐฯ (EIA)

สำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA) คาดการณ์ว่าในปี 2568 และ 2569 อุปทานน้ำมันจะขยายตัวเร็วกว่าอุปสงค์ เนื่องจากการผ่อนคลายการลดกำลังการผลิตของกลุ่ม OPEC+ และการบริโภคน้ำมันที่ยังคงเติบโตในอัตราที่ช้าจากความไม่แน่นอนของตลาดที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายภาษีนำเข้าส่งผลให้สต็อกน้ำมันทั่วโลกเพิ่มขึ้นและสะสมราว 1.27 ล้านบาร์เรลต่อวันในไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 และเฉลี่ยประมาณ 0.9 ล้านบาร์เรลต่อวันในช่วง 2 ไตรมาสหลังของปี 2568 ต่อเนื่องถึงปี 2569 ซึ่งทำให้คาดว่าราคาน้ำมันดิบจะปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะต่อไป

ภาพที่ 5 กราฟการผลิตและการบริโภคเชื้อเพลิงเหลวของโลก

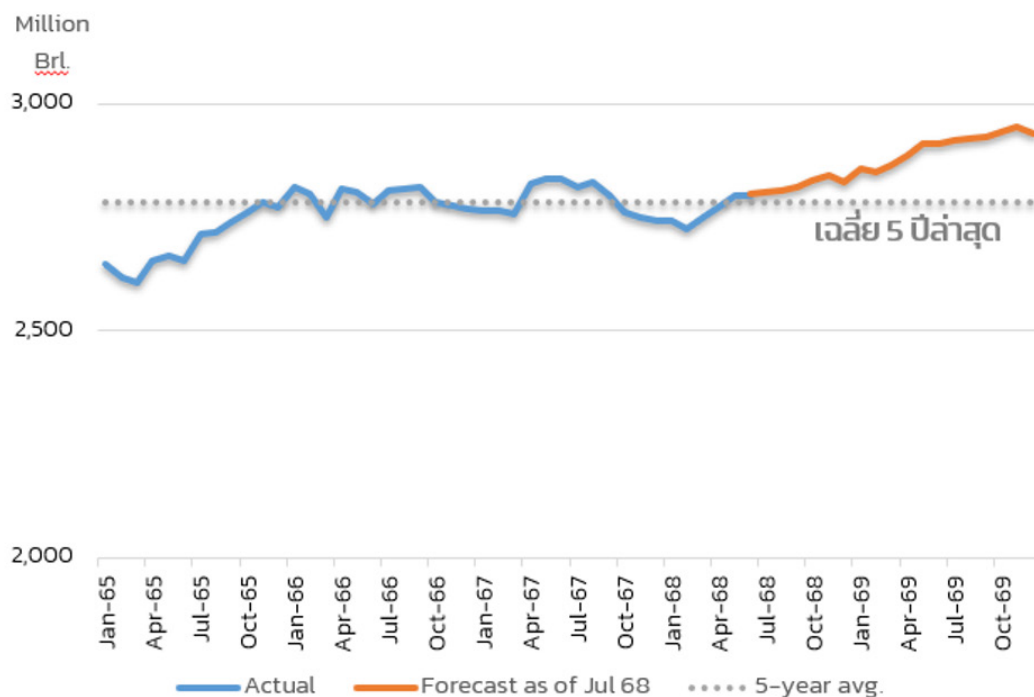
ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

เมื่อพิจารณาปัจจัยโดยรวมที่ส่งผลต่อราคาน้ำมันดิบ (1) ด้าน Supply มีแนวโน้มผ่อนคลายลงจากการปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่ม OPEC+ และกลุ่ม Non-OPEC อย่างไรก็ดี ยังคงต้องติดตามสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่อาจกระทบต่อการขนส่งน้ำมันทั่วโลก และการเร่งเพิ่มปริมาณน้ำมันสำรองเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Petroleum Reserve - SPR) ของหลายประเทศ และ (2) ด้าน Demand ในภาพรวมคาดว่าอุปสงค์น้ำมันดิบโลกมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจทั่วโลกจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานและปรับไปใช้พลังงานหมุนเวียนในจีนและยุโรป ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมลดลง

จากสถานการณ์น้ำมันดิบข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังคาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2568 จะอยู่ที่ระดับ 68.0 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากกรณีฐาน (Base Case) ของประมาณการครั้งก่อนที่ 65.8 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล หรือคิดเป็นอัตราการลดลงที่ร้อยละ -14.7 จากระาคาเฉลี่ยทั้งปี 2567

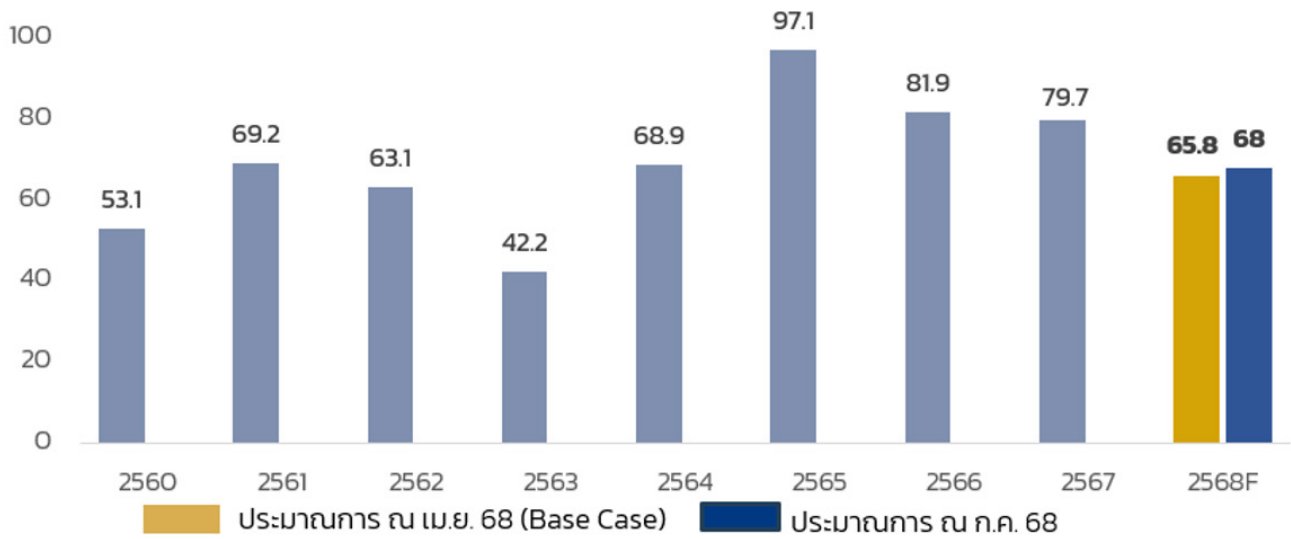
อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 เช่น 1) ความเสี่ยงเศรษฐกิจการค้าโลกที่อาจชะลอตัวจากนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ 2) ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์และความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทานการผลิต 3) ท่าทีและกลยุทธ์ของกลุ่ม OPEC+ และ 4) นโยบายในการเพิ่มน้ำมันสำรองเชิงยุทธศาสตร์ของหลายประเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 6 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

ภาพที่ 7 คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2566 ของ สศค.

ที่มา: ประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

สำหรับสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยปี 2568 สะท้อนผ่านจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในไตรมาส 2 ของปี 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่ชะลอตัวมากกว่าร้อยละ 40 เป็นเวลา 5 เดือนติดต่อกัน จากความกังวลในความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในไทย และประกอบกับภาวะเศรษฐกิจในประเทศจีนที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง อย่างไรก็ตามจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียและอินเดีย ยังขยายตัวในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน เนื่องจากมีวันหยุดในช่วงเทศกาลอีดิลอัฎฮา ทั้งนี้ ในช่วงไตรมาส 2 ที่ผ่านมานักท่องเที่ยวสิงคโปร์ และยุโรปบางประเทศมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากเข้าสู่การปิดภาคเรียนในประเทศที่กล่าวไป

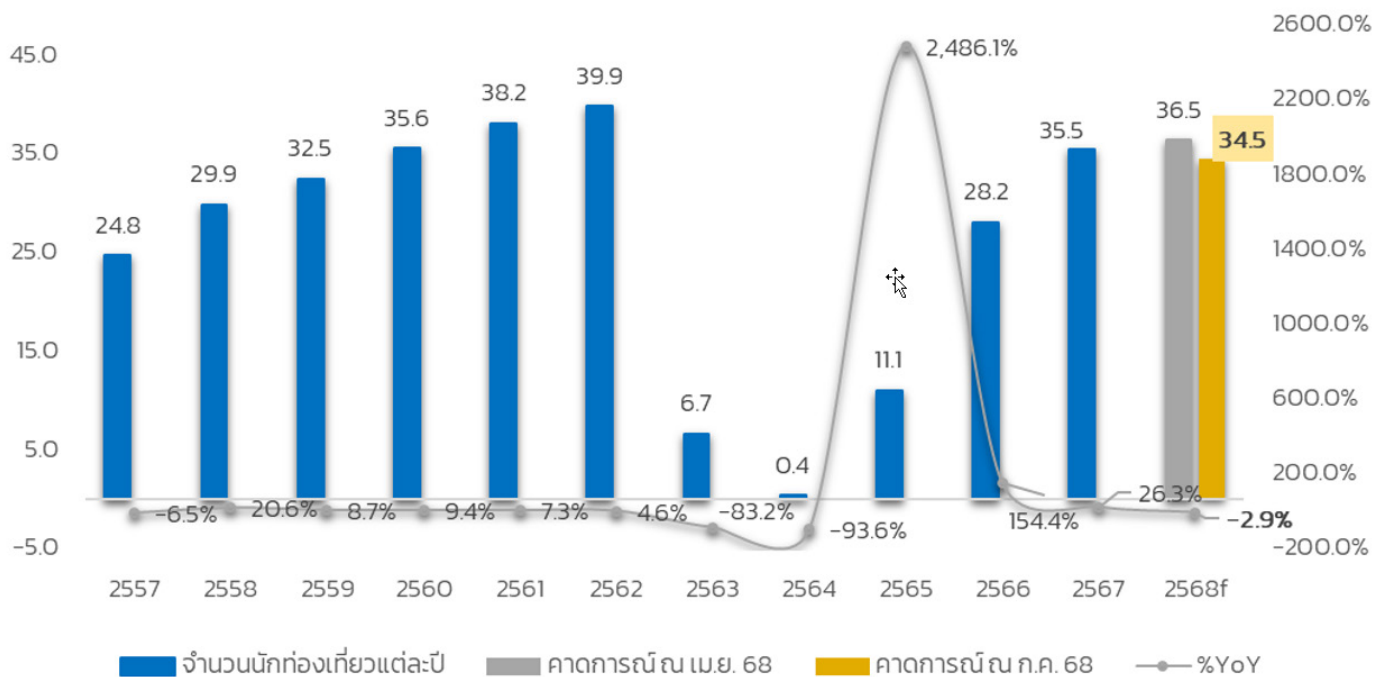
โดยในปีนี้นักท่องเที่ยวมาเลเซีย และจีน ยังคงเป็นชาติหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตามด้วย อินเดีย รัสเซีย และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับการคาดการณ์ครั้งก่อน (เม.ย. 68) คาดว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนจะชะลอตัวลงมากที่สุดเมื่อเทียบกับชาติอื่น ๆ เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีน ยังคงมีความกังวลต่อความปลอดภัยในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมถึงรัฐบาลจีนยังมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวในประเทศต่อเนื่อง ประกอบกับมีการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนจากประเทศในแถบเอเชียเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเวียดนาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม สศค. คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะกลับมาขยายตัวขึ้นในไตรมาส 4 ของปีนี้ เนื่องจากเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) ของนักท่องเที่ยวกลุ่มระยะไกล (Long Haul) โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากยุโรป เนื่องจากเป็นช่วงฤดูหนาวของยุโรป และมีการปิดภาคเรียนในบางประเทศ

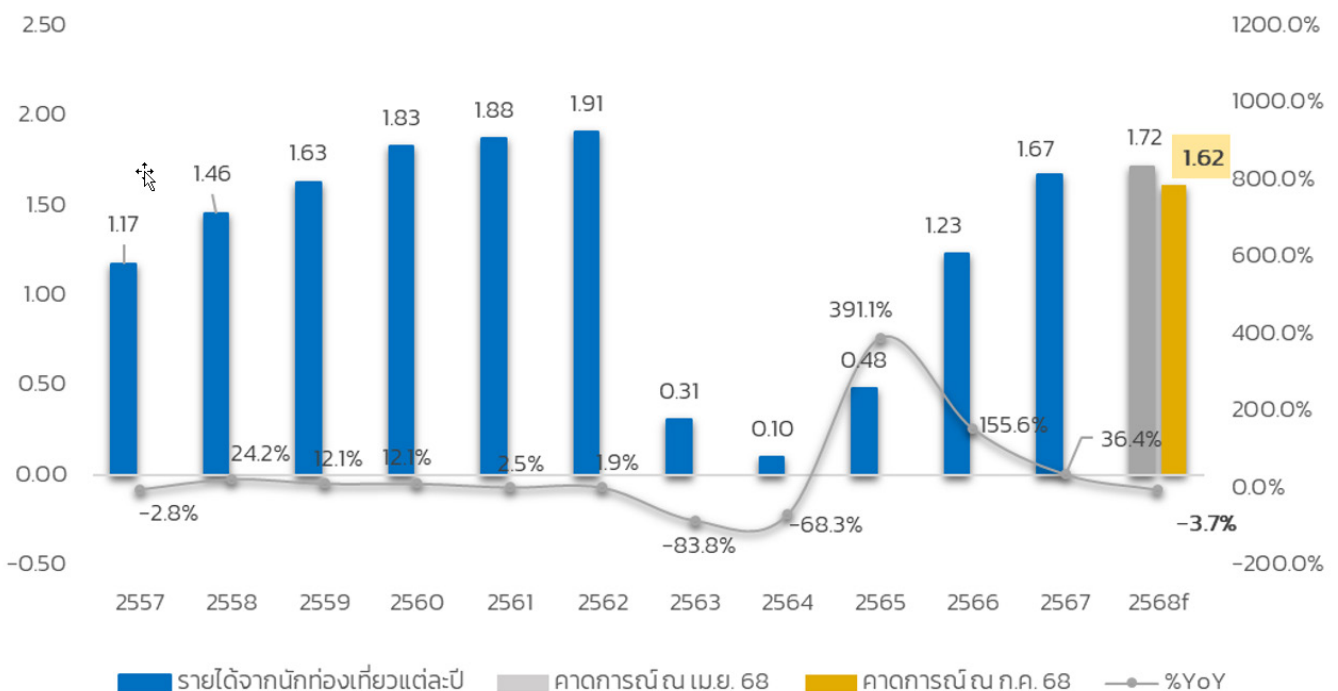
โดยภาพรวม ในครั้งนี้ กระทรวงการคลังคาดการณ์ว่า จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 34.5 ล้านคน (ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดการณ์ไว้ที่ 36.5 ล้านคน) หดที่ร้อยละ -2.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ 1.62 ล้านล้านบาท หดตัวที่ร้อยละ -3.7 (ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดการณ์ไว้ที่ 1.72 ล้านล้านบาท) ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 46,900 บาท/คน/ทริป

อนึ่ง ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีปัจจัยที่ต้องติดตามที่สำคัญ เช่น (1) การขึ้นภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ของสหรัฐอเมริกา (2) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (3) มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ ทั้งในส่วนของการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติและการกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ (4) การแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนของประเทศ ในแถบภูมิภาคเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเวียดนาม เป็นต้น (5) การประกาศให้ปี 2568 เป็นปี Amazing Thailand Grand Tourism and Sport Year 2025 (6) ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2568 ที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง

ภาพที่ 8 จำนวนนักท่องเที่ยว

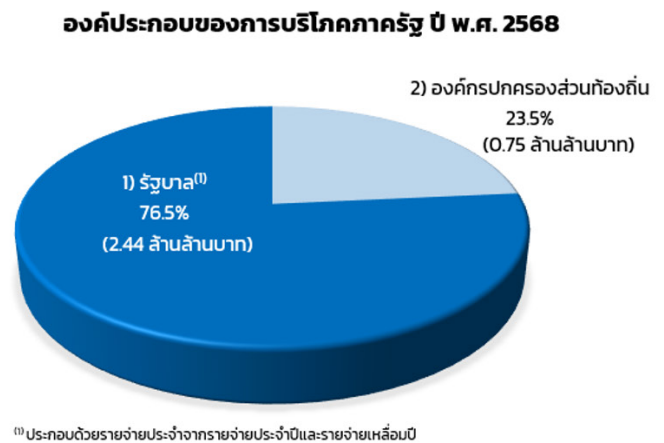
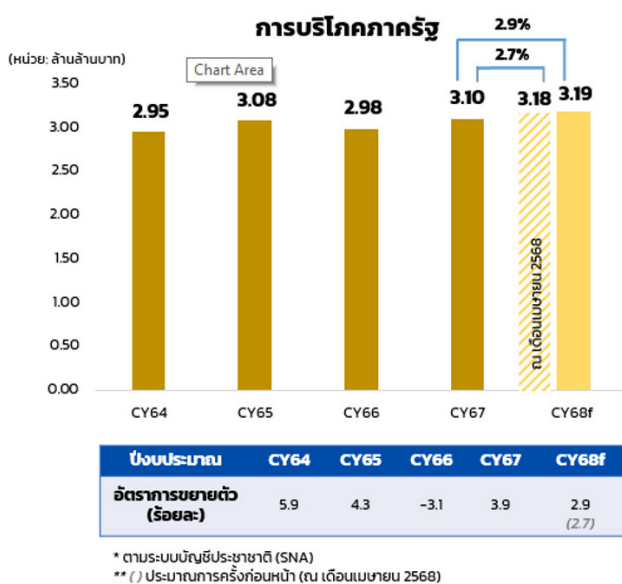
ภาพที่ 9 รายได้จากนักท่องเที่ยว

5. รายจ่ายภาคสาธารณะปี 2568

สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ประจำปี พ.ศ. 2568 คาดว่าการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2568 จะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนอยู่ที่ 3.19 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 2.44 ล้านล้านบาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.75 ล้านล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการเบิกจ่ายงบประมาณของกระทรวงการคลัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กองทุนและทุนหมุนเวียน และกระทรวงศึกษาธิการ ที่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

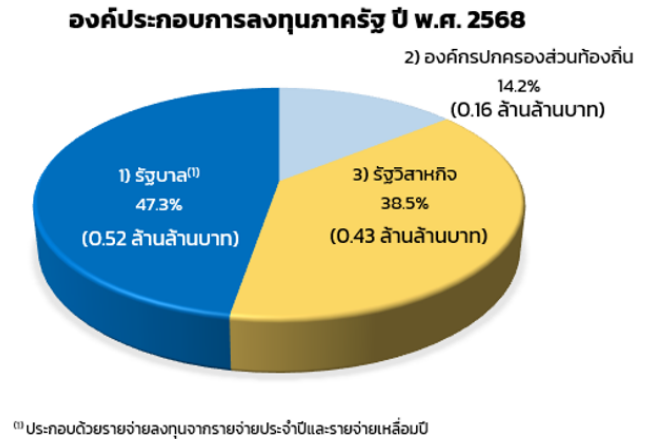
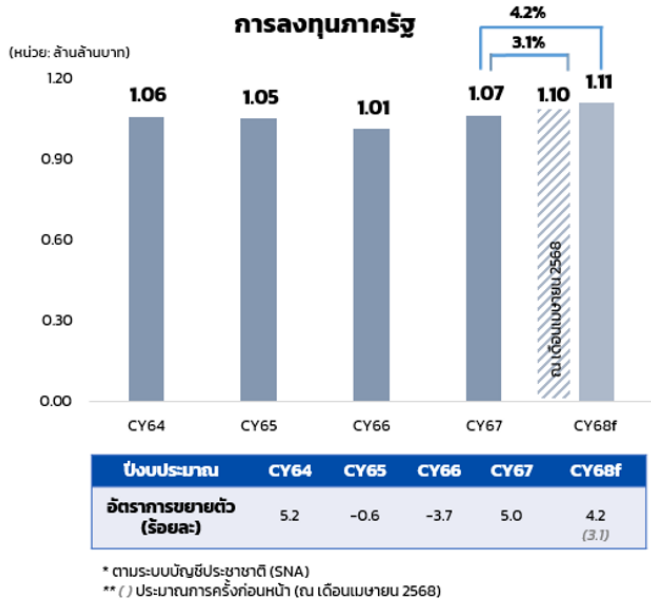
ภาพที่ 10 สมมติฐานการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2568

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ในขณะที่การลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนอยู่ที่ 1.11 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 0.52 ล้านล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.16 ล้านล้านบาท และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 0.43 ล้านล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการเบิกจ่ายงบประมาณของกระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 11 สมมติฐานการลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2568

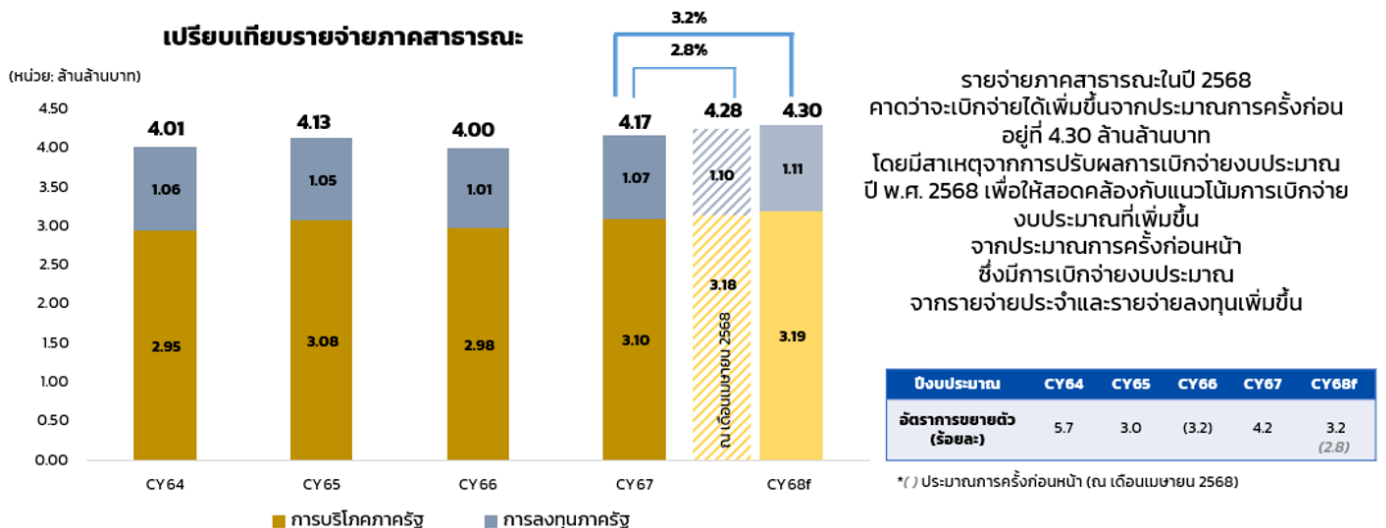

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะข้างต้นจึงส่งผลให้รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนอยู่ที่ 4.30 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจากการปรับผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี พ.ศ. 2568 เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเบิกจ่ายงบประมาณที่เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนหน้า ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณจากรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนที่เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 12 สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2568

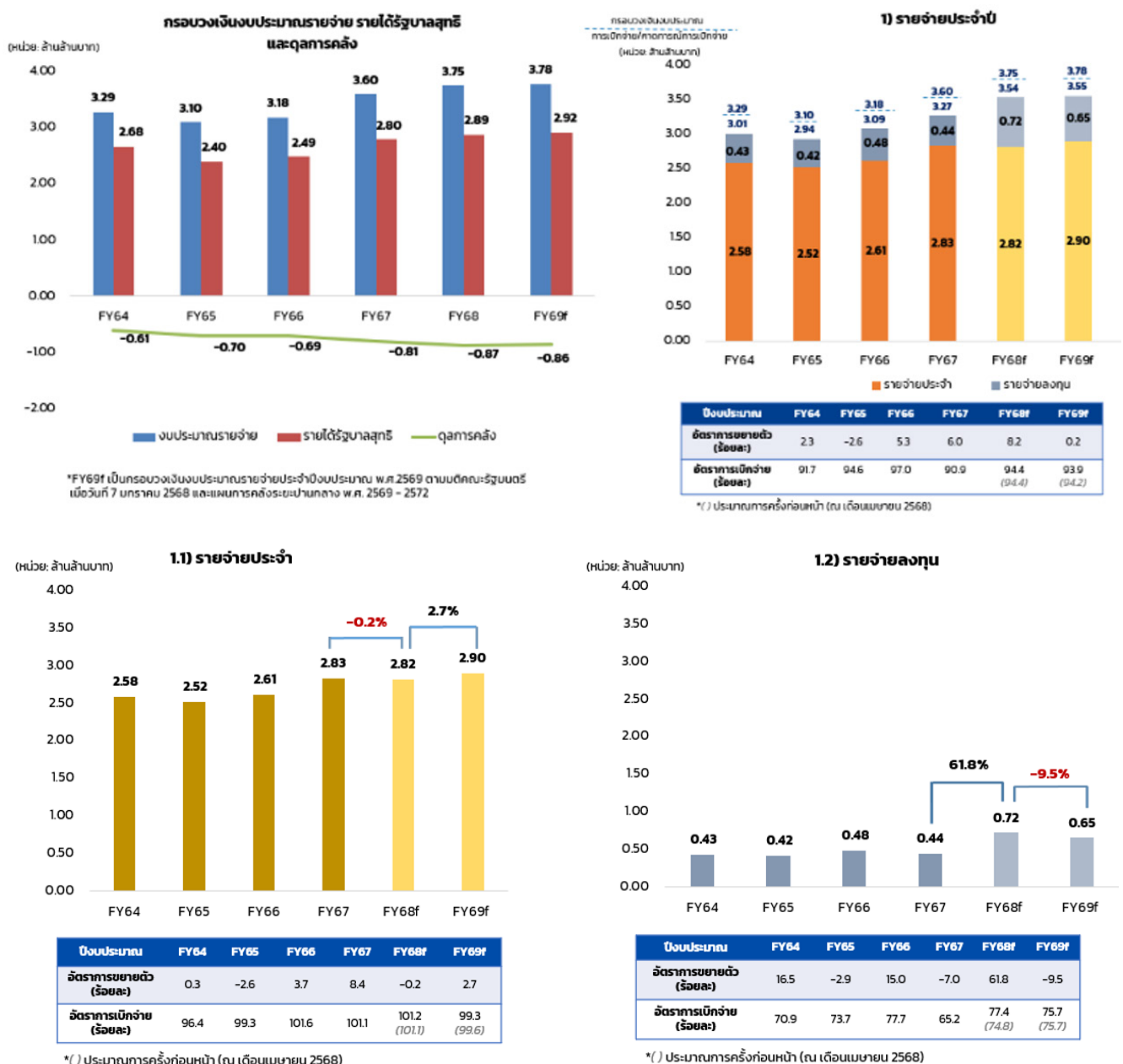
สรุปรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA)

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ทั้งนี้ ในส่วนของสมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 วงเงิน 3.75 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.54 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.4 ซึ่งประกอบด้วย รายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 101.2 หรือเบิกจ่ายได้ 2.82 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 77.4 หรือเบิกจ่ายได้ 0.72 ล้านล้านบาท ในขณะที่สมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 วงเงิน 3.78 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.55 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 93.9 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 99.3 หรือเบิกจ่ายได้ 2.90 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 75.7 หรือเบิกจ่ายได้ 0.65 ล้านล้านบาท

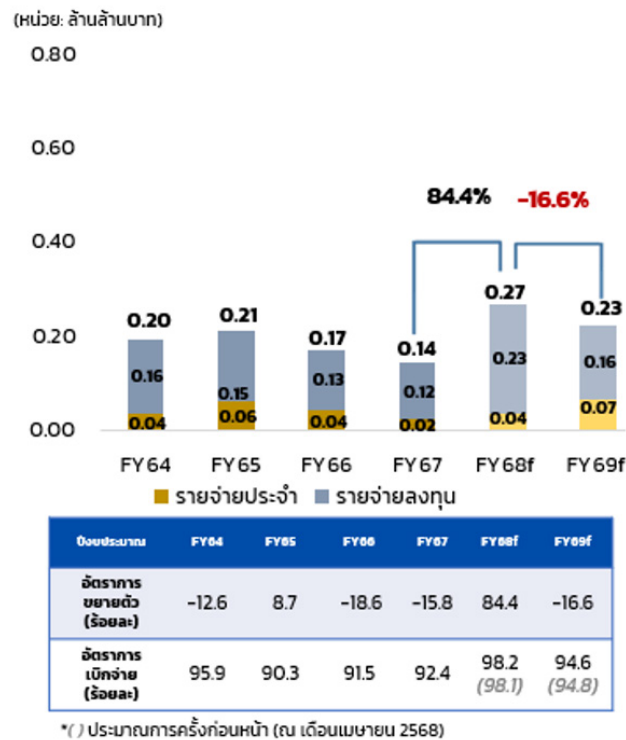
ภาพที่ 13 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 98.2 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.04 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.23 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 94.6 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.07 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.16 ล้านล้านบาท

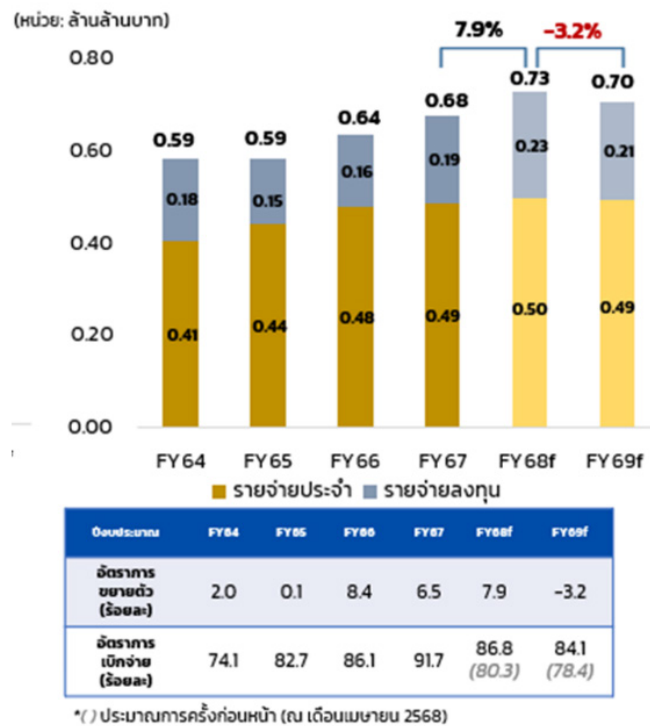
ภาพที่ 14 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 86.8 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.50 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.23 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 84.1 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.49 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.21 ล้านล้านบาท

ภาพที่ 15 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

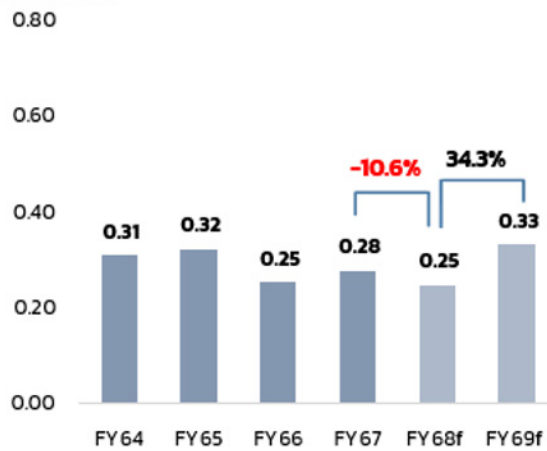
ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณพ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 94.0 หรือเบิกจ่ายได้ 0.25 ล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 94.9 หรือเบิกจ่ายได้ 0.33 ล้านบาท ทั้งนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีโครงการสำคัญขนาดใหญ่ที่สามารถเบิกจ่ายได้แผนที่กำหนดได้แก่ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ โครงการก่อสร้างรถไฟ สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ โครงการก่อสร้างรถไฟ สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 และโครงการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 4G/5G บนคลื่น 700 MHz ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศและเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

ภาพที่ 16 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

(หน่วย: ล้านบาท)

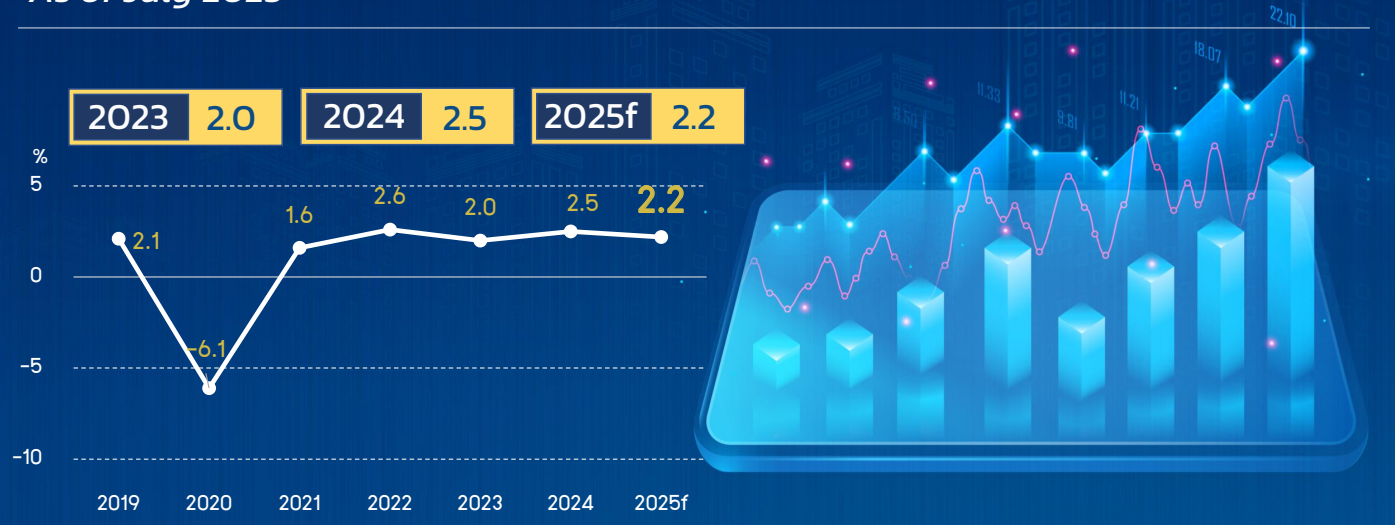
ชื่อประมาณ	FY 64	FY 65	FY 66	FY 67	FY 68f	FY 69f
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	28.7	4.1	-21.4	9.4	-10.6	34.3
อัตราการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	86.3	91.0	89.1	97.5	94.0 (93.5)	94.9 (94.7)

*() ประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนเมษายน 2568)

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

Thailand Economic Forecast in 2025

As of July 2025

Consumption

	2024	2025f
Private consumption	4.4	3.1
Public consumption	2.5	1.2

Investment

	2024	2025f
Private investment	-1.6	3.0
Public investment	4.8	3.9

Inflation rate

	2024	2025f
Headline Inflation	0.4	0.4
Core Inflation	0.6	0.7

International Trade

	2024	2025f
Exports of Goods & Services	7.8	3.9
Imports of Goods & Services	6.3	2.2
Trade Balance (Bil.US\$)	19.3	21.7
Merchandise Exports in USD	5.8	5.5
Merchandise Imports USD	6.3	5.0
Current Account (Bil.US\$)	11.1	14.6

Note: Real term expect growth rate of export and import value of goods calculated from USD term according to the BOP system.

The Fiscal Policy office Ministry of Finance

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 ต่อปี ภายใต้สถานการณ์นโยบาย ภาษีศุลกากรตอบโต้ของสหรัฐฯ และผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศคู่ค้าของไทย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับผลการประมาณการเศรษฐกิจ ครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.1 (ณ เมษายน 2568) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและ การส่งออกที่ขยายตัวดีกว่าที่คาดไว้ ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะการผลิตภาคอุตสาหกรรมจะสามารถกลับมาขยายตัวได้ที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) จากปีก่อนหน้าที่หดตัวที่ร้อยละ -0.4 ต่อปี จากการฟื้นตัวของการผลิตยานยนต์และ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญ ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงิน ดอลลาร์สหรัฐฯคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 5.0 ถึง 6.0) ปรับตัวเพิ่มขึ้น จากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.3 เนื่องจากการเร่งนำเข้าของประเทศคู่ค้าที่สูงกว่าคาดใน ครั้งแรกของปี 2568 อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าของไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 อาจจะมี ทิศทางที่ชะลอตัวลงจากผลกระทบของภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งคาดว่าประเทศไทยจะได้รับข้อตกลง การผ่อนปรนภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ภายในไตรมาสที่ 3 ปี 2568 ด้านมูลค่าการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะ ขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 4.5 ถึง 5.5) โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้า ทุนเพื่อนำมาผลิตเพื่อส่งออก

การบริโภคภาคเอกชนเป็นแรงสนับสนุนสำคัญในการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย โดยคาดว่าจะ ขยายตัวที่ร้อยละ 3.1 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.6 ถึง 3.6) ตามกำลังซื้อในประเทศสะท้อนจาก ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในประเทศที่ขยายตัวได้ดี โดยเติบโตติดต่อกัน 9 ไตรมาส สำหรับการลงทุน

ภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.5 ถึง 3.5) ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 0.4 โดยการลงทุนมีทิศทางฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มูลค่าสูงกว่า 1 ล้านบาท จาก 1,880 โครงการในครั้งแรกของปี 2568 ด้านการบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) และการลงทุนภาครัฐขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.4 ถึง 4.4) จากการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องและมีแผนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้กรอบวงเงิน 157,000 ล้านบาท (แผนการขับเคลื่อนฯ) ที่มีส่วนช่วยในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยให้เอื้อต่อการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติจัดสรรเงินแล้ว 115,375 ล้านบาท ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านน้ำและด้านคมนาคม) ด้านการท่องเที่ยว ด้านการลดผลกระทบภาคการส่งออกและเพิ่มผลิตภาพ และเศรษฐกิจชุมชนและอื่น ๆ เป็นต้น

ด้านเสถียรภาพภายในประเทศอยู่ในระดับมั่นคง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.1 ถึง 0.9) ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 มีแนวโน้มเกินดุล 14.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ของ GDP จากดุลการค้าที่เกินดุล

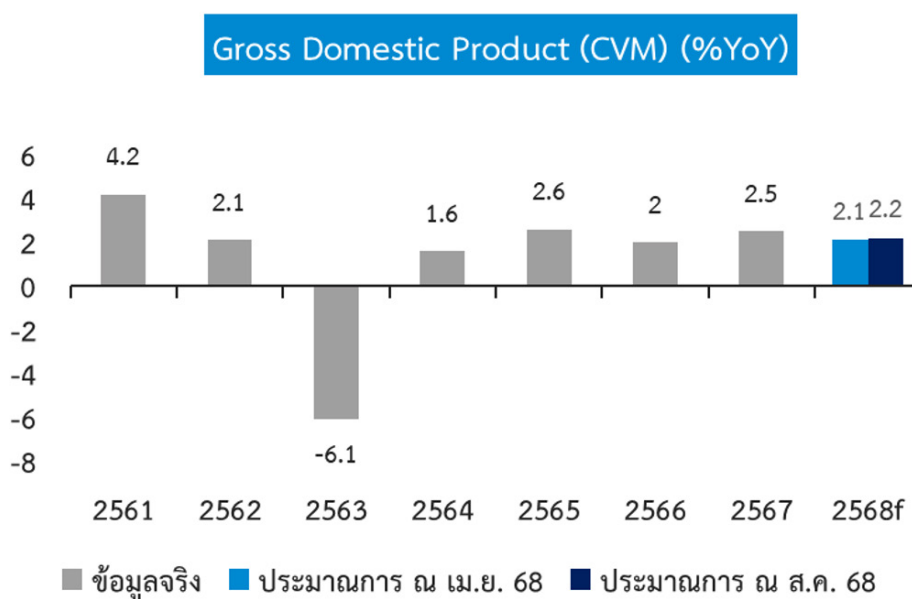
โฆษกกระทรวงการคลังได้กล่าวทิ้งท้ายว่า “เศรษฐกิจไทยคาดว่าจะขยายตัวได้ดีในครึ่งปีแรก อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องติดตามทิศทางเศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ที่เศรษฐกิจไทยอาจเผชิญความท้าทายจากแรงกดดันจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยกระทรวงการคลังได้เตรียมตัวรับมือและบรรเทาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านการดำเนินแผนการขับเคลื่อนฯ ในการลดผลกระทบต่อภาคการส่งออก และมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยเหลือภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอย่างทันทั่วถึงและตรงจุด ครอบคลุมการจัดเตรียมสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเป็นพิเศษ ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อเพิ่มสภาพคล่องและลดภาระทางการเงินของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ของห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ

สำหรับประเด็นผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างไทย-กัมพูชา ประเมินว่าผลกระทบมีจำกัดอยู่ในพื้นที่ชายแดนและความเสียหายด้านทรัพย์สินและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการต่อสู้ทางการทหาร ซึ่งกระทรวงการคลังได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีพิพาทชายแดน ประกอบด้วย 1) การขยายวงเงินทดรองราชการให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

ในพื้นที่ จังหวัดละ 100 ล้านบาทและพร้อมพิจารณาขยายเพิ่มหากไม่เพียงพอเพื่อให้จังหวัดสามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว 2) การเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษี และ 3) การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อเสริมสภาพคล่องและพักชำระหนี้ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ โดยกระทรวงการคลังมีการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และมีการเตรียมความพร้อมที่จะออกมาตรการเพิ่มเติมอย่างเหมาะสมได้ทันทั่วทั้งต่อไป

ในระยะต่อไป ควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ 1) นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และผลกระทบทางอ้อมจากการไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีที่ย้ายตลาดเข้าสู่ไทยมากขึ้น 2) ทิศทางของการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ 3) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ทั้งในและนอกประเทศ 4) ระดับหนี้ครัวเรือนของภาคประชาชน และ 5) การย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ

ภาพที่ 17 ประเมินการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

*หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

1. การบริโภคน้ำที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ประจำปีงบประมาณที่ 2 ปี 2568 การบริโภคน้ำที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 ต่อปี ขยายตัวชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวที่ชะลอลงในการบริโภคสินค้ากลุ่มการใช้จ่ายในภาคบริการ ตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง ในขณะที่การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทน กึ่งคงทน และไม่คงทนขยายตัว โดยเฉพาะการซื้อยานพาหนะ สอดคล้องกับตัวเลขยอดจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ในไตรมาสที่ 2 ที่ขยายตัวร้อยละ 1.7 ยอดจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ในไตรมาสที่ 2 ขยายตัวร้อยละ 6.0 และยอดขายรถยนต์นั่งในไตรมาสที่ 2 ขยายตัวร้อยละ 10.3 นอกจากนี้ การใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคลเร่งตัวขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายหมวดบริการชะลอลง อย่างไรก็ตาม การบริโภคน้ำที่แท้จริงในอนาคตยังคงได้รับแรงกดดันอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจชะลอลง รวมทั้งปัจจัยความไม่สงบ และเสถียรภาพทางการเมืองที่ลดลง ทำให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 51.7 ซึ่งยังคงต่ำกว่าที่ระดับ 100 และลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาที่ระดับ 54.1

โดยในรายละเอียดของการบริโภคน้ำที่แท้จริงในไตรมาสที่ 2 นั้น พบว่าการใช้จ่ายหมวดบริการชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 1.1 จากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวที่ชะลอลงในการบริโภคสินค้าคงทนและโรงแรมที่ขยายตัวเพียงร้อยละ 5.7 จากร้อยละ 15.8 ในไตรมาสที่ 1 ซึ่งเป็นผลจากการใช้จ่ายบริการโรงแรม และการใช้จ่ายบริการภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 8.4 และร้อยละ 4.6 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 22.1 และร้อยละ 12.3 ในไตรมาส

ก่อนหน้านี้ ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง และการใช้จ่ายด้านการดูแลส่วนบุคคลขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ แต่การใช้จ่ายด้านบริการอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 1.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.6

การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 2.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ ตามการเร่งขึ้นของการใช้จ่ายทั้งในกลุ่มอาหารและไม่ใช่อาหารที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 และ 0.9 ตามลำดับ หากแบ่งตามหมวด พบว่าหมวดที่เร่งขึ้นได้แก่หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ที่ขยายตัวร้อยละ 4.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาส 1 โดยการบริโภคอาหารขยายตัวร้อยละ 4.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะการบริโภคเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 4.6 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ ส่วนหมวดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ ขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาส 1 ซึ่งเป็นผลจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.0 สำหรับการบริโภคน้ำมันลดลงร้อยละ 0.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายในหมวดที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ยังคงลดลงร้อยละ 1.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาส 1 โดยการใช้จ่ายด้านการใช้ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 4.8 ตามการใช้ไฟฟ้าฯ ของครัวเรือนที่ลดลงชะลอ

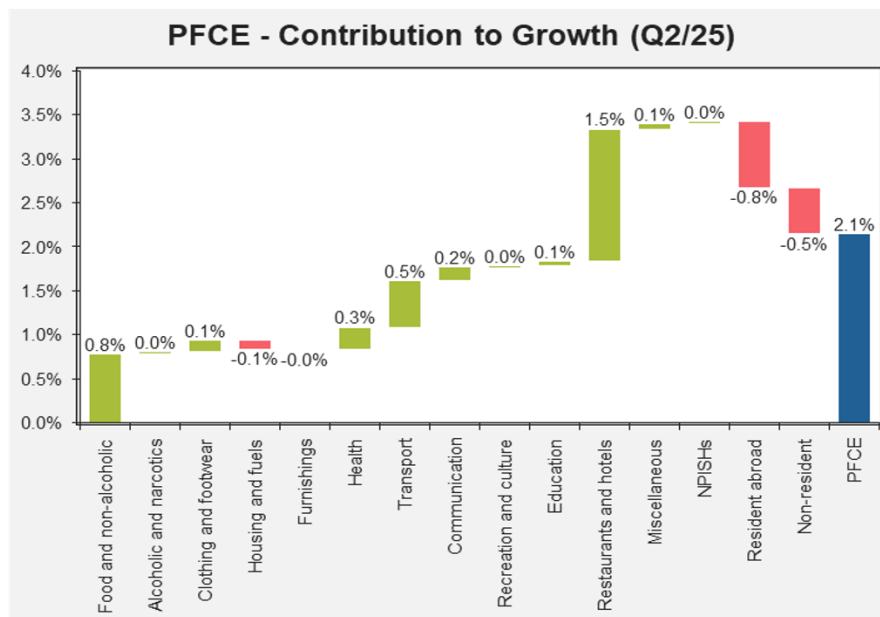
การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 2.0 ขยายตัวชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ โดยการใช้จ่ายด้านเครื่องประดับส่วนบุคคลขยายตัวร้อยละ 2.6 เร่งขึ้นจากการลดลงร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ และการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์สื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 6.1 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้านี้

ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 6.1 ขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ -1.4 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ ตามการเร่งขึ้นในการใช้จ่ายในหมวดขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 4.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสที่ 1 เป็นผลจากการซื้อยานพาหนะ และการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคล ที่ขยายตัวร้อยละ 10.7 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับปรับตัวดีขึ้น จากการลดลงร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ ตามลำดับ

ทั้งนี้ในรายละเอียดพบว่าในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 การที่การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 ได้ อันเนื่องมาจากการขยายตัวในหลายภาคส่วน นำโดย (1) หมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 5.7 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (Contribution to Real PFCE Growth) อยู่ที่ร้อยละ 1.5

(2) หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 4.2 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 0.8 (3) หมวดการขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 4.4 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.5 (4) หมวดสุขภาพ ขยายตัวร้อยละ 2.8 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.3 (5) หมวดการสื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2

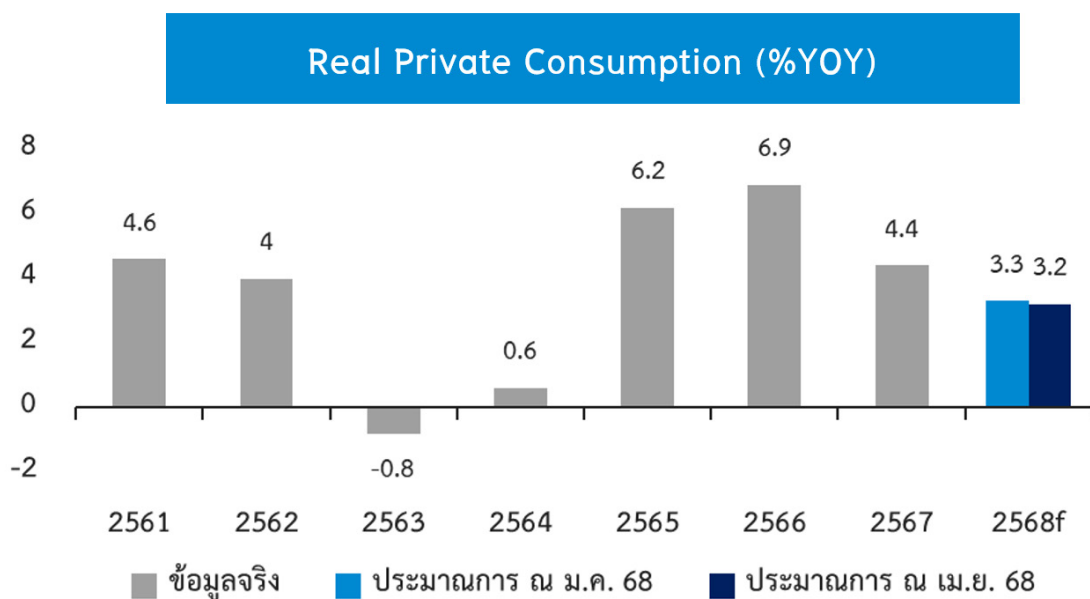
ภาพที่ 18 มูลค่าขององค์ประกอบของการเจริญเติบโต (Contribution to Growth) ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (%YoY)

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คำนวณโดย สศค.

สำหรับในปี 2568 การบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.1 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.6 ถึง 3.6) ตามกำลังซื้อในประเทศสะท้อนจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในประเทศที่ขยายตัวได้ดี โดยเติบโตติดต่อกัน 9 ไตรมาส การใช้จ่ายในภาคการขนส่ง เช่น การซื้อยานพาหนะ รถยนต์นั่ง รถจักรยานยนต์ ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามกำลังซื้อในประเทศ อย่างไรก็ตาม ภาคท่องเที่ยวยังคงได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอลง ความไม่แน่นอนในภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่มีแนวโน้มลดลง จากความกังวลเกี่ยวกับประเทศไทยในหลาย ๆ ด้าน และกรณีความขัดแย้งระหว่างไทย-กัมพูชา ซึ่งคาดว่าจะมีผลกระทบมีจำกัดอยู่ในพื้นที่ชายแดน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริโภคในหมวดการท่องเที่ยว โรงแรม และภัตตาคารได้รับความกดดันเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งการเดินทางไปใช้จ่ายในต่างประเทศของคนไทยก็มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ และราคาสินค้าในต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 100 มาเป็นเวลานานก็มีส่วนให้เกิดแรงกดดันในภาคการบริโภคภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 19 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

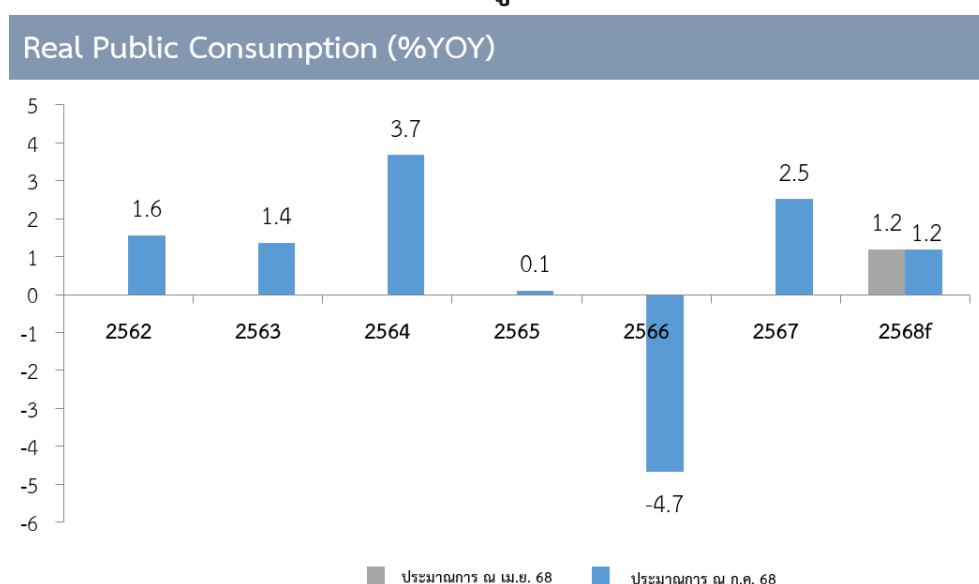
*หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 2 ปี 2568 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 2.2 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของค่าตอบแทนแรงงาน และค่าซื้อสินค้าและบริการเป็นสำคัญ โดยอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้ อยู่ที่ร้อยละ 22.5 (ต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 23.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 31.6 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2568 สศค. คาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายประจำจำนวน 2.82 ล้านล้านบาท คาดว่า จะเบิกจ่ายได้ 2.82 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 101.2 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ โดยมีสาเหตุจากหมวดเงินเดือนและค่าตอบแทน หมวดค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ และหมวดรายจ่ายเงินอุดหนุนที่มีแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 20 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริง
แบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2568

ที่มา: สศค.

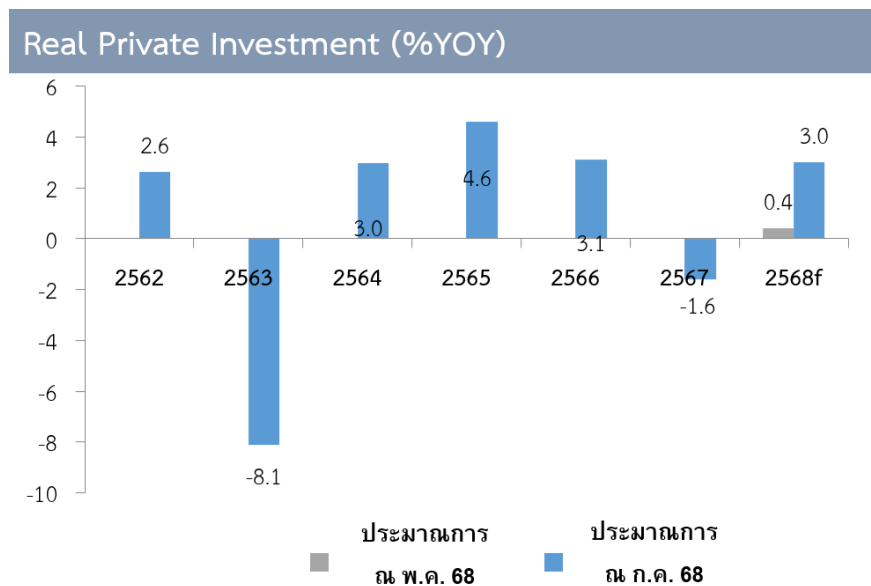
หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

การลงทุนเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 4.1 ต่อปี ซึ่งเป็นการกลับมาขยายตัวจากไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ที่หดตัวร้อยละ -0.9 ต่อปี โดยเป็นการขยายตัวจากด้านเครื่องมือเครื่องจักรที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 ต่อปี ขยายตัวจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -0.3 ต่อปี โดยหมวดยานยนต์ขยายตัวจากยอดการจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคลและหมวดเครื่องจักรเครื่องมืออุตสาหกรรมขยายตัวจากการนำเข้าสินค้าทุน ซึ่งปัจจัยสำคัญมาจากการลงทุนในหมวดสินค้าสำนักงานเพิ่มขึ้นจากการนำเข้าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แต่ในขณะที่การลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัวที่ร้อยละ -2.0 ต่อปี หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -3.8 ต่อปี โดยหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ -4.4 โดยพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภทลดลง ทั้งในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เทศบาล และ อบต. ขณะที่หมวดก่อสร้างอาคารไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 0.8 ต่อปี ตามการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและหมวดการก่อสร้างอื่น ๆ ที่ขยายตัวร้อยละ 12.2 ต่อปี และร้อยละ 0.2 ต่อปี ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์หดตัวที่ร้อยละ -6.5 ต่อปี

สำหรับทั้งปี 2568 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดการณ์ว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 2.5 ถึง 3.5) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่คาดการณ์ขยายตัวร้อยละ 0.4 ต่อปี เนื่องจากการขยายตัวในเครื่องมือเครื่องจักรจากการนำเข้าสินค้าทุนที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในครั้งแรกของปี 2568 อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และผลกระทบจากการไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษี รวมทั้งการย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ทั้งในและนอกประเทศ และปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทยที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 21 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สศค.

หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

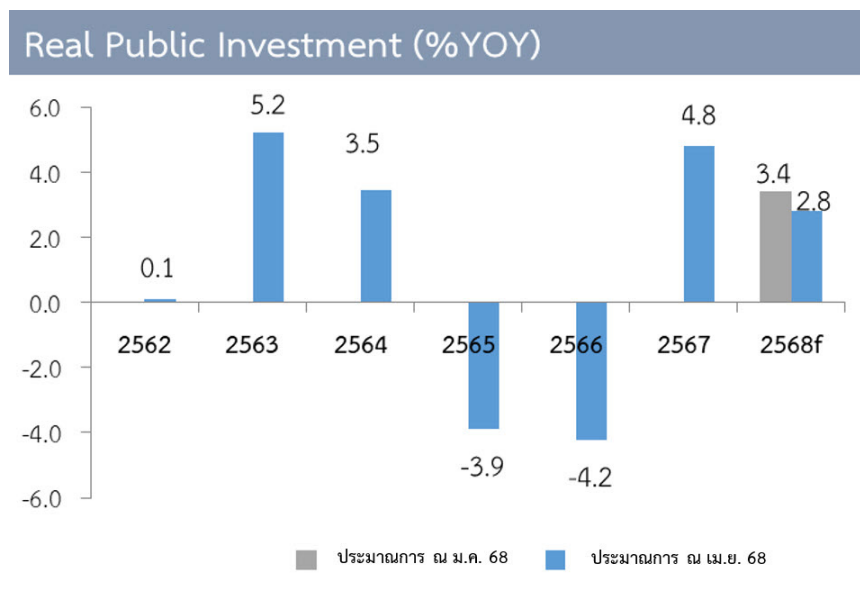
4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 2 ปี 2568 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 10.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน และชะลอลงจากร้อยละ 26.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญจากการลงทุนรัฐบาลในหมวดก่อสร้างและหมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 16.1 และ 8.1 ตามลำดับ ทั้งนี้ อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 13.5 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 12.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 21.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2568 สศค. คาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.4 ถึง 4.4) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายลงทุน จำนวน 9.3 แสนล้านบาท คาดว่า จะสามารถเบิกจ่ายได้ 7.2 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 77.4 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน โดยมีสาเหตุ

จากหมวดครุภัณฑ์ หมวดที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หมวดเงินอุดหนุน และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ มีแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 22 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริง
แบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2568

ที่มา: สศค.

หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

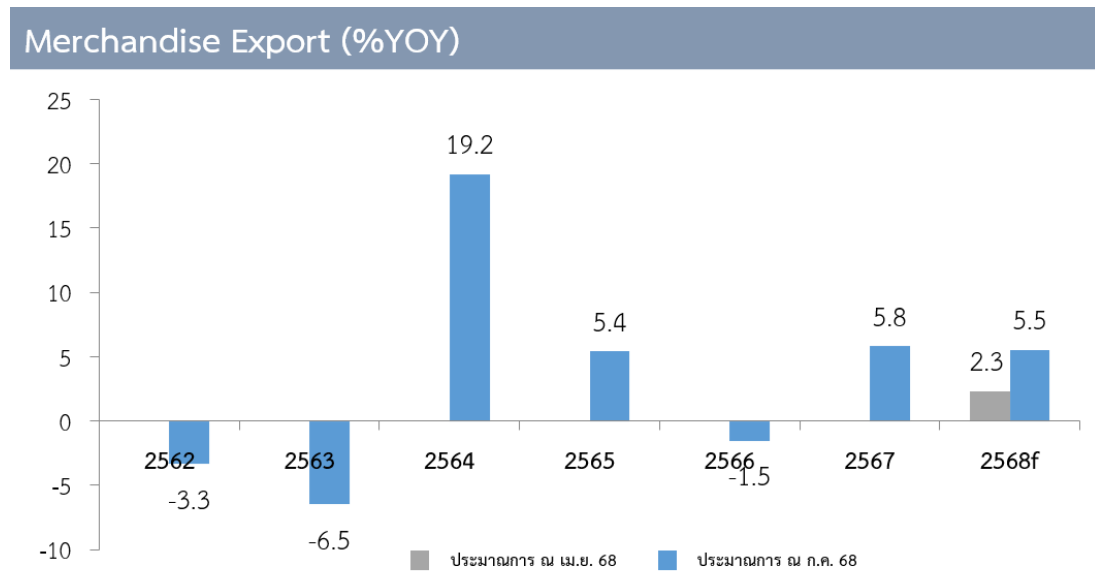
ในไตรมาส 2 ปี 2568 มูลค่าการส่งออกสินค้าอยู่ที่ 84,171 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0¹ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 และต่อเนื่องจากร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการขยายตัวในไตรมาสดังกล่าวมาจากกลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญ อาทิ ยาง ผลไม้อื่น ๆ เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ยาง อาหารสัตว์ คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แผงวงจรรวม อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น ผลิตภัณฑ์โลหะรถยนต์นั่ง เครื่องจักรและอุปกรณ์ และสินค้าประมง เป็นสำคัญ ในขณะที่กลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว ทูเรียน น้ำตาล ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า รถกระบะและรถบรรทุก และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เป็นสำคัญ ในขณะที่สินค้าส่งออกอื่น ๆ ขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในมิติตลาดคู่ค้าหลัก พบว่า การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดสหรัฐฯ และจีน โดยการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 33.9 เร่งขึ้นร้อยละ 25.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตลาดจีนขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 18.2 ตลาดอาเซียนขยายตัวร้อยละ 10.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตลาดสหภาพยุโรป (ไม่รวมสหราชอาณาจักร) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 11.5

1 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 17.1 ตลาดอินเดียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 19.8 อย่างไรก็ดี สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกที่หดตัว อาทิ ตลาดออสเตรเลียที่ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 4.1 ตามการลดลงของการส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 สศค. คาดว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 จะขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.0 ถึง 6.0) เนื่องจากผลกระทบของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ผ่านมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal tariffs) รวมถึงมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้าสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจะทำให้การส่งออกสินค้าของไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากผลกระทบของมาตรการดังกล่าว นับตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ภายหลังจากการเร่งตัวขึ้นของการส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปีก่อนสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผันของการบังคับใช้มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal tariffs) ระยะ 90 วัน ทั้งนี้ จากการดำเนินมาตรการดังกล่าวของสหรัฐฯ ซึ่งมีผลบังคับใช้กับหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2568 เป็นต้นไปนั้น คาดว่าจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อการส่งออกสินค้าไทย โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าส่งออกที่ไทยที่อาจสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดในสหรัฐฯ อาทิ กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์สื่อสาร กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ กลุ่มส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อการลดลงของความต้องการสินค้าชิ้นกลางและวัตถุดิบที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตของประเทศที่ถูกกีดกันทางการค้าจากสหรัฐฯ โดยเฉพาะจีน ซึ่งอาจทำให้ไทยมีการส่งออกไปยังจีนได้น้อยลงตามความต้องการสินค้าที่ลดลง อาทิ กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง เมล็ดพลาสติกและเคมีภัณฑ์ อีกทั้ง อาจส่งผลกระทบต่อไทยจากการนำเข้าสินค้าที่เร่งตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสินค้าที่เป็นผลจากการถ่ายลำ (Transshipment) หรือปัญหาการสวมสิทธิสินค้าส่งออกเพื่อเป็นทางผ่านให้ประเทศที่ต้องการหลบเลี่ยงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งถือเป็นสินค้ากลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะถูกสหรัฐฯ เรียกเก็บอัตราภาษีนำเข้าที่ร้อยละ 40 อย่างไรก็ดี ภาคการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปยังคงมีความไม่แน่นอนและมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางของเศรษฐกิจไทยและประเทศคู่ค้าอย่างมีนัยสำคัญ จึงจำเป็นต้องมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าของไทยอย่างใกล้ชิดต่อไป

ภาพที่ 23 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คำนวณจากมูลค่า USD ตามระบบดุลการชำระเงิน

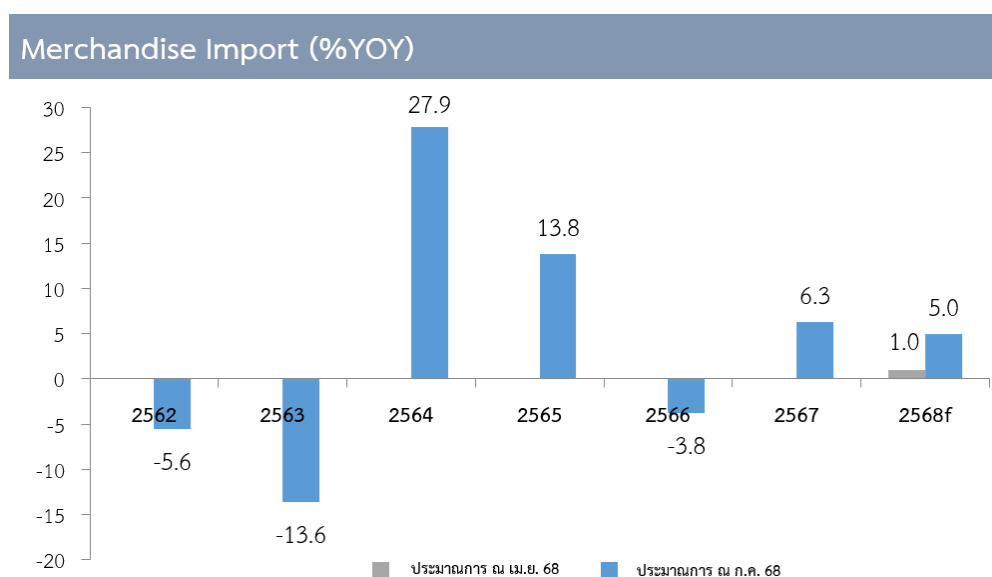
6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 2 ปี 2568 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอยู่ที่ 78,883 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8² จากร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุจากหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางที่ขยายตัวร้อยละ 8.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น การนำเข้าหมวดสินค้าทุนที่ขยายตัวร้อยละ 28.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และหม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า การนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวร้อยละ 13.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม โทรศัพท์มือถือ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง เป็นต้น และหมวดสินค้านำเข้าอื่น ๆ ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 49.7 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.7

สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 สศค. คาดว่ามูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 จะขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.5 ถึง 5.5) จากปัจจัยการขยายตัวของด้านการลงทุนภาคเอกชนเพื่อรองรับอุปสงค์ภายในประเทศ และการเร่งนำเข้าสินค้าในช่วงครึ่งปีแรกที่ขยายตัวสูงภายใต้ความไม่แน่นอนของนโยบายทางการค้าโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสินค้าที่เป็นผลจากการถ่ายลำ (Transshipment) หรือปัญหาการสวมสิทธิสินค้าส่งออกเพื่อเป็นทางผ่านให้ประเทศที่ต้องการหลบเลี่ยงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ

2 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 24 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

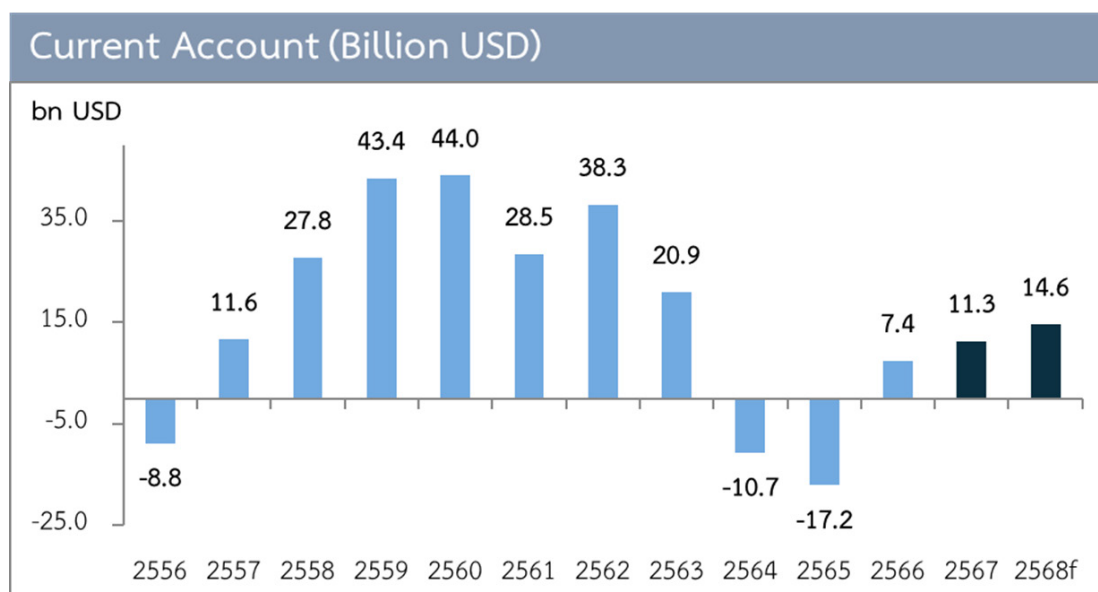
หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คำนวณจากมูลค่า USD ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2568 เกิดดุลทั้งสิ้น 2.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกิดดุลทั้งสิ้น 3.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่เกิดดุล 3.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่าการส่งออกที่ลดลงน้อยกว่ามูลค่าการนำเข้าที่ลดลงทางด้านดุลบริการ รายได้ และเงินโอนขาดดุล -0.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขาดดุลลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขาดดุลที่ -3.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามการส่งกลับกำไรตามฤดูกาล ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดตั้งแต่ต้นปี 2568 เกิดดุลทั้งสิ้น 11.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในปี 2568 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกิดดุลทั้งสิ้น 14.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ของ GDP โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 2.4 ถึง 3.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 2.4 ถึง 3.4 ของ GDP) เกิดดุลต่อเนื่องในอัตราที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2566 โดยคาดว่าดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกิดดุลทั้งสิ้น 31.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกิดดุลเพิ่มขึ้นจากปี 2567 โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 ที่เพิ่มตามการส่งออกที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 การเกิดดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 ปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการส่งออกสินค้าที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น รวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวต่อเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะสูงกว่า 34.5 ล้านคน ขณะเดียวกันการนำเข้ามีแนวโน้มเติบโตในอัตราที่ต่ำกว่าการส่งออก เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวและราคาพลังงานในตลาดโลกทรงตัวหรือลดลงเล็กน้อย ทำให้ดุลการค้าและดุลบริการปรับตัวดีขึ้นโดยรวม

ภาพที่ 25 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ที่มา : ธพท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

8. ประมาณการเงินเพื่อในปี 2568

เงินเพื่อทั่วไปไทย เดือน ก.ค. 68 ลดลงร้อยละ -0.70 (YoY) โดยโดยมีสาเหตุหลักจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มผักสด ผลไม้สด และของใช้ส่วนบุคคล ประกอบกับราคาสินค้าสินค้าในกลุ่มพลังงานลดลง ทั้งน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลก และค่ากระแสไฟฟ้าตามมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเพื่อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.27 (MoM) ตามการลดลงของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ 0.60 % (MoM) ขณะที่หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลง 0.06% (MoM) และเมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเพื่อพื้นฐาน เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 0.84 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ลดลงร้อยละ -0.03 (MoM)

เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง (Contribution YoY) พบว่า หมวดพลังงาน หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม เป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้เงินเพื่อลดลงที่ร้อยละ -7.33 -3.87 และ -1.72 ตามลำดับ ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 0.84 ตามการสูงขึ้นของราคาสินค้า

ทั้งนี้ สศค. ได้พิจารณาข้อมูลสถานการณ์เงินเพื่อไทยล่าสุดร่วมกับแบบจำลองเงินเพื่อ Bottom-up Model เพื่อประมาณการอัตราเงินเพื่อไทย โดยคาดว่าอัตราเงินเพื่อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปี 2568 มีแนวโน้มปรับลดลงต่อเนื่องเป็นร้อยละ 0.4 และเงินเพื่อพื้นฐานปรับตัวลดลงอยู่ในระดับที่ร้อยละ 0.7 จากปัจจัยการลดลงของราคาน้ำมันและฐานสูงของปีก่อนเป็นสำคัญ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก 1) ราคาน้ำมันดิบดูไบในตลาดโลกต่ำกว่าปีก่อนหน้าอย่างมีนัยสำคัญ และคาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบจะลดลงต่อเนื่อง 2) ภาครัฐมีแนวโน้มดำเนินมาตรการช่วยเหลือลดภาระค่าครองชีพอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปรับลดราคาค่ากระแสไฟฟ้างวดเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2568 ลง 17 สตางค์ เหลือ 3.98 บาทต่อหน่วย และมีแนวโน้มจะปรับลดราคาที่ตรึงไว้ของราคาน้ำมันดีเซลหลังจากสถานะกองทุนน้ำมันปรับตัวดีขึ้น 3) ราคาผักสดและผลไม้สดอยู่ระดับต่ำกว่าปีก่อนหน้าค่อนข้างมาก จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ทำให้ปริมาณผลผลิตเข้าสู่ระบบมากขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

นอกจากนี้ ยังมีความปัจจัยที่อาจส่งผลต่อเงินเพื่อที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ (1) อัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ (Reciprocal Tariffs) ต่อประเทศคู่ค้าต่าง ๆ มีความชัดเจนมากขึ้น และอยู่ในระดับต่ำกว่าที่คาดไว้ ซึ่งส่งผลบวกต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก (2) ทิศทางราคา

น้ำมันดิบดูไบ และความผันผวนของตลาดพลังงานโลก (3) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยว และ (4) ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งอาจกดดันผลผลิตเกษตรและราคาอาหารในระยะต่อไป

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์จึงคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปี2568 อยู่ระหว่างร้อยละ 0.0 - 1.0 (ค่ากลางร้อยละ 0.5)

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก										
ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล) ⁷	80.3	81.6	85.0	78.4	76.0	75.79	66.09	62.9	68.5	71.4
อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) ⁷	4.25-4.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.50-4.75	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50
ด้านอุปสงค์										
การบริโภคภาคเอกชน										
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ (%YoY) ¹	3.7	1.2	3.9	6.9	3.0	3.0	n.a.	-2.3	n.a.	2.8
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (%YoY) ¹³	-22.1	-18.0	-23.2	-20.6	-28.4	-12.2	6.0	8.7	6.3	-4.1
ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY) ¹²	-8.0	-10.2	-7.6	-11.8	-1.8	1.1	1.7	-1.2	3.0	1.8
ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	2.0	-0.8	0.7	3.4	5.0	6.8	5.2	1.4	11.0	6.0
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ) ⁵	59.3	63.2	60.5	56.5	56.9	57.8	56.6	54.2	52.7	57.2
การลงทุนภาคเอกชน										
ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	10.1	16.6	1.0	10.2	13.0	2.5	29.9	35.4	32.0	15.6
ปริมาณรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียนใหม่(YoY) ¹³	-21.4	-24.8	-22.3	-18.7	-18.5	-12.8	-8.7	-10.9	7.6	-10.9
ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์รวม (%YoY) ¹	-3.4	-11.5	-4.1	-3.6	5.7	-8.0	n.a.	16.9	n.a.	-10.9
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ (%YoY) ¹⁴	0.1	-9.1	-8.9	4.8	15.7	18.0	7.1	6.2	-0.3	12.7
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) ⁴	-0.1	-1.1	-0.4	0.6	0.4	0.3	0.4	0.3	0.3	0.4
การค้าระหว่างประเทศ										
มูลค่าการส่งออก (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร ⁴	300.8	71.0	74.3	77.9	77.6	81.5	85.3	31.0	28.6	166.9
(%YoY) ⁴	5.4	-0.3	4.3	7.5	10.5	15.2	14.8	18.4	15.5	15.0
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) ⁴	1.4	1.3	1.7	1.3	1.1	0.8	0.4	0.4	0.7	0.6

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
ปริมาณการส่งออก (%YoY) ¹⁴	4.3	-1.5	2.6	6.1	10.5	14.3	14.4	17.9	14.7	14.3
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ระบบศุลกากร ⁴	307.8	75.5	75.1	78.6	78.6	80.5	86.5	29.9	27.6	166.9
(%YoY) ⁴	6.3	3.9	2.2	10.7	10.2	7.4	15.8	18.0	13.1	11.6
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) ⁴	1.1	-1.1	2.3	1.6	1.6	3.5	1.2	1.4	2.4	2.5
ปริมาณการนำเข้า (%YoY) ¹⁴	5.2	5	-0.2	8.9	8.5	3.7	14.4	16.3	10.5	8.9
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร ⁴	-7.0	-4.5	-0.8	-0.7	-0.8	1.0	0.1	1.1	1.1	-0.1
ด้านอุปทาน										
ภาคการเกษตร										
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) ⁶	-0.9	-2.9	-1.7	-0.1	0.2	5.8	5.7	4.3	10.1	5.7
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) ⁶	7.7	5.3	11	7.4	7.2	-1.0	-11.70	-9.4	-15.2	-6.4
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) ¹⁴	7.1	4.5	11.6	8.2	5.6	3.2	-6.0	-8.3	-6.2	-1.1
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY) ³	-4.2	-5.2	-4.8	-3.4	-3.6	-2.8	-1.4	2.4	0.9	-2.1
ภาคอุตสาหกรรม										
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) ⁹	-1.3	-2.8	0.2	-0.8	-1.8	-1.6	n.a.	1.9	n.a.	-0.3
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ⁴	12.3	4.7	9.0	19.7	15.9	8.7	14.7	19.3	7.2	11.8
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	8.9	3.1	6.0	15	11.5	4.2	9.3	13.8	1.6	6.8
อัตราการใช้จ่ายการผลิต (%) ⁹	58.7	60.4	57.7	58.3	57.3	61.0	n.a.	61.1	n.a.	59.9
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) ³	1.1	1.4	1.8	0.2	-1.7	0.3	-1.5	-2.0	-1.8	-0.6
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ) ⁸	89.5	91	88.7	88	90.2	92.3	89.7	88.1	87.7	91.0
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ¹⁵	52.4	53.9	52.8	49.6	53	52.2	51.0	50.4	50.0	51.6
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI)	49.9	47	50.2	51.7	50.5	50.0	50.4	51.2	51.7	50.2
ภาคบริการ										
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน) ¹⁰	35.54	9.37	8.13	8.59	9.46	9.55	7.14	2.27	2.32	16.70
(%YoY) ¹⁴	26.3	43.5	26.3	21.1	21.9	1.9	-12.2	-13.9	-15.2	-4.7

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY) ¹⁰	8.5	8.6	13.0	6.6	5.2	3.1	2.1	1.9	2.8	2.6
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) ³	1.6	2.1	1.2	2.1	1.0	0.6	1.4	1.3	-0.1	1.0
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ										
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) ²	35.4	35.7	36.7	34.8	34.0	33.9	33.1	32.9	32.64	33.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	11.1	3.4	1.1	2.3	4.2	10.5	n.a.	-0.3	n.a.	8.9
ทุนสำรองทางการเงิน (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	237	223.4	224.3	243	238.6	245.3	258.9	257.6	262.4	257.6
ฐานะซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	25.1	29.6	28.6	26	25.9	24.9	22.5	21.8	22.3	21.8
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ										
อัตราการว่างงาน (%) ³	1.0	1.0	1.1	1.0	1.0	0.9	0.9	0.8	0.8	0.9
สัดส่วนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานสะสมต่อจำนวนผู้ประกันตน ม.33 (%)	1.81	1.84	1.92	1.82	1.80	1.88	2.07	2.03	2.07	2.03
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) ⁴	1.6	1.2	3.7	1.7	-1.4	-0.4	-3.6	-3.7	-4.0	-2.0
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) ⁴	0.4	-0.78	0.78	0.6	0.83	1.08	0.37	-0.57	-0.25	0.37
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) ⁴	0.56	0.44	0.38	0.64	0.77	0.89	0.97	1.09	1.06	0.97
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%) ¹	63.9	63.7	63.4	63.3	64.0	64.3	n.a.	65.1	n.a.	65.1
ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ										
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก (Global Composite PMI) (ระดับ) ¹⁶	52.5	52	53	52.4	52.4	51.8	51.2	51.2	51.7	51.5
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของทั่วโลกภาคการผลิต (Global Manufacturing PMI) (ระดับ) ¹⁶	50	50.3	50.7	49.3	49.7	50.3	49.8	49.5	50.3	50.1
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของทั่วโลกภาคบริการ (Global Service PMI) (ระดับ) ¹⁶	53.1	52.4	53.3	53.4	53.3	52.1	51.6	52.0	51.9	51.9

เครื่องชี้ ภาคการคลัง	FY2567	FY2567				FY2568					
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	พ.ค.	มิ.ย.	FY/YTD
รายจ่ายปี ปัจจุบัน (พันล้านบาท)	3,396.0	910.1	570.7	1,056.2	858.8	1,160.6	784.4	760.1	202.5	305.8	2,705.1
%YoY	10.0%	-7.3%	-19.6%	42.3%	31.3%	27.5%	37.4%	-28.0%	-52.9%	-3.04%	6.62%
รายจ่าย ประจำ (พันล้านบาท)	2,829.3	859.1	529.5	883.2	557.6	1,035.4	664.7	634.6	159.9	262.1	2,334.7
%YoY	8.40%	0.0%	-11.8%	41.2%	6.1%	20.5%	25.5%	-28.1%	-50.6%	-3.78%	2.77%
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	566.6	51.1	41.2	173	301.3	125.2	119.7	125.5	42.5	43.7	370.3
%YoY	18.5%	-58.6%	-62.3%	48.1%	34.2%	145.2%	190.3%	-27.5%	-59.9%	1.62%	39.57%
รายจ่ายปีก่อน (พันล้านบาท)	146.4	53.6	36.5	22.2	34.2	101.2	67.8	37.9	12.0	13.1	206.9
%YoY	-15.8%	-9.1%	-18.1%	-20.6%	19.7%	88.9	86.0%	70.8%	60.20%	71.16%	84.36%
รายจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,542.4	963.8	607.2	1,078.4	893.1	1,261.8	852.2	798.0	214.5	318.9	2,912.0
%YoY	8.6%	-7.4%	-19.5%	40.0%	28.2%	30.9%	40.4%	-26.0%	-50.9%	-1.28%	9.92%

ที่มา:

^{1/}กระทรวงการคลัง

^{2/}ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/}สำนักงานสถิติแห่งชาติ

^{4/}กระทรวงพาณิชย์

^{5/}มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

^{6/}สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

^{7/}Reuters

^{8/}สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

^{9/}สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

^{10/}กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

^{11/}กรมจัดเก็บประกอบด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

^{12/}กรมการขนส่งทางบก

^{13/}บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด

^{14/}คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

^{15/}สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

^{16/}CEIC

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของ ปีงบประมาณ 2568

(ตุลาคม 2567 – มิถุนายน 2568)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,752,700 ล้านบาทหรือประมาณร้อยละ 19.4 ของ GDP¹ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 865,700 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2567 หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยแบ่งออกเป็นรายจ่ายประจำ 2,680,437 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 115,568 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 รายจ่ายลงทุน 932,362 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 124,682 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.4 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 150,100 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีที่แล้ว 31,780 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 26.9

ในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 - มิ.ย. 68) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 2,046,090 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 30,314 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.5 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 35,648 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.8 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 2,912,010 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 262,713 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.9 ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณข้างต้นเป็นรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 2,705,103 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 168,034 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 6.6 หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 72.1 ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุล จำนวน 866,483 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 มีจำนวน 12,067,960 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.2 ของ GDP ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.1 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 88.4 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิมนัดชำระหนี้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

¹ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2568 เท่ากับ 19,309,900 ล้านบาท ที่มา งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงบประมาณ

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 - มิ.ย. 68)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 - มิ.ย. 68) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 2,046,090 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 30,314 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.5 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 35,648 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.8 ทั้งนี้ผลการจัดเก็บรายได้ แยกตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร จัดเก็บรายได้รวม 1,667,663 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 12,628 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.8 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 3.3 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการคือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 734,557 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 17,282 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.4 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 4.0 โดยภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในประเทศสูงกว่าประมาณการ 32,333 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.2 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ขณะที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 15,050 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.0 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.3 เนื่องจากมีสินค้านำเข้าใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากรมากขึ้น ส่งผลให้อัตรากาสิโนที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) ลดลงเป็นสำคัญ ประกอบกับราคาน้ำมันดิบที่ลดลง ส่งผลให้ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าน้ำมันดิบลดลง อย่างไรก็ดี มีภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 502,213 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 16,750 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.2 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.2 เนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นผลจากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ (ภ.ง.ด. 50) และภาษีเงินได้นิติบุคคลจากประมาณการกำไรสุทธิครึ่งปี (ภ.ง.ด. 51) ของบริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชี ปีบัญชีต่ำกว่าประมาณการ เป็นสำคัญ

กรมสรรพสามิต จัดเก็บรายได้รวม 400,487 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 48,884 ล้านบาท หรือร้อยละ 10.9 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.7 โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ ได้แก่ (1) ภาษีสรรพสามิต จัดเก็บได้ 42,527 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 34,243 ล้านบาท หรือร้อยละ 44.6 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 21.0 เนื่องจากปริมาณรถยนต์ที่ชำระภาษี ต่ำกว่าประมาณการ ประกอบกับมาตรการส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าส่งผลให้ ETR ลดลง และ (2) ภาษียาสูบ จัดเก็บได้ 35,082 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 7,632 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.9 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.7 เนื่องจากปริมาณยาสูบที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ

กรมศุลกากร จัดเก็บรายได้รวม 85,318 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 6,482 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.1 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.5 เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งค่ากว่าที่ประมาณการไว้ประกอบกับ ETR ลดลงเนื่องจากมีสินค้านำเข้าใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากรมากขึ้น ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2568 ในรูปดอลลาร์สหรัฐสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 10.6 แต่ในรูปเงินบาทต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 4.2 โดยสินค้าที่จัดเก็บอากรขาเข้าได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ยานบกและส่วนประกอบ (2) เครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ (3) ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม (4) เครื่องจักรและเครื่องใช้กล และ (5) เครื่องหอม เครื่องสำอาง หรือสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกาย

รัฐวิสาหกิจ นำส่งรายได้รวม 138,803 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 16,131 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.1 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.2 โดยการนำส่งรายได้สูงกว่าประมาณการเนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งมีการนำส่งรายได้เลื่อนมาจากปีก่อน

หน่วยงานอื่น จัดจัดเก็บรายได้รวม 145,109 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 16,262 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.6 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.5 จากการจัดเก็บรายได้ของ (1) ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 133,344 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 14,669 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.4 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.6 เนื่องจากมีการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล เป็นสำคัญ (2) กรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้รวม 11,765 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,593 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.7 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.2 โดยจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเนื่องจากมีรายได้พิเศษจากค่าเวนคืนที่ดินจากโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (วงแหวนกาญจนาภิเษก) และค่าธรรมเนียมการต่อสัญญาเช่าที่ราชพัสดุ)

**ตารางที่ 1 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568
(ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)**

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2568		เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ การตามเอกสารงบประมาณ	
	(ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,667,663	3.3	(12,628)	(0.8)
2. กรมสรรพสามิต	400,487	1.7	(48,884)	(10.9)
3. กรมศุลกากร	85,318	(3.5)	(6,482)	(7.1)
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	2,153,468	2.7	(67,994)	(3.1)
4. รัฐวิสาหกิจ	138,803	(11.2)	16,131	13.1
5. หน่วยงานอื่น	145,109	10.5	16,262	12.6
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	2,437,380	2.2	(35,601)	(1.4)
หัก	323,586	5.0	(7,490)	(2.3)
รวมรายได้สุทธิ (Net)	2,046,090	1.8	(30,314)	(1.5)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)

การเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68) จำนวน 2,912,010 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 262,713 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.9 ประกอบด้วย (1) รายจ่ายปัจจุบัน เบิกจ่ายได้จำนวน 2,705,103 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 72.1 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 (3,752,700 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 168,034 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.6 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 206,907 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 75.3 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (274,957 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 94,679 ล้านบาท หรือร้อยละ 84.4 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปัจจุบันจำนวน 2,705,103 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) รายจ่ายประจำ เบิกจ่ายได้จำนวน 2,334,773 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 82.8 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 63,032 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.8 ต่อปี และ (1.2) รายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายได้จำนวน 370,330 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 39.8 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 105,002 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 39.6 ต่อปี โดยมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญมาจากการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญ เช่น รายจ่ายชำระหนี้ของกระทรวงการคลัง จำนวน 351,999 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

จำนวน 162,981 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 153,072 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 102,144 ล้านบาท เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 144,255 ล้านบาท เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเบิกจ่ายงบกลางรายการที่สำคัญ เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน 296,192 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 83,437 ล้านบาท เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ จำนวน 43,566 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน 29,904 ล้านบาท และเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 2,654 ล้านบาท เป็นต้น

ตารางที่ 2 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงินงบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ		
		2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อวงเงิน
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,752,700	2,705,103	6.6	72.1
1.1 รายจ่ายประจำ	2,821,246	2,334,773	2.8	82.8
1.2 รายจ่ายลงทุน	931,454	370,330	39.6	39.8
2. รายจ่ายปีก่อน	274,957	206,907	84.4	75.3
3. รายจ่ายรวม (1+2)	4,027,657	2,912,010	9.9	72.3

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

3. ฐานะการคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68) พบว่า รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังจำนวน 2,045,527 ล้านบาท และมีการเบิกจ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น 2,912,010 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 866,483 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 8,616 ล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการถอนเงินฝากคลังของภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวดที่ 10 ถึง 12 ของปีงบประมาณ 2567 สุทธิ 34,952 ล้านบาท ทั้งนี้ มีเงินฝากคลังของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสุทธิ จำนวน 13,900 ล้านบาท เงินฝากคลังของกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายสุทธิ จำนวน 4,979 ล้านบาท เงินฝากคลังของกองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคมสุทธิ จำนวน 4,295 ล้านบาท เงินฝากคลังของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานสุทธิ จำนวน 2,000 ล้านบาท และเงินฝากคลังของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวทางประชารัฐสุทธิ จำนวน 1,105 ล้านบาท โดยรัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 806,163 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลจำนวน 68,936 ล้านบาท และเงินคงคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 มีจำนวน 445,165 ล้านบาท

ตารางที่ 3 ฐานะการคลังในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มิ.ย. 68)

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2568	ปีงบประมาณ 2567	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี
1. รายได้	2,045,527	2,004,234	41,293	2.1
2. รายจ่าย	2,912,010	2,649,297	262,713	9.9
3. ดุลเงินงบประมาณ	(866,483)	(645,063)	(221,420)	(34.3)
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	(8,616)	127,817	(136,433)	(106.7)
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(875,099)	(517,246)	(357,853)	(69.2)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	806,163	428,170	377,993	88.3
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(68,936)	(89,076)	20,140	22.6
8. เงินคงคลังต้นงวด	514,101	539,056	(24,955)	(4.6)
9. เงินคงคลังปลายงวด	445,165	449,980	(4,815)	(1.1)

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 มีจำนวน 12,067,960 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.2 ของ GDP โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 10,808,657 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,037,732 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 159,757 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 61,814 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ หนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.1 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 88.4 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 4 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน มิ.ย. 68	% of GDP
1. หนี้รัฐบาล	10,808,657	57.5
2. หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,037,732	5.5
3. หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	159,757	0.8
4. หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	61,814	0.3
หนี้สาธารณะรวม	12,067,960	64.2

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

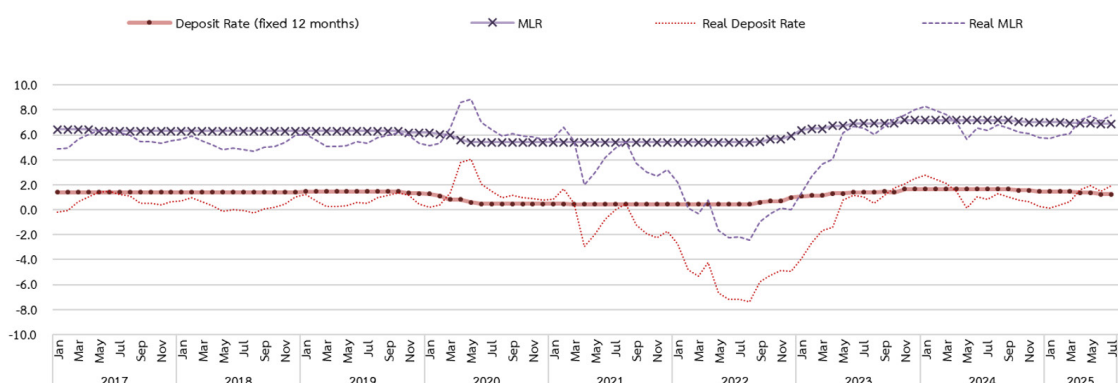
รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2568

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้คงที่ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 1.23 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 6.88 ต่อปี (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระยะต่ำกว่ากรอบเงินเป้าหมายส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง¹ ณ เดือนกรกฎาคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 1.93 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 7.58 ต่อปี

ในปี 2568 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงอยู่ในระดับต่ำภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน ซึ่งเศรษฐกิจไทยตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2568 มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากช่วงครึ่งแรกของปีจากผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมของมาตรการภาษีสหรัฐฯ และจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มระยะใกล้ที่ลดลงตามการแข่งขันในภูมิภาคที่รุนแรงขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจ SMEs ลูกจ้าง และผู้ประกอบการอาชีพอิสระด้านการบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวในระดับต่ำจากความเชื่อมั่นและแนวโน้มรายได้ที่ชะลอตัว โดยต้องติดตามผลกระทบของการเก็บภาษี transshipment และการแข่งขันกับสินค้านำเข้า โดยล่าสุด ณ เดือนสิงหาคม 2568 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 0.25 จากร้อยละ 1.75 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี โดยให้มีผลทันที เห็นว่านโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายเพิ่มเติมได้บ้างเพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจและช่วยบรรเทาภาระของกลุ่มเปราะบาง

1 คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

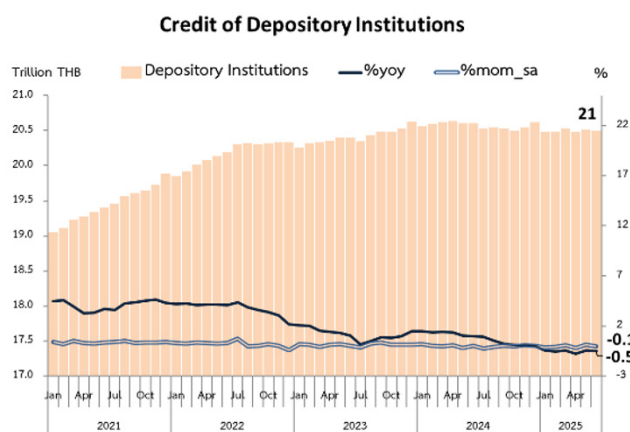
ภาพที่ 1 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

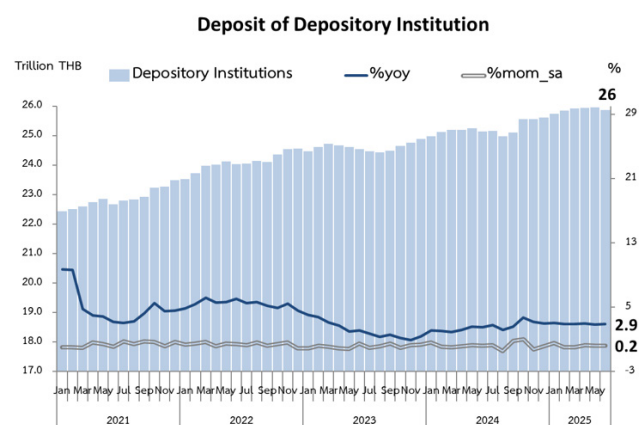
ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 2) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.50 ล้านล้านบาท คิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.51 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.15 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์มีการหดตัวในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 ขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 3) มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 25.89 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์มีอัตราการขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่เงินฝากรับฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีอัตราการขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

**ภาพที่ 2 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน
ดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์**

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

**ภาพที่ 3 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน
ดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์**

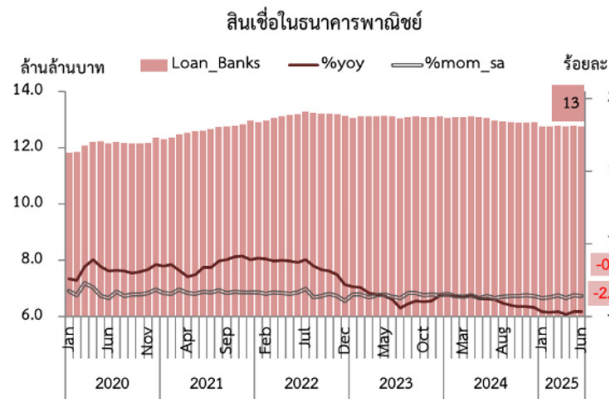

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 หดตัวเร่งขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 4) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 12.79 ล้านล้านบาท หดตัวเร่งขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ -2.25 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.5 จากไตรมาสก่อนหน้า

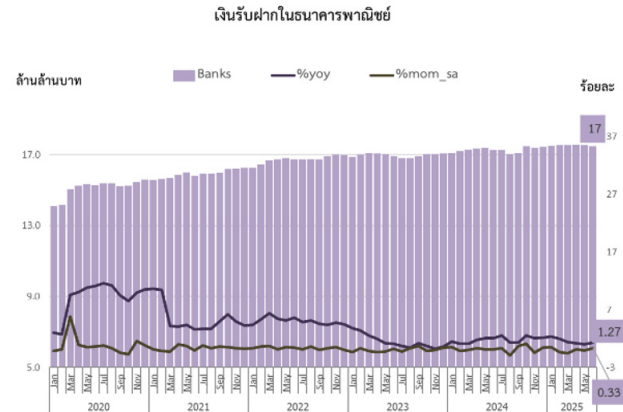
(หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะเดียวกันยอดเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 5) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้างจำนวน 17.45 ล้านล้านบาท ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการพลิกกลับมาขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.4 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 4 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

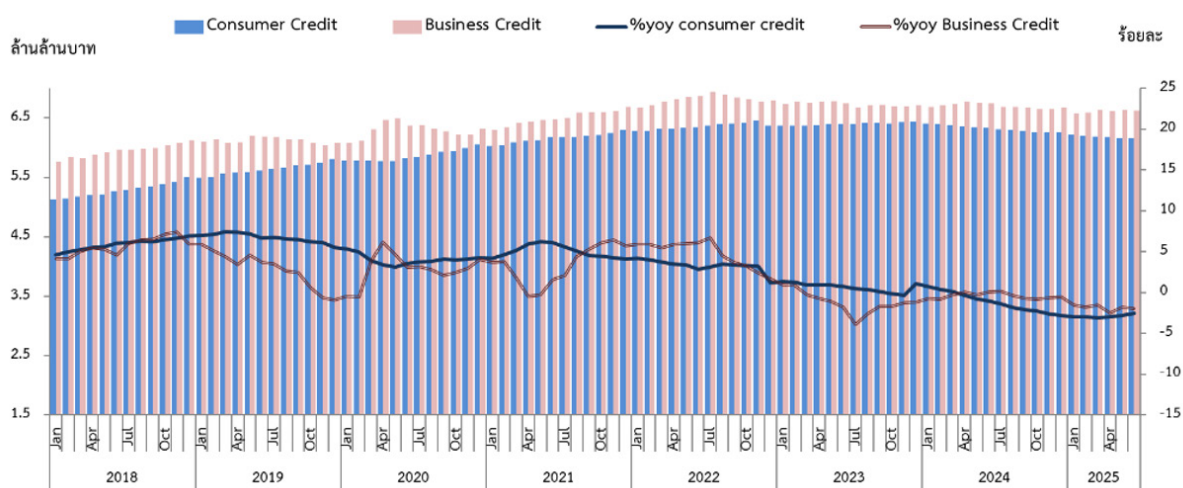
ภาพที่ 5 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 พบว่าสินเชื่อธุรกิจหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ สินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน (ภาพที่ 6) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.8 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.5 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 48.2 ของสินเชื่อรวม หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -2.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.4 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

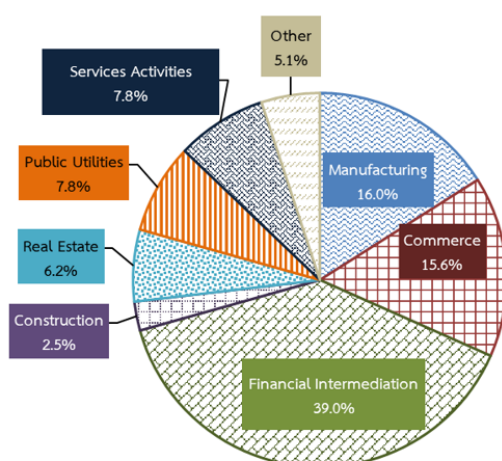
ภาพที่ 6 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

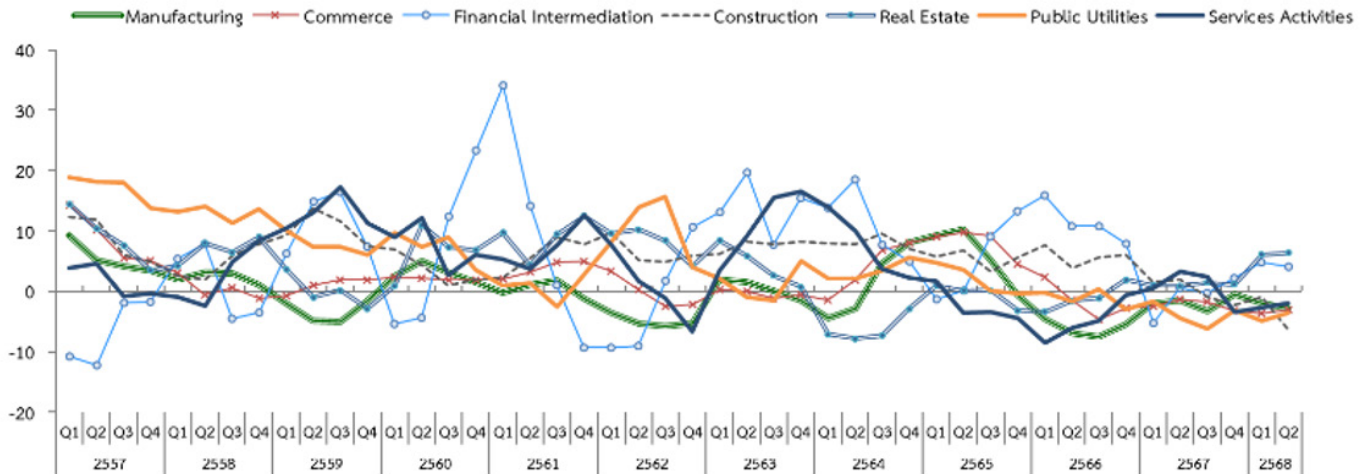
ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวเร่งขึ้น และธุรกิจกลุ่มการเงินขยายตัวชะลอลง นอกจากนี้สินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์กลุ่มสาธารณูปโภคและกลุ่มบริการหดตัวชะลอลง ขณะที่ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มก่อสร้างที่หดตัวเร่งขึ้น (ภาพที่ 7 และภาพที่ 8) โดยยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.2 ของสินเชื่อธุรกิจรวม ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 6.38 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.0 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 4.09 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.6 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.05 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มสาธารณูปโภค ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงร้อยละ -3.58 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -1.97 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.0 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.79 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.5 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -6.26 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 5.1 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 15.17 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 7 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

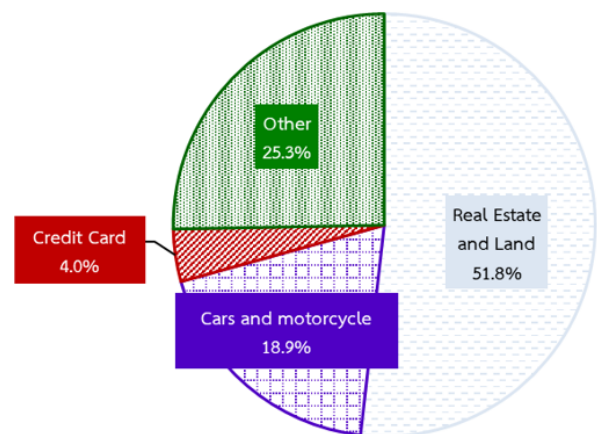
ภาพที่ 8 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

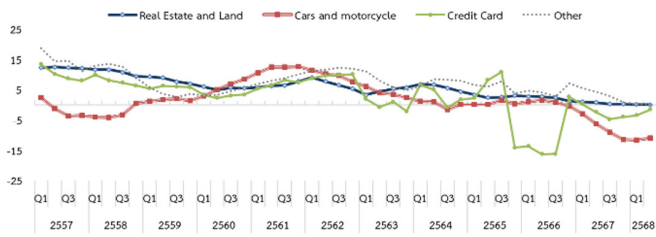
ในไตรมาส 2 ปี 2568 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 9 และภาพที่ 10) โดยยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.9 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -10.93 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 4.0 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -1.51 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่ยังคงหดตัวในช่วงเวลาดังกล่าว (ภาพที่ 11) ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.8 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.05 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 25.3 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.14 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 9 โครงสร้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

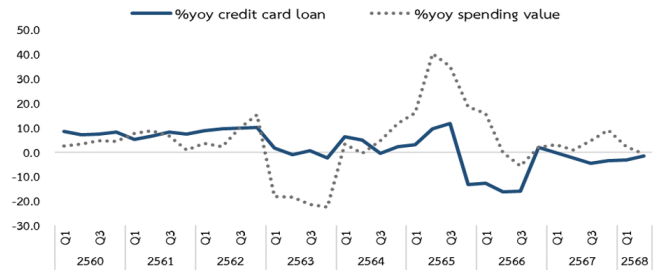
ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 10 การขยายตัวของสินเชื่อ
เพื่อการอุปโภค

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

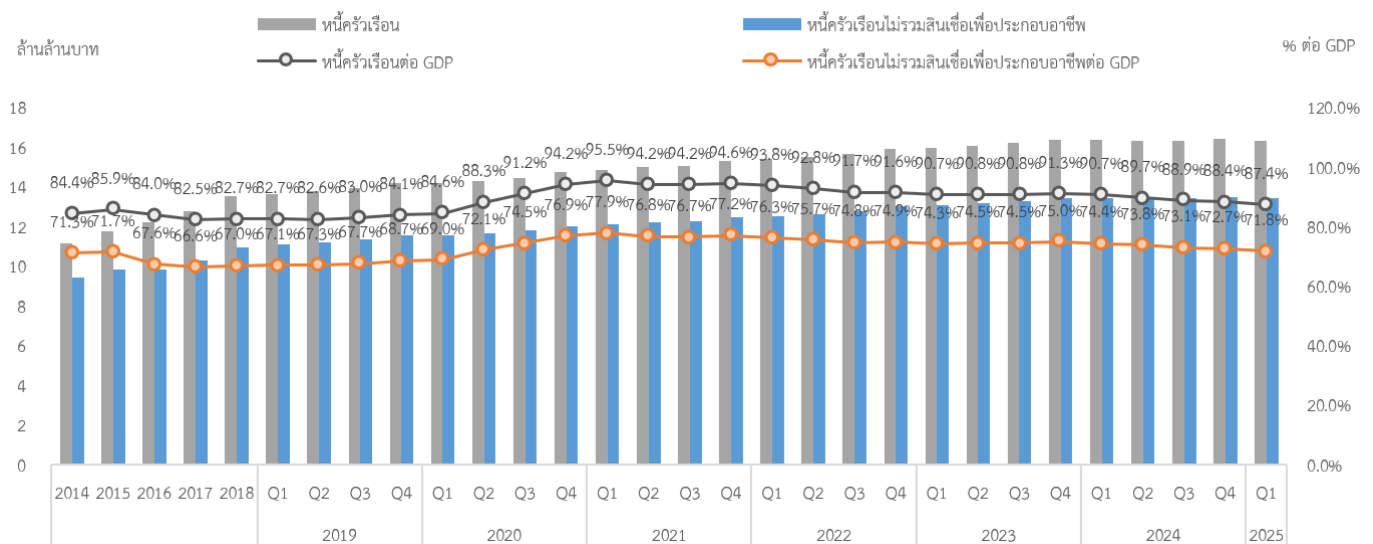
ภาพที่ 11 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

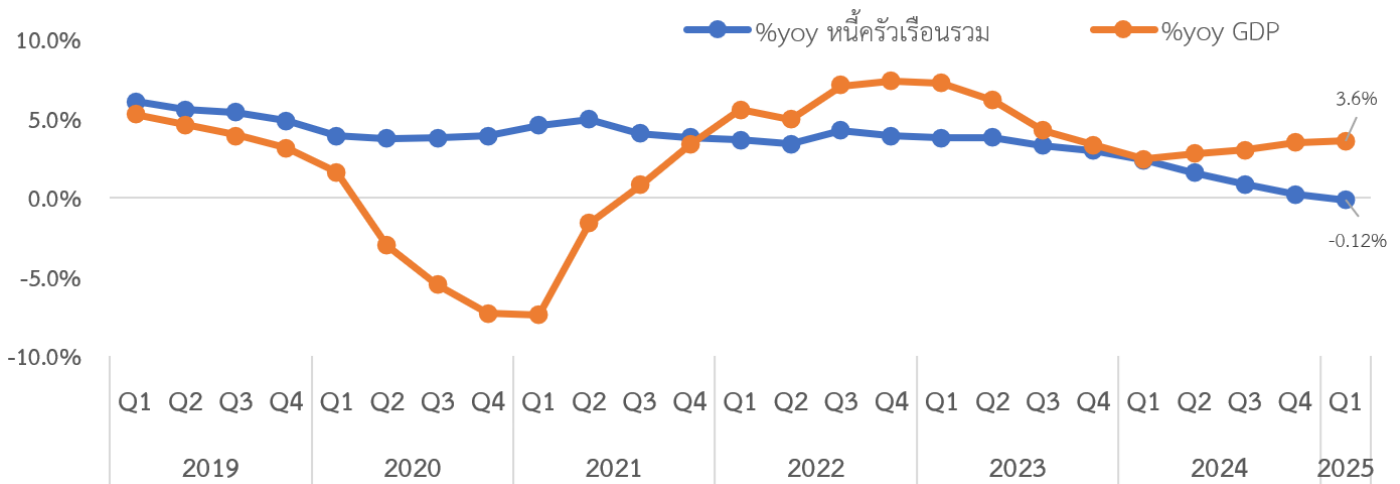
สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2568 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.35 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 87.4 ของ GDP ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ 16.43 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 88.4 ของ GDP ขณะที่ GDP ณ ราคาปัจจุบันที่ขยายตัวร้อยละ 3.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 12 และ ภาพที่ 13) ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 71.8 ของ GDP

ภาพที่ 12 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 13 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อและหนี้ครัวเรือน (%YoY)

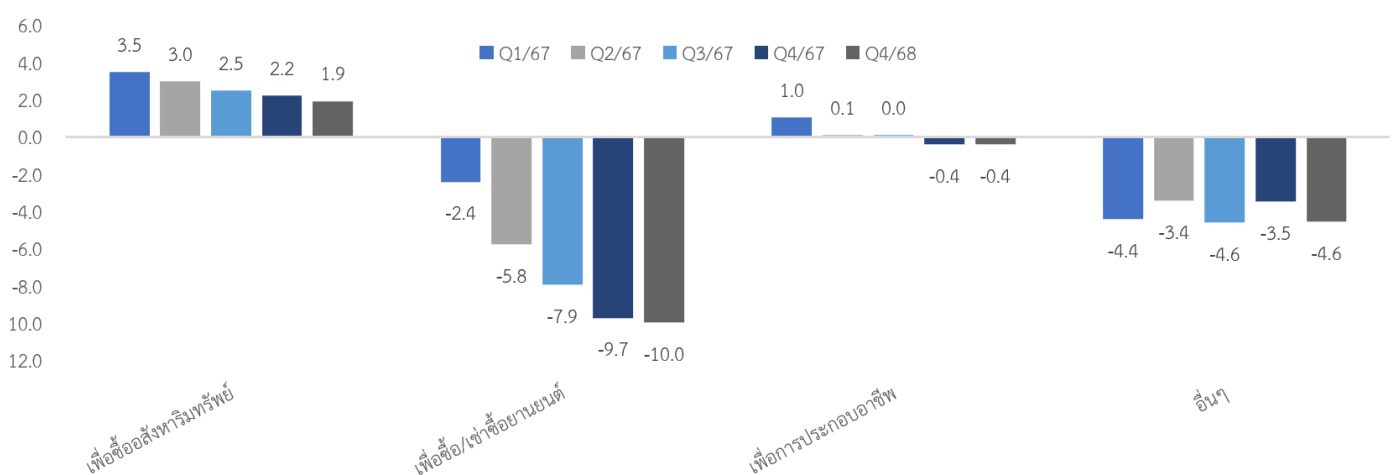

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ: การหา Growth ของหนี้ครัวเรือนและ Nominal GDP จะใช้ข้อมูลบวกกันย้อนหลัง 4 ไตรมาส แล้วนำมาคำนวณหา Growth

หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 1 ปี 2568 มีทิศทางชะลอลงในเกือบทุกหมวด โดยสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน สินเชื่อ/เช่าซื้อยานยนต์หดตัวร้อยละ -10.0 สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพหดตัวที่ร้อยละ -0.4 สินเชื่อซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์หดตัวที่ร้อยละ -4.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 14)

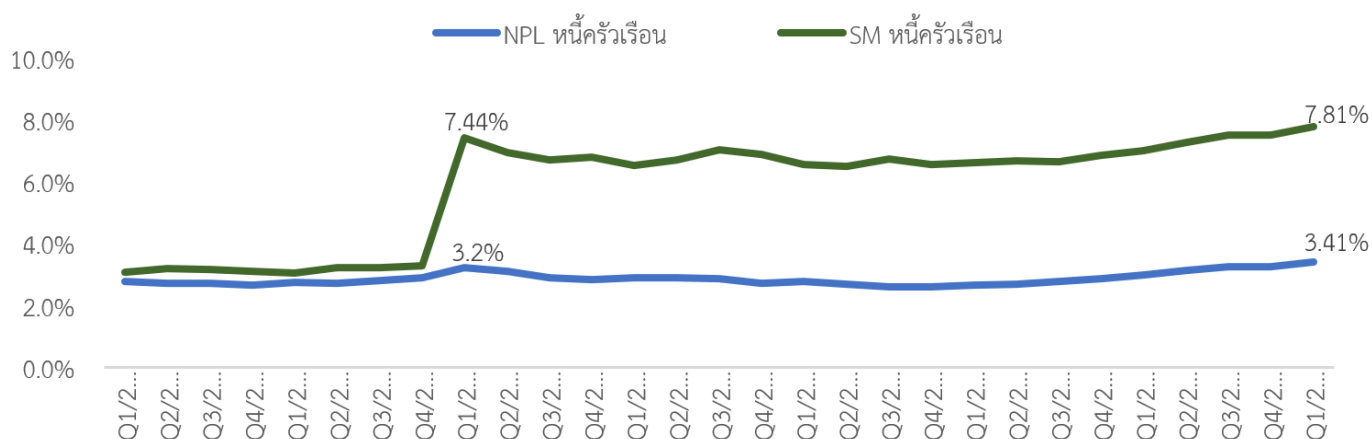
ภาพที่ 14 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท (%YoY)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

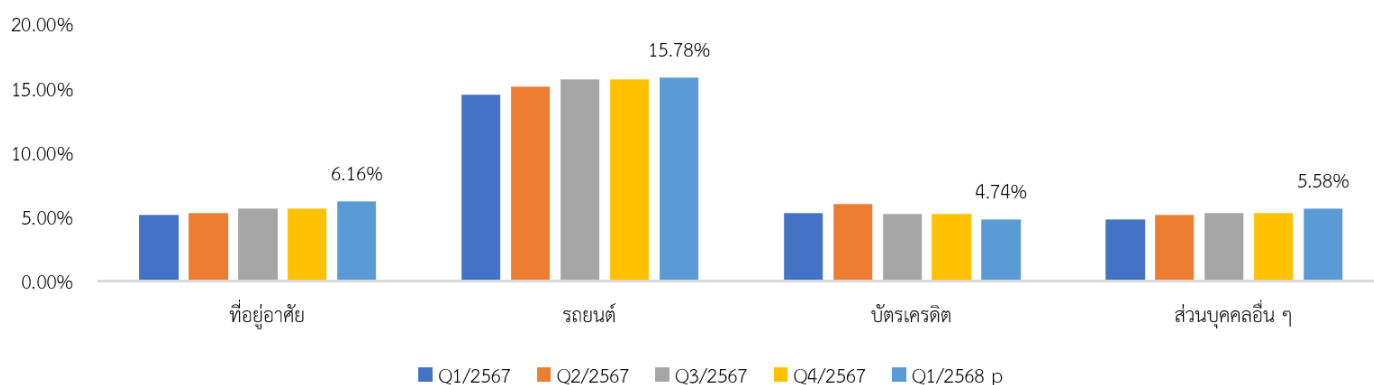
สำหรับสัดส่วนหนี้เสีย (NPL) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.41 ของสินเชื่อรวม ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4 ปี 2567 (ร้อยละ 3.26 ของสินเชื่อรวม) ขณะที่เงินให้สินเชื่อที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 7.81 ของสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าและยังถือว่ายังคงอยู่ในระดับสูงและมากกว่าหนี้เสีย (NPL) ประมาณ 2 เท่า โดยหากพิจารณาองค์ประกอบเงินให้สินเชื่อที่กล่าวถึงเป็นพิเศษของหนี้ครัวเรือนแยกตามประเภทพบว่า SM รถยนต์มีสัดส่วนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 15.78 ของสินเชื่อรวม ขณะที่สัดส่วน SM ของหนี้ครัวเรือนประเภทบัตรเครดิต ที่อยู่อาศัย ส่วนบุคคลอื่น ๆ และบัตรเครดิต อยู่ที่ร้อยละ 6.16 ร้อยละ 5.58 ของสินเชื่อรวม และร้อยละ 4.74 ตามลำดับ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวยังจำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด (ภาพที่ 15 และ ภาพที่ 16)

**ภาพที่ 15 สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)
และเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)**

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 16 สัดส่วนเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ต่อสินเชื่อรวม
แยกตามประเภท (ร้อยละ)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงินหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างเงินฝากในสถาบันรับฝากเงินขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคาโดยคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) เห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจและช่วยบรรเทาภาระของกลุ่มเปราะบาง นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งหลังปี 2568 มีแนวโน้มชะลอลงจากช่วงครึ่งแรกของปีจากผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมของมาตรการภาษีสหรัฐฯ และจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มระยะใกล้ที่ลดลงตามการแข่งขันในภูมิภาคที่รุนแรงขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจ SMEs ลูกจ้างและผู้ประกอบอาชีพอิสระ รวมถึงการติดตามมาตรการทางการเงินเพื่อลดต้นทุนทางการเงินและบรรเทาภาระหนี้ของกลุ่มเปราะบาง ทั้งนี้ สำหรับความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันพบว่ายังคงมีความแข็งแกร่งและมีเสถียรภาพ อย่างไรก็ตาม ธนาธิการพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนมิถุนายน 2568 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 21.08 ซึ่งยังคงสูงกว่าเกณฑ์เงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ:

Macroeconomic Analysis Briefings

Primate Cities and Economic Centralisation: From Bangkok to London

The author gratefully acknowledges the insightful guidance of Pisit Puapan (Director, Macroeconomic Policy Division), Pongnakorn Pochakorn (Expert in Macroeconomics), Norabajra Asava-vallobh (Director, Economic Data Innovation and Research Section), and Kavin Iamtrakul (Senior Economist).

Executive Summary

Purpose:

- Investigates Bangkok's role as a primate city in Thailand's economy and how this status contributes to spatial inequality and long-term economic challenges

Definition:

- A primate city, defined by Jefferson (1939), is one with population and economic activity significantly exceeding other cities

Spatial Inequality & Methodology:

- Economic activity and infrastructure heavily concentrated in Bangkok and the Eastern Economic Corridor
- The northeastern region, with 33% of Thailand's population, remains underdeveloped
- Local Moran's I spatial analysis shows economic clustering around Bangkok and weak spatial correlation elsewhere

Broader Economic Concerns:

- Thailand faces stagnant growth, declining competitiveness, and its transition into a super-aged society
- These trends are worsened and in fact may stem from the regional inequality and overcentralisation

London Case Study:

- London's GPP per capita is 70% higher than the country's second city
- Contributes 27% of UK tax revenue despite being 12.5% of the population
- Regional disparities in the UK have led to structural economic weaknesses

Policy Lessons:

- The UK's "Levelling Up" policy attempted to address inequality but failed due to underinvestment and poor disbursement
- Highlights need for long-term, consistent, well-funded regional development strategies

Recommendations for Thailand:

- Invest in secondary cities, regional infrastructure, and economic decentralisation
- Avoid overdependence on a single urban hub for sustainable national development
- Thailand's economic future depends not on weakening Bangkok's role, but on helping the rest of the country grow alongside it

Introduction

This research paper seeks to investigate the role Bangkok has in the modern Thai economy, especially laying emphasis on the term ‘primate city’ that Mark Jefferson defined in 1939. Primate cities are cities in a country with populations and economic activity disproportionately greater than those of any other city in the country - in Thailand’s case provinces serve as the functional equivalent of cities. Some other examples of primate cities include Mexico City, Jakarta, Tokyo, Paris, and London. This topic is of particular importance because spatial disparities across and within regions have proven to be a contributor to the persistence of income inequality (World Bank, 2023) - a core issue that can lead to other economic and socio-economic challenges.

In addition to income inequality, Thailand currently faces a combination of economic challenges such as stagnant growth and declining competitiveness - all of which directly contribute to increased fiscal strain. On top of this, the country will soon become a super-aged society, which will significantly raise the dependency ratio (Paitoonpong, 2023). Notably, rising expenditures on welfare and healthcare, coupled with shrinking tax revenues from a smaller workforce will further strain the government’s fiscal capacity. To that end, a constrained budget would decrease the level of public investment possible, weakening long-term economic growth further.

While there is a declining trend in total income and consumption inequalities, Lekfuangfu et al’s (2020) preliminary investigation has found that the drivers behind this are not sustainable because of Thailand’s transformation into a super-aged society.

What is the significance of the term primate cities given this?

Countries with primate cities all significantly depend on their primate city for economic output, making large parts of their country’s GDP. In addition, this is usually where a large proportion of the population is concentrated due to the prosperity and economic opportunities it offers. As of 2024, Bangkok made up around 13% of the country’s population while around 25% of the population live within the surrounding Bangkok

Metropolitan Region (Walderich, 2025). However, this overdependence on a single city for long term economic growth is not sustainable (Jefferson, 1939). Research from this paper has shown that stagnant growth, declining competitiveness and income inequality are all in some way caused by regional inequality - the overemphasis on Thailand's primate city.

This paper offers a unique perspective on Bangkok using a case study of London, which can also be viewed as a primate city. This comparative analysis is possible from the fact that London is also the 'economic powerhouse' of the country, just like Bangkok is. It explores the implication of a country with a primate city in a high income economy context, offering insight into the future of what Thailand may be like. It also explores a past policy to deal with regional inequality.

The paper also explores secondary cities. As Roberts et al. (2022) argues, the performance of national economies also depends on a well functioning system of secondary cities. It is these cities that pass many of the resources, goods, and services to rural and regional areas. As a neglected area of urban policy research and development, secondary cities are therefore not maximised to their potential yet.

Primate cities

What exactly is a primate city?

Primate cities, as defined by Mark Jefferson in 1939, are the largest cities in a country with populations and economic activity disproportionately greater than those of any other city. Jefferson suggested a population threshold of at least twice that of the second-largest city, also emphasising that such cities are more than twice as significant in economic, cultural and political terms. While analysts today often use gross provincial product (GPP) to measure regional output, Jefferson's original concept still captures the core idea of a primate city.

As of 2023, Bangkok Metropolis' Gross Provincial Product (GPP) was 5.17 times larger than the next province, Chon Buri (NESDC, 2023) (the Gross Provincial Product per capita was 1.14 times larger). The population of Bangkok Metropolis was 3.65 times larger than the next province, Nakhon Ratchasima (ibid). This classifies Bangkok as a primate city.

Jefferson (1939) illustrated this concept when he wrote about Copenhagen, Denmark: *“Why does the ambitious Dane go to Copenhagen? To attend the university, to study art or music, to write for the press, to attend the museum and the theater, to buy or sell if he has unusual wares or wants unusual wares. Because he keeps hearing and reading of men who live there, men whom he is keen to meet face to face. Perhaps he means to try his wits against them. Or his business capacity has outgrown his home city, and he hopes to find more opportunity in the capital, to make more money”*

Reading this, one may draw on the similarities that Copenhagen shares with Bangkok. Like Copenhagen, Bangkok draws individuals seeking education, job opportunities, and social mobility from across the country.

How did Bangkok become a primate city?

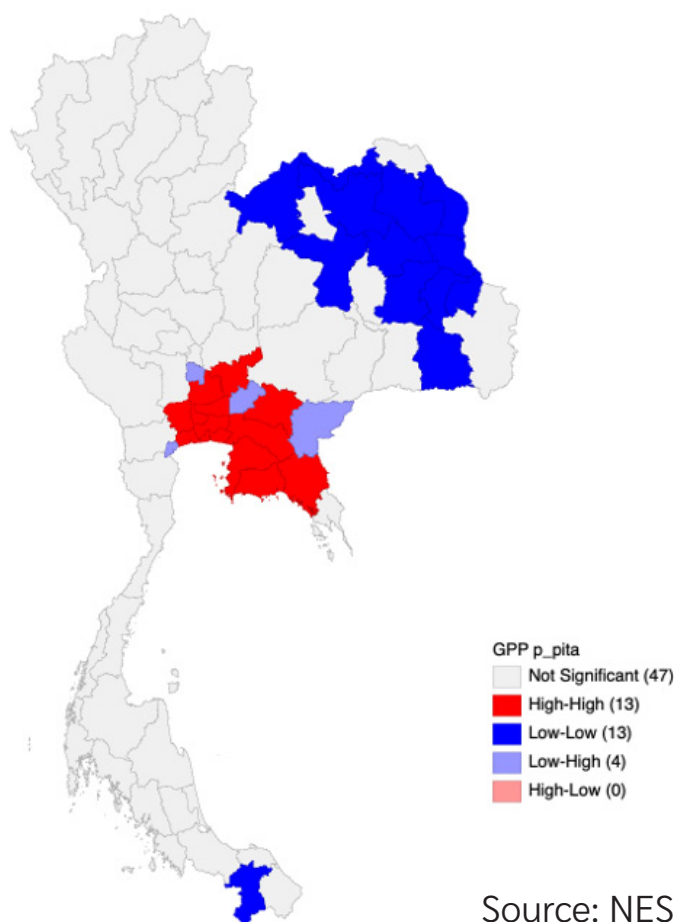
Over the past three decades, Thailand has seen stable economic growth. During the early development phases, the underlying assumption for significant investment into Bangkok was that the benefits of economic development would ‘trickle down’ to other regions in the country. The consequences of this was that the majority of resources were

continuously pulled to support industrial production, which started with concentration in Bangkok (Wuttisorn et al 2014). While this led to increased industrial growth, labourers in the agricultural sector migrated toward the industrial sector in order to capture benefits of growth. As a result of this, many provincial areas were left underdeveloped and lacking a diverse workforce. Economic activity became centralised.

From the 1970s until the Asian Financial Crisis, rapid economic growth occurred primarily in Bangkok and the Bangkok Metropolitan area only. As a result, Thailand's wealthiest have benefited the most from economic growth and there is clear evidence that inequality has risen in key areas such as education, health and political participation (Lao et al, 2019).

Jefferson had also noted another key characteristic of primate cities. He argued that once the city was larger than any other in its country, this mere fact gave it an impetus to grow that cannot affect any other city, and it would draw away from all of them in character as well as size (Jefferson, 1939). Clearly, based on the explanation above this is very much true.

Figure 1 Cluster Analysis

Source: NESDC (2023), processed using Geoda

Through an analysis using the univariate Local Moran's I to identify spatial autocorrelation, the local indicators of spatial association (LISA) cluster map in Figure 1 displays relationship between provinces and their neighbours. The calculation here uses a dataset of the GPP per capita of all 77 provinces in Thailand from 2023. The 13 provinces with High-High clusters are provinces with high GPP per capita surrounded by neighbors that also have high GPP per capita. The strong positive spatial autocorrelation demonstrates a regional concentration of economic activity. Naturally, these provinces include Bangkok and its surrounding Bangkok Metropolitan Region. Notably, it also includes some eastern provinces like Chonburi and Rayong, both part of the Eastern Economic Corridor (EEC).

The model found that 47 provinces' p-value showed no statistically significant spatial autocorrelation in GPP per capita. This suggests that the majority of regions in Thailand have economies that don't strongly influence or resemble their neighbours.

Through this methodology, it can be seen that Thailand's economic geography is highly spatially unequal. The Bangkok Metropolitan region and EEC zone is clearly identified as economically significant, while the northeastern region remains a Low-Low cluster. The fact that the northeastern (isan) region is the country's largest and most populous region, accounting for 33% of Thailand's total population (Lao et al, 2019) underscores the need to ensure that growth is more equally distributed. It reveals the need for targeted regional development policies - such as using the EEC as a model.

London case study

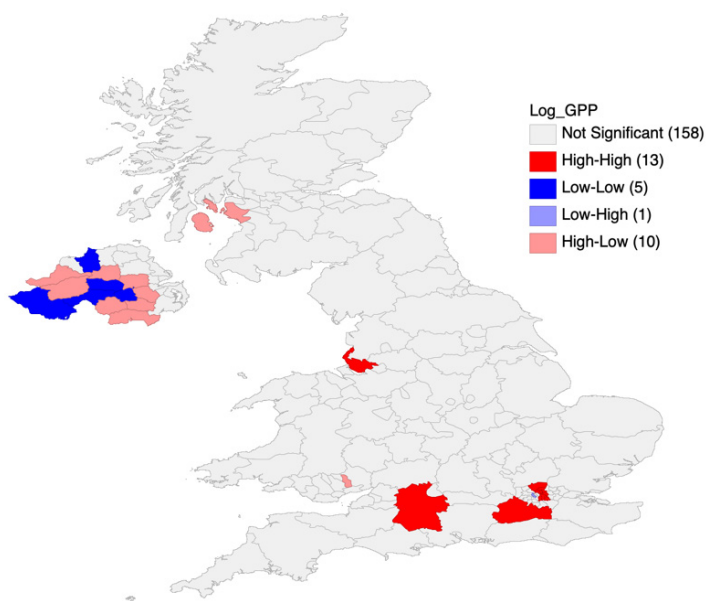
Implications of a country overreliant on one city: Case study of London

Despite Thailand's current status as an upper-middle income economy, it is crucial to consider the implications of continued spatial inequality as the country progresses toward high-income status. Therefore, this case study of London provides valuable insight into the core challenges Thailand is likely to encounter if regional disparities remain unaddressed. It underscores the importance for Thai policymakers to effectively address spatial inequality, drawing on the example of London's disproportionate dominance over the UK economy. As argued by (Wright, 2013), the long standing neglect of such disparities has contributed to significant structural economic problems seen today, posing serious challenges for the British government.

Figure 2 below is a univariate Local Moran's I LISA cluster map of Great Britain, for the variable of log GPP per head. The majority of regions show no statistically significant spatial correlation, meaning that their log GPP per head values are randomly distributed with no clear clustering. However, there are 13 regions with High-High correlation in which the majority is located in and around London. This is one method that clearly shows London's strong economy and high productivity spill over into surrounding areas, underlining the importance of reducing regional disparities through investment outside London to promote regional balance. This data also discredits the argument that trickle down effects will occur from London out to other cities and regions. Massey (2013), shows that London's lead over the rest of the UK has progressively widened over the past half century and even if geographical trickle down does work, it is likely to be subject to a distance decay effect.

It is important to highlight that the regional trend shown in this map is similar to that of Figure 1, where the capital city or, in this context, the primate city has the most significant p-value.

Figure 2

Source: Office for National Statistics (2022), processed using Geoda

Looking at economic indicators, it is evident that the UK has become overreliant on London. As put by Burn-Mordoch (2023), London is what “keeps Britain economically afloat”. In examining its significance as a primate city, previously discussed in the section above, London’s GDP per capita is 70% higher than the second largest city of Manchester (6.11 times higher in terms of GDP) (Economics Explained, 2024) - well surpassing the 2:1 threshold used. Notably, in 2024 alone, London contributed to approximately 27% of the country’s total tax revenue. This value is of particular concern due to the fact that London makes up only 12.5% of the UK population - again, highlighting the disproportionate reliance on London. Further analysis by the Financial Times, drawing on OECD regional accounts data, reinforces this even more. If London’s economic output and population were excluded from national statistics, British living standards would fall by an estimated 14 per cent. In relative terms, removing Amsterdam, the capital of Netherlands, would only cause a 5 per cent decrease, while removing Munich, Germany’s most productive city, would result in just a 1 per cent decline.

Moreover, all regions in the UK, except for London and its surrounding areas, receive more money from the central government than it contributes (Jackson, 2018). As a result of this, fiscal transfers to poorer parts of the country are effectively quite over-reliant on that 12.5% of the population. As Coady (2025) describes, for the majority of time, fiscal transfers were concentrated more on lower-income households. London, the nation's economic dynamo, 'the goose lays the golden egg' (Martin & Sunley, 2023) that benefits the rest of the UK through surplus taxes paid by London businesses and residents that help to support nation-wide social and public services raises questions about long-term sustainability and also poses a real economic risk to the country.

As supported by Jolly (2021) and Hayward (2025), the logical conclusion that can be drawn from this is that for the UK to be fit for the future, prosperity must rise right across the country - this includes investment in infrastructure and skill. Indeed, it is unsurprisingly argued by Andy Haldane, then Chief Economist at the Bank of England, that unlocking the potential of secondary cities could unlock 100 billion pounds nationally, providing the much needed increase in government revenue.

Past policy: 'Levelling up'

The levelling up policy was introduced under Boris Johnson's government. It made redressing the balance of regional differences a central goal for the conservatives. Similar to Wright's (2013) analysis of regional disparities in the UK, the levelling up policy was not about bringing London down, but about bringing everywhere else up - specifically addressing the North-South divide.

The levelling up policy's mission can be characterised by four particular areas, being: 1) To boost productivity, pay, jobs and living standards 2) Spread opportunity and improve public services 3) Restore a sense of community, local pride and belonging 4) Empower local leaders and communities. The central goal of this policy was to spread opportunities across the UK so that young people would not have to leave their hometowns to succeed, simultaneously promoting growth in the 'left behind' regions as well.

The conservative government attributed regional wage disparities largely to differences in individual skill levels. This belief informed their emphasis on educational reform, particularly for children. Take for example the contrast between Grimsby and London: fewer than 1 in 5 children who grow up in Grimsby go on to obtain a degree, compared to the 1 in 3 children in London (IFS, 2022). Naturally, those who have attained degrees will have more access to higher income jobs and opportunities. This difference is further exacerbated by the brain drain - the loss suffered by a region as a result of the emigration of highly qualified individuals - from poorer communities (AER, 2020). In the case of Grimsby, this means that even among the small proportion of residents who attain degrees, many leave in search of better opportunities in wealthier areas. In fact, by the age of 27, half of the graduates who grew up in Grimsby had moved away.

Under the levelling up policy, the government had aimed that by 2030, the number of primary school children achieving the expected standard in reading, writing and maths will have significantly increased. In England, 90% of children will have achieved the expected standard. However, in June 2023 (last data available), only 60% of children in England met the expected standard.

Why was it a failure?

The slow pace of change speaks to the importance of long-term strategy with consistent delivery. The fundamental challenge of deep-seated geographic inequalities meant that decades of underinvestment in regions could not be fixed overnight. While the Boris government argued that shifting the existing profile of government spending to more deprived areas will itself spur levelling up, this was only applicable if billions of new investment took place which did not occur.

In addition, to just improve educational attainment without creating high-skilled jobs would almost guarantee skilled individuals would simply move elsewhere. Paradoxically, creating jobs but not providing enough opportunities for skill enhancement would lead to highly skilled individuals from elsewhere moving in, not necessarily benefiting local residents.

If Thailand continues to grow with a relatively centralised economy, the structural issues associated with the disproportionate concentration of economic and political power, similar to those seen in Britain with London, are likely to continue and worsen.

Conclusion

This paper has successfully investigated the role of Bangkok in the perspective of a primate city. It has analysed how Bangkok's overwhelming dominance in Thailand's economic landscape both reflects and leads to a continued cycle of spatial inequalities. Drawing on Jefferson's (1939) original definition of primate cities and comparing Bangkok with London, it underscores the fact that an overconcentration of population, economic activity, and political power in a single city poses long-term challenges to economic development. The case study of London illustrates that even in high-income countries, unresolved regional disparities is a core problem to structural economic weaknesses and fiscal strain. Thailand's economic trajectory reveals many of the same warning signs including but not limited to, stagnant growth, underdeveloped secondary cities and increasing fiscal burdens. The clustering of wealth and opportunity in Bangkok and the Eastern Economic Corridor, although leading to national output, leaves the majority of regions like the Northeast economically isolated and underutilised. The univariate Local Moran's I analysis for both Thailand and the United Kingdom reinforces this similar spatial divide, revealing a sharp contrast between high-performing regions and large areas of the country with no significant economic clustering.

The United Kingdom's attempt to correct such imbalances through the levelling up policy is a representation of the immense difficulty of reversing decades of regional neglect. While the framework and most importantly the aims of the policy were clear, inconsistent execution and insufficient investment was the key factor for its under-targeted results. This is a particularly important lesson for Thailand to learn from.

If Thailand wishes to move into a high-income status sustainably, it must prioritise spatially inclusive development. The research from this paper has shown that strengthening

secondary cities, investing in regional infrastructure and overall economic decentralisation is key to this. Doing so would not only reduce regional inequality but also unlock untapped economic potential to propel Thailand's economic growth. Therefore, it can be argued that the success of Thailand's economic future depends not on weakening Bangkok's central role, but on building up the rest of the country to thrive alongside it.

Reference list

- AER (2020). A Regional Approach to Reduce Brain Drain. [online] Assembly of European Regions. Available at: <https://aer.eu/a-regional-approach-to-reduce-brain-drain/>
- Burn-Murdoch, J. (2023). Is Britain really as poor as Mississippi? Financial Times. [online] 11 Aug. Available at: <https://www.ft.com/content/e5c741a7-befa-4d49-a819-f1b0510a9802>.
- Economics Explained (2023). The Economy of the UK Is in Serious Trouble. [online] YouTube. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=VUnAr0Msx9c> [Accessed 10 Feb. 2025].
- Hayward, C. (2025). Rachel Reeves must not ignore London's vital role as engine of the British economy. [online] Yahoo Finance. Available at: <https://uk.finance.yahoo.com/news/opinion-rachel-reeves-must-not-090943693.html> [Accessed 6 Aug. 2025].
- Institute for Fiscal Studies (2022). Levelling up: geographical inequality in the UK explained. YouTube. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=PuJcuFltnB0>.
- Jackson, G. (2018). London's fiscal surplus drifts further away from rest of UK — ONS. [online] @FinancialTimes. Available at: <https://www.ft.com/content/31e5735e-956a-11e8-b747-fb1e803ee64e> [Accessed 6 Aug. 2025].
- Jefferson, M. (1939). The Law of the Primate City. *Geographical Review*, 29(2), p.226. doi:<https://doi.org/10.2307/209944>.

- Jolly, J. (2021). How the City became the UK's powerhouse. [online] the Guardian. Available at: <https://www.theguardian.com/business/2021/feb/13/how-the-city-became-the-uks-powerhouse>.
- Lao, R., Parks, T., Sangvirojkul, C., Lek - Uthai, A., Pathanasethpong, A., Arporniem, P., Takkhin, T. and Tiamsai, K. (2019). Thailand's Inequality: Myths & Reality of Isan.
- Lekfuangfu, W., Piyapromdee, S., Porapakkarm, P. and Wasi, N. (2020). Myths and Facts about Inequalities in Thailand. Puey Ungphakorn Institute for Economic Research, 144.
- Martin, R. and Sunley, P. (2023). Capitalism divided? London, financialisation and the UK's spatially unbalanced economy. *Contemporary social science*, 18(3-4), pp.1–25. doi:<https://doi.org/10.1080/21582041.2023.2217655>.
- Paitoonpong, S. (2023). Promotion of Active Aging and Quality of Life in Old Age and Preparation for a Complete Aged Society in Thailand. *Thailand Development Research Institute Quarterly Review*, 38(3).
- Roberts, B., Videla, J. and Nualart, M. (2022). The Regional Planning, Development, and Governance of Metropolitan Secondary City Clusters: A Case Study of Santiago and the Central Chile Region. *New Global Cities in Latin America and Asia: Welcome to the Twenty-First Century*.
- The World Bank (2023). Bridging the Gap: Inequality and Jobs in Thailand. [online] World Bank. Available at: <https://www.worldbank.org/en/country/thailand/publication/bridging-the-gap-inequality-and-jobs-in-thailand>.
- Wright, O. (2013). We're too dependent on London and the city is to blame, warns Nick Clegg | The Independent. The Independent. [online] 18 Feb. Available at: <https://www.independent.co.uk/news/uk/politics/we-re-too-dependent-on-london-and-the-city-is-to-blame-warns-nick-clegg-8498789.html>.
- Wuttisorn, P., Lowhachai, S., Wannachart, W. and Khananurak, B. (2014). Rural-Urban Poverty and Inequality in Thailand. <https://rksi.adb.org/wp-content/uploads/2020/10/rural-urban-poverty-and-inequality-thailand.pdf>.

สถานการณ์ของตลาดทุนไทยในปัจจุบัน และความท้าทายในปี 2568

ผู้เขียน: นายพงษ์ธร รัชย์วิจิตรกุล เศรษฐกร ระดับปริญญาตรี และนายธนดล เขมฐกุล เศรษฐกร (ปริญญาตรี) กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ขอขอบคุณนายณัฐพล ศรีพจนารถ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค สำหรับข้อเสนอแนะ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

1. บทนำ

ในช่วงที่ผ่านมาดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ได้เผชิญกับความท้าทายมาอย่างต่อเนื่องโดยนับตั้งแต่ปี 2556 ผลตอบแทนจากการลงทุนรายปีส่วนใหญ่ติดลบและยังไม่สามารถทำจุดสูงสุดใหม่ได้นับตั้งแต่ปี 2561 ที่ระดับ 1,802.80 จุด อีกทั้งแนวโน้มการปรับตัวลดลงต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อนักลงทุนทุกกลุ่ม อาทิ นักลงทุนรายบุคคล บัญชีบริษัทหลักทรัพย์ นักลงทุนสถาบันและนักลงทุนต่างประเทศโดยปัญหานี้สร้างความกังวลอย่างยิ่งต่อนักลงทุนรายบุคคลที่ต้องการออมเงินเพื่อวัยเกษียณ เนื่องจากอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยย้อนหลัง 3, 5 และ 10 ปีของดัชนี SET Index ล้วนติดลบ ทำให้เงินลงทุนไม่เติบโตตามที่คาดหวัง สวนทางกับตลาดทุนโลก

ที่เติบโตได้ดีจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว แม้ในช่วงต้นปี 2568 ภาครัฐจะออกมาตรการช่วยกระตุ้นตลาดทุนไทยกว่า 20,000 ล้านบาทแล้ว แต่มาตรการดังกล่าวยังคงไม่เพียงพอสำหรับการฟื้นฟูตลาดทุนไทย นอกจากนี้ตลาดทุนไทยยังต้องเผชิญกับความท้าทายต่างๆ จากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้นหากตลาดทุนไทยไม่ได้รับการกำกับดูแลและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนในระยะยาว ก็อาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่เงินลงทุนจะไหลออกอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการพัฒนาตลาดทุนไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับเศรษฐกิจของประเทศจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

2. ภาพรวมสถานการณ์ในปัจจุบันของตลาดทุนไทย

สถานการณ์ตลาดทุนไทยในปัจจุบัน จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) รายงานตัวเลขดัชนี SET Index ณ วันที่ 30 เมษายน 2658 ปิดที่ระดับ 1,089.56 จุด ปรับตัวลดลงร้อยละ -5.19 จากเดือนก่อนหน้า มีปริมาณซื้อขายเฉลี่ยต่อวันในเดือนมิถุนายน 2568 อยู่ที่ 39,663 ล้านบาท นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ -7,941 ล้านบาท ตั้งแต่ต้นปี 2568 นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิรวม -78,690 ล้านบาท ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนตั้งแต่ต้นปี 2568 จนถึงช่วงครึ่งปีแรก พบว่าตลาดทุนไทยให้ผลตอบแทนเป็นอันดับรั้งท้ายเมื่อเทียบกับ 9 ดัชนีหลักทั่วโลกในช่วงเวลาเดียวกัน ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ตารางแสดงผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ 9 แห่ง

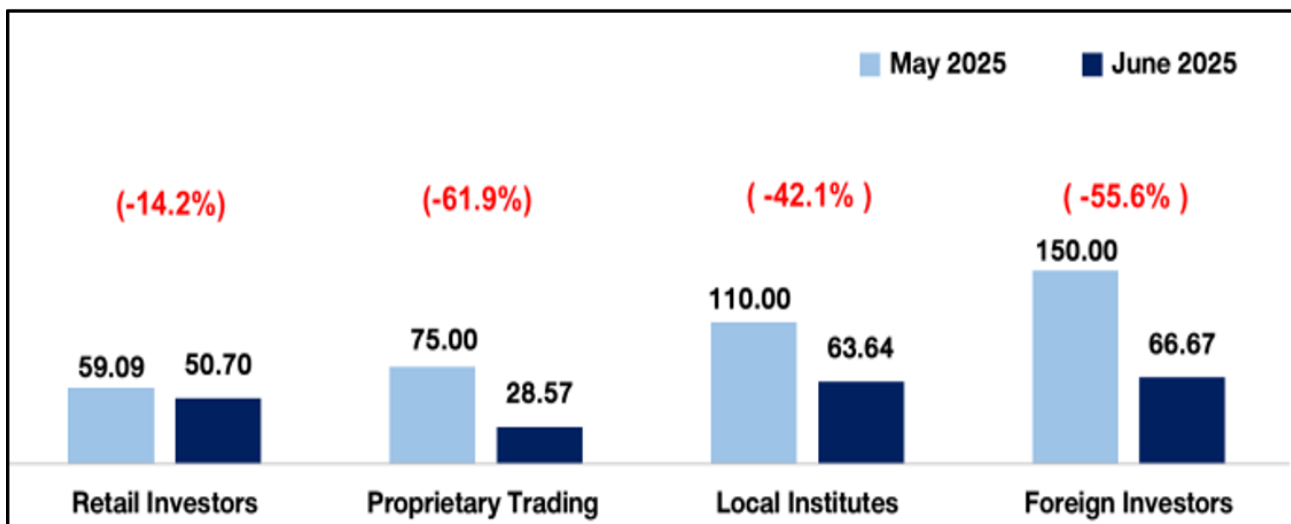
Stock Market	%YTD
KOSPI (เกาหลีใต้)	+33.04%
Hang Seng (ฮ่องกง)	+22.00%
DAX (เยอรมัน)	+21.92%
VN 30 (เวียดนาม)	+21.91%
FTSE 100 (อังกฤษ)	+9.59%
S&P 500 (สหรัฐอเมริกา)	+6.50%
Nifty 50 (อินเดีย)	+6.48%
Nikkei 225 (ญี่ปุ่น)	-0.01%
SET (ไทย)	-14.51%

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2568
ที่มา: www.investing.com

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลตอบแทนจากตลาดหุ้นไทยใน 6 เดือนแรกของปี 2568 ตลาดหุ้นไทยปรับตัวลดลงกว่าร้อยละ -14.51 ซึ่งสวนทางกับตลาดหุ้นในต่างประเทศที่ส่วนใหญ่ที่มีแนวโน้มปรับตัวขึ้นเป็นบวกจากปีที่ผ่านมา ได้แก่ เกาหลีใต้ปรับตัวขึ้นร้อยละ 33.04 ฮองกงปรับตัวขึ้นร้อยละ 22.00 และเยอรมันปรับตัวขึ้นร้อยละ 21.91 ตามลำดับ

สำหรับด้านความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อตลาดหุ้นไทย ซึ่งสะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นนักลงทุน (Investor Confidence Index: ICI) ในเดือนมิถุนายน 2568 พบว่า ดัชนี ICI อยู่ในระดับ 58.45 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “ซบเซา (Bearish)” โดยปัจจัยที่มีผลในด้านลบต่อความเชื่อมั่นนักลงทุนมากที่สุด ได้แก่ สถานการณ์ทางการเมือง ความขัดแย้งระหว่างประเทศ และการไหลออกของเงินทุนตามลำดับ

ภาพที่ 1: ดัชนีความเชื่อมั่นรายกลุ่มนักลงทุน

ที่มา : สภาธุรกิจตลาดหุ้นไทย (FETCO)

จากดัชนีความเชื่อมั่นรายกลุ่มนักลงทุนในเดือนมิถุนายน 2568 พบว่า ความเชื่อมั่นกลุ่มนักลงทุนบุคคล กลุ่มนักลงทุนสถาบัน และนักลงทุนต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ อยู่ในระดับ 40-79 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “ซบเซา (Bearish)” ในขณะที่กลุ่มบัญชีบริษัทหลักทรัพย์ อยู่ในระดับ 0-39 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “ซบเซาอย่างมาก (Very Bearish)” ดังนั้นตลาดหุ้นไทยในปัจจุบันต้องเผชิญกับความท้าทายจากหลายปัจจัย ได้แก่ นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น และกระแสเงินทุนต่างชาติมีทิศทางไหลออกอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเข้าถึงแหล่งลงทุนในหลักทรัพย์ทางเลือกที่เข้าถึงได้ง่ายมากขึ้นและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ทำให้ตลาดหุ้นไทยในสายตาของนักลงทุนในและนอกประเทศมีความสนใจที่จะลงทุนในตลาดหุ้นไทยน้อยกว่าตลาดหุ้นในต่างประเทศ

3. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อตลาดทุนไทย

สำหรับปัจจัยที่ทำให้ตลาดทุนไทยเกิดความผันผวนของราคาดัชนี ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งการวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการประเมินความเสี่ยงและโอกาสในการลงทุนของนักลงทุน โดยปัจจัยดังกล่าว สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

3.1 ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อตลาดทุนไทย

1) สภาพคล่องของตลาด เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการลงทุน ซึ่งสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ สภาพคล่องเปรียบเสมือนเครื่องมือชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงสถานการณ์ของตลาดในปัจจุบันและมักจะถูกนำมากล่าวถึงในบทบาทของตลาดทางการเงิน ที่แสดงถึงความสามารถในการซื้อขายหลักทรัพย์ในปริมาณธุรกรรมจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่กระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง จะช่วยให้นักลงทุนสามารถค้นพบราคาหลักทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนทางธุรกรรม นำไปสู่ตลาดที่มีเสถียรภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามสภาพคล่องของตลาดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดในแต่ละตลาด หลักทรัพย์ และช่วงเวลา เช่นกัน

ตารางที่ 2: ตารางแสดงมูลค่าการซื้อขายหมุนเวียนเฉลี่ยต่อวัน 5 ปีย้อนหลัง

มูลค่าการซื้อขาย หมุนเวียนเฉลี่ยต่อวัน	ปริมาณ (ล้านหุ้น)	มูลค่า (ล้านบาท)
ปี 2564	29,976.50	88,443.08
ปี 2565	21,586.60	71,226.17
ปี 2566	13,700.32	51,082.48
ปี 2567	13,213.44	45,079.67
เดือนมกราคม 2568	8,164.21	38,235.20
เดือนกุมภาพันธ์ 2568	9,196.51	51,405.83
เดือนมีนาคม 2568	8,357.32	38,096.66
เดือนเมษายน 2568	8,182.23	38,988.29
เดือนพฤษภาคม 2568	8,890.32	42,839.24
เดือนมิถุนายน 2568	8,480.91	39,205.04
เดือนกรกฎาคม 2568	9,248.05	42,053.37

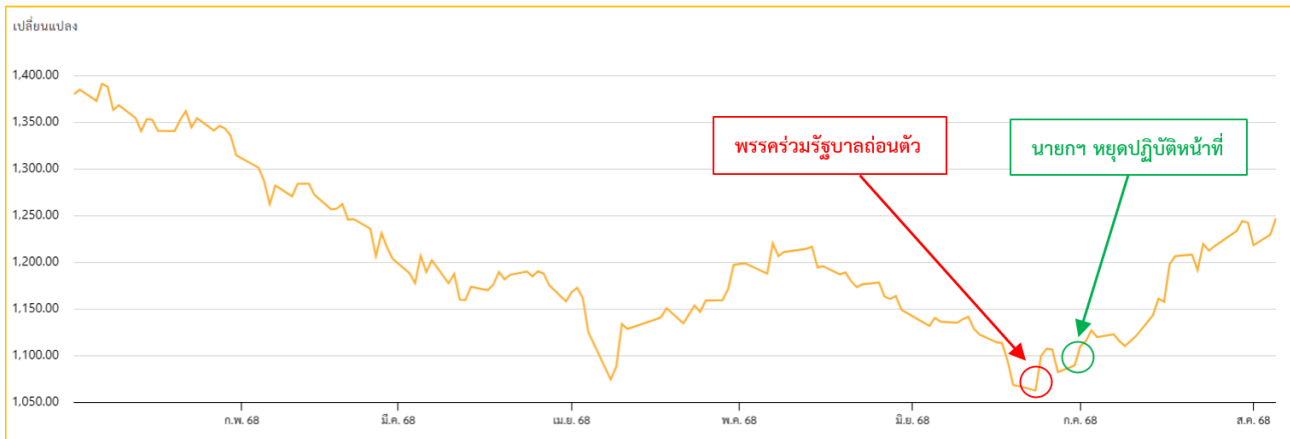
หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2568
ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) กำลังเผชิญปัญหาสภาพคล่องของตลาดเข้าสู่ภาวะถดถอย สำหรับตัวเลขมูลค่าการซื้อขายหมุนเวียนเฉลี่ยต่อวัน (Average Daily Turnover : ADT) ซึ่งแสดง ค่าเฉลี่ยของมูลค่ารวมของการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ภายในระยะเวลาที่กำหนด จากตารางข้างต้น แสดงถึง แนวโน้มปริมาณการทำธุรกรรมของหลักทรัพย์ในตลาดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่า ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งบอกถึงสภาพคล่องของตลาดโดยรวมกำลังลดลง และอาจส่งผลกระทบต่อทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดทำได้ยากขึ้น ต้นทุนการทำธุรกรรมสูงขึ้น และเพิ่มความเสี่ยงให้กับนักลงทุน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ลดทอนความเชื่อมั่นของนักลงทุน และชะลอศักยภาพการเติบโตของตลาดในอนาคต

2) เสถียรภาพทางการเมือง เป็นรากฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจในประเทศ เนื่องจากส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองที่มั่นคงมักจะมีโอกาสเผชิญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจได้น้อยกว่าประเทศที่เกิดเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลบ่อยครั้ง อาทิ การยุบสภา การรัฐประหาร และความขัดแย้งระหว่างพรรคการเมือง เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงความไม่มั่นคงทางการเมือง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในแง่มุมปัญหาเชิงโครงสร้าง

ในเดือนมิถุนายน 2568 ประเทศไทยกำลังเผชิญกับสถานการณ์ความไม่มั่นคงทางการเมืองจากประเด็นคลิปเสียง และพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลถอนตัวและเปลี่ยนบทบาททำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน ส่งผลให้ ดัชนีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ปรับตัวลงจนถึงระดับต่ำสุดในรอบ 5 ปี อยู่ที่ระดับ 1,062.78 จุด และต่อมาภายหลังศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้นายกรัฐมนตรีหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยมีผลทันทีในวันที่ 1 กรกฎาคม 2568 ส่งผลให้ดัชนี SET Index ปรับตัวขึ้นในรอบหลายสัปดาห์ อย่างไรก็ดี สถานการณ์ดังกล่าวทำให้สามารถมองเห็นภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นของนักลงทุนกับเสถียรภาพทางการเมืองเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 2: ดัชนี SET Index ในช่วงเกิดสถานการณ์ความไม่มั่นคงทางการเมือง

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ภาพที่ 3: ดัชนี SET Index ย้อนหลัง 5 ปี (ปี 2564 – 2568)

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

3) ความโปร่งใสของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด ไม่ใช่เพียงแค่การปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย แต่ยังรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญต่อสาธารณชนให้ครบถ้วน การเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก และทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน เนื่องจากนักลงทุนมักให้ความสำคัญกับความโปร่งใสของบริษัท ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ จากการศึกษาของ McKinsey พบว่า บริษัทที่มีความโปร่งใสอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนในระยะยาวสะท้อนผ่านอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนั้น และความผันผวนของราคาหลักทรัพย์อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม บริษัทต่าง ๆ ยังคงมีความกังวลอย่างมากในการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน จะส่งผลกระทบเชิงลบแก่บริษัท ทำให้เสียเปรียบคู่แข่งในอุตสาหกรรม

ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเกิดเหตุการณ์ที่มีบริษัทดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสายไฟฟ้าและสายเคเบิล ซึ่งเป็นบริษัทที่อยู่ใน SET100 กล่าวคือ ดัชนีซึ่งประกอบด้วยหุ้นของบริษัทจดทะเบียนที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูงสุด 100 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีพฤติกรรมการทุจริตทางบัญชี โดยแบ่งเป็นประเด็นปัญหาดังนี้

- 1) รายจ่ายจากการสั่งซื้อวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าและการส่งสินค้าจากซัพพลายเออร์ที่เกี่ยวข้อง
- 2) รายได้จากยอดคำสั่งซื้อจริง แต่ไม่ได้มีการชำระเงินเกิดขึ้น
- 3) การจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จากการขายที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง
- 4) การผิมนัดชำระหนี้

จากเหตุการณ์การทุจริตดังกล่าวไม่ได้สร้างความเสียหายเพียงทางตัวเงินเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในภาพรวม ถือเป็นบทเรียนสำคัญที่เน้นย้ำว่าความโปร่งใสและธรรมาภิบาลเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ การทุจริตที่เกิดขึ้นทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลและตรวจสอบภายในรวมถึงการเพิ่มความเข้มงวดของกฎเกณฑ์จากหน่วยงานที่กำกับดูแล เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้ลงทุนและรักษาเสถียรภาพของตลาดทุนในระยะยาว

3.2 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อตลาดทุนไทย

1) สงครามการค้าในช่วงต้นปี 2568 ภายหลังการกลับมาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2 ของ โดนัลด์ ทรัมป์ ในวันที่ 20 มกราคม 2568 นโยบาย "America First" ได้ถูกนำมาใช้เป็นประเด็นสำคัญอย่างเป็นรูปธรรมอีกครั้ง ผ่านมาตรการตอบโต้ทางภาษี (Reciprocal Tariff) ที่เข้มงวด โดยได้ออกคำสั่งประกาศใช้นโยบายอัตราภาษีนำเข้าขั้นต่ำร้อยละ 10 สำหรับสินค้าจากทุกประเทศทั่วโลก และยังกำหนดอัตราภาษีที่สูงขึ้นสำหรับประเทศที่มีการค้าเกินดุลกับสหรัฐฯ ต่อมาภายหลังการเจรจาต่อรองสิ้นสุดลง

ในวันที่ 1 สิงหาคม 2568 รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ประกาศอัตราภาษีนำเข้าสำหรับแต่ละประเทศอย่างเป็นทางการ ซึ่งประเทศไทยต้องเผชิญกับอัตราภาษีนำเข้าที่ระดับร้อยละ 19 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2568 เป็นต้นไป

ตารางที่ 3: ตารางแสดงมูลค่าการซื้อขายหมุนเวียนเฉลี่ยต่อวัน 5 ปีย้อนหลัง

ประเทศ	อัตราภาษีนำเข้า %		
	ก่อนการเจรจา	หลังการเจรจา	การเปลี่ยนแปลง
เมียนมาร์	44%	40%	- 4%
ลาว	48%	40%	- 8%
บรูไน	24%	25%	+ 1%
เวียดนาม	36%	20%	- 16%
มาเลเซีย	24%	19%	- 5%
อินโดนีเซีย	32%	19%	- 13%
ฟิลิปปินส์	17%	19%	+ 2%
กัมพูชา	49%	19%	- 30%
ไทย	36%	19%	- 17%
สิงคโปร์	10%	10%	-

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2568

อย่างไรก็ตาม อัตราภาษีนำเข้าที่ประเทศไทยต้องเผชิญล้วนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในภาพรวม โดยเฉพาะในด้านการส่งออกและการลงทุน อัตราภาษีนำเข้าที่สูงขึ้นทำให้สินค้าไทยมีราคาแพงขึ้นในตลาดสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันและการส่งออกของไทย นอกจากนี้ความเสี่ยงที่เพิ่มสูงขึ้นนี้ อาจส่งผลให้นักลงทุนต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุนในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนผ่านตัวเลขมูลค่าการซื้อขายในตลาดทุนไทยที่ลดลง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4: ตารางแสดงมูลค่าการซื้อขายตามกลุ่มนักลงทุนใน SET

กลุ่มนักลงทุน	วันที่ 1 ส.ค. 2568		
	ซื้อ (ล้านบาท)	ขาย (ล้านบาท)	สุทธิ (ล้านบาท)
สถาบันในประเทศ	4,816.78	6,736.04	-1,919.25
บัญชีบริษัทหลักทรัพย์	3,007.45	3,482.62	-475.17
นักลงทุนต่างประเทศ	24,393.80	26,292.59	-1,898.80
นักลงทุนในประเทศ	22,368.64	18,075.42	4,293.22

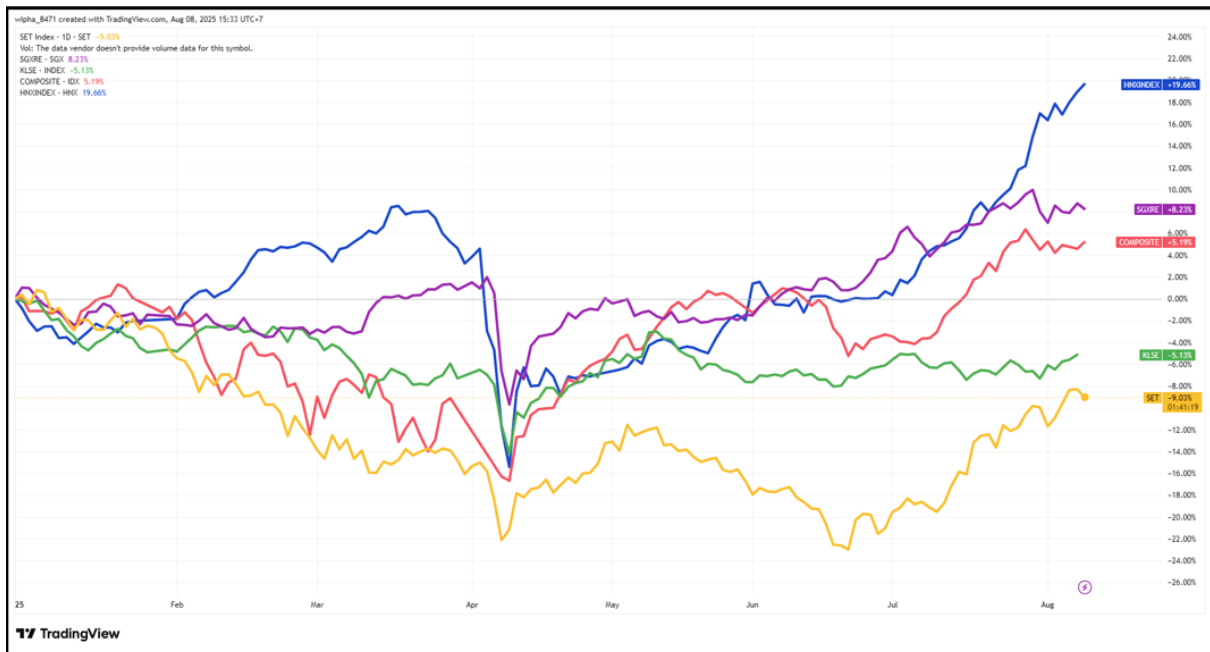
หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2568

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

จากตารางข้างต้น พบว่า สถาบันในประเทศ บัญชีบริษัทหลักทรัพย์ และนักลงทุนรายย่อย ต่างประเทศ มีมูลค่าการขายสุทธิ -1,919.25 ล้านบาท, -475.17 ล้านบาท และ -1,898.80 ล้านบาท ตามลำดับ ตรงข้ามกับนักลงทุนรายย่อยในประเทศ มีมูลค่าการซื้อสุทธิ 4,293.22 ล้านบาท ตัวเลขดังกล่าวแสดงถึง ความกังวลของนักลงทุนต่อการประกาศอัตราตอบโต้ทางภาษี (Reciprocal Tariff) ของสหรัฐฯ

2) ตลาดคู่แข่ง ตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคเดียวกันถือเป็นคู่แข่งโดยตรงของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) โดยเฉพาะในเรื่องของการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศ โดยตลาดคู่แข่งสำคัญในภูมิภาค ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์ (SGX), ตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย (KLSE), ตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (IDX) และ ตลาดหลักทรัพย์เวียดนาม (HNX)

ภาพที่ 4: ผลตอบแทน YTD จากทั้ง 5 ดัชนีตลาดคู่แข่งในภูมิภาค

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2568

ที่มา: Trading View

จากภาพ แสดงผลตอบแทน YTD ทั้ง 5 ดัชนีตลาดคู่แข่งในภูมิภาค พบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ได้ผลตอบแทนน้อยที่สุด ที่ร้อยละ -9.03 ตรงข้ามกับตลาดหลักทรัพย์เวียดนาม (HNX) ที่ร้อยละ 19.66 ซึ่งเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนได้สูงที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

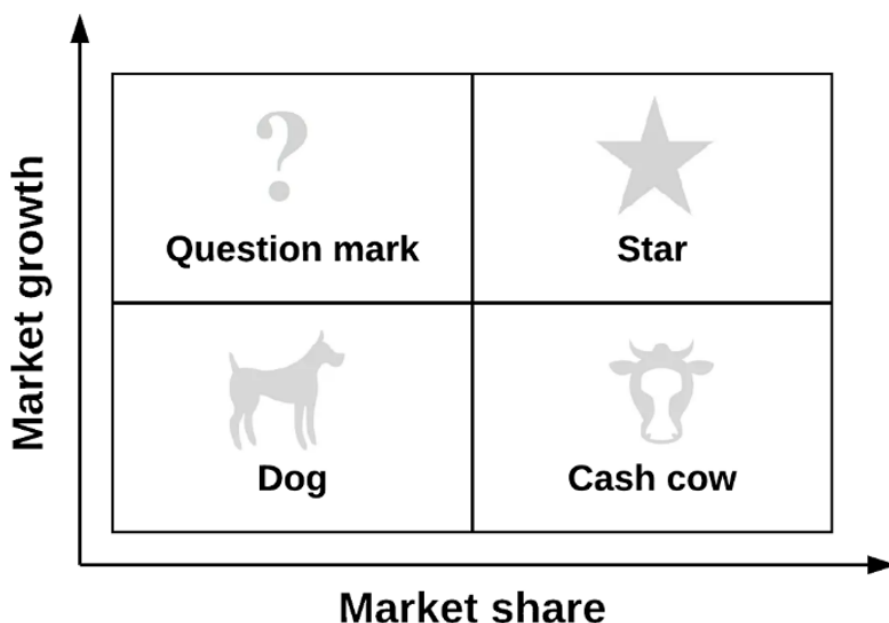
4. ความท้าทายของตลาดทุนไทย

อุตสาหกรรมการส่งออกมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ในภาพรวมการส่งออกช่วง 6 เดือนแรกของปี 2568 (เดือนมกราคม - มิถุนายน) ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน คิดเป็นมูลค่ารวม 166,851.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยการขยายตัวนี้เป็นผลมาจากการเร่งส่งออกของสินค้าก่อนมาตรการตอบโต้ภาษีของสหรัฐฯ จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 สิงหาคม 2568 ทั้งนี้เมื่อเจาะลึกไปยังกลุ่มอุตสาหกรรมหลักของประเทศ จะพบว่ากิจการในอุตสาหกรรมเหล่านี้ส่วนหนึ่งจดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจการดังกล่าวล้วนเป็นส่วนหนึ่งในกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนจากทั้งในและนอกประเทศ

สำหรับมุมมองในการลงทุน นักลงทุนมักใช้แบบจำลอง BCG Matrix เป็นอีกหนึ่งในเครื่องมือการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพื่อจำแนกกิจการว่าถูกจัดอยู่ในตำแหน่งใดในแบบจำลอง ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์อัตราการเติบโตของตลาด (Market Growth) และส่วนแบ่งทางการตลาดของกิจการ (Market Share) ดังนั้นการทำความเข้าใจตำแหน่งของกิจการในแบบจำลองนี้จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ นักลงทุนสามารถตัดสินใจวางแผนการลงทุนและบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างผลตอบแทนให้บรรลุเป้าหมายการลงทุนที่คาดหวัง

แบบจำลอง BCG Matrix แต่ละตำแหน่งจะสะท้อนถึงสถานะและศักยภาพของกิจการที่แตกต่างกัน โดยสามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

ภาพที่ 5: แบบจำลอง BCG Matrix

- 1) Star เป็นกิจการที่มีอัตราการเติบโตของตลาดสูง และมีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง
- 2) Cash Cow เป็นกิจการที่มีอัตราการเติบโตของตลาดต่ำ และมีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง
- 3) Question Mark เป็นกิจการที่มีอัตราการเติบโตของตลาดสูง และมีส่วนแบ่งทางการตลาดต่ำ
- 4) Dog เป็นกิจการที่มีอัตราการเติบโตของตลาดต่ำ และมีส่วนแบ่งทางการตลาดต่ำ

เมื่อนำแบบจำลอง BCG Matrix มาใช้ในวิเคราะห์กิจการภายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จะพบปัญหาเชิงโครงสร้างต่าง ๆ ได้แก่

1. ขาดแคลน Star: กิจกรรมที่มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีระดับสูง ในตลาดยังมีจำนวนที่น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่งผลให้ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และดึงดูดนักลงทุนหน้าใหม่ๆ เป็นไปอย่างจำกัด
2. พึ่งพา Cash Cow: ตลาดทุนไทยมีการพึ่งพากิจการขนาดใหญ่ที่เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมดั้งเดิม สูงเกินไป ส่งผลให้ในภาพรวมของตลาดขาดความยืดหยุ่น และมีอัตราการเติบโตในระดับต่ำ
3. Question Mark หยุดเติบโต: กิจกรรมหลายรายในตลาดมีศักยภาพและความสามารถในการปรับตัวสูง เพียงแต่ขาดเงินลงทุนและการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชนที่เพียงพอ อีกทั้งขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะ ทำให้กิจการเหล่านี้ไม่สามารถเติบโตและก้าวมาเป็นผู้นำของตลาดได้
4. Dog คงอยู่: หากกิจการเหล่านี้ยังคงอยู่ในตลาดจำนวนมาก จะส่งผลให้ภาพรวมของตลาดไม่สามารถปรับโครงสร้างได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากกิจการส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ปัจจุบันได้ อีกทั้งต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะถูกบีบให้ออกจากตลาดได้เช่นกัน

อย่างไรก็ดี ปัญหาเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐควรกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนในด้านเทคโนโลยีและบุคลากรอย่างจริงจัง ในขณะที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ต้องดำเนินนโยบายควบคู่กันไป โดยสนับสนุนกิจการที่มีศักยภาพให้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและก้าวกระโดด เพื่อยกระดับและปรับโครงสร้างของตลาดทุนไทยให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนระยะยาว เพื่อดึงดูดนักลงทุนทั้งในและนอกประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต(NewS-Curve)ซึ่งจะกลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยต่อไปในอนาคต

5. มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ

สำหรับมาตรการสนับสนุนตลาดทุนไทยจากทางภาครัฐมีเป้าหมายเพื่อมุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และพัฒนาตลาดทุนให้เติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมาตรการดังกล่าวมีอยู่ หลากหลายรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรการ ดังต่อไปนี้

1) โครงการ JUMP+ เป็นโครงการที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จัดทำขึ้น เพื่อสนับสนุนให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์สามารถสมัครเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนา การดำเนินงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจโดยมีเงินสนับสนุนสูงสุด 5.5 ล้านบาท สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาองค์กร และมีสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีในส่วนของการเพิ่ม ที่เกิดขึ้นระหว่างเข้าร่วมโครงการ และยกเว้นภาษีย้อนหลังในกรณีที่มีการควบรวมหรือซื้อกิจการ นอกตลาด รวมถึงมีการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและที่ปรึกษา โดยสามารถเข้าถึงเครื่องมือวิเคราะห์ ข้อมูลและเทคโนโลยี AI รวมถึงได้รับการสนับสนุนจากที่ปรึกษาทางการเงิน (FA) เพื่อช่วยวางแผน กลยุทธ์การเติบโตของธุรกิจ

2) โครงการ New S Curve to Capital Market เป็นนโยบายเศรษฐกิจที่มุ่งปรับเปลี่ยนโครงสร้าง เศรษฐกิจจากเดิมที่พึ่งพาอุตสาหกรรมเก่า (First S-Curve) ไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพสูง และขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันและสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนาความรู้และเทคนิคในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเปิดรับจำนวน 60 บริษัท เพื่อร่วมพัฒนาศักยภาพผ่านการ Workshop, Coaching และ One-on-One Coaching ตลอด 4 เดือน (กรกฎาคม-ตุลาคม 2567) โดยผู้ประกอบการมีโอกาส รับทุนสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน (CMDF) สูงสุดบริษัทละ 1 ล้านบาท รวมถึงทุนสนับสนุนจากหน่วยงานพันธมิตรอื่น ๆ

3) Thai individual Saving Account (TISA) เป็นมาตรการที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริม การลงทุนในตลาดทุนไทยและสร้างวินัยการออมให้กับประชาชน ซึ่งมีต้นแบบมาจากมาตรการ NISA ของประเทศญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกลไกในการเพิ่มสภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (SET) และฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักลงทุนในระยะยาว อย่างไรก็ตาม มาตรการ TISA เป็นเพียงแนวคิดที่อยู่ระหว่างการศึกษาและหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงยังไม่มีเงื่อนไข อย่างเป็นทางการออกมา มีเพียงเงื่อนไขเบื้องต้น ต้องถือครองหุ้นไปจนถึงวัยเกษียณ จึงจะขายหุ้น ออกมาได้ โดยไม่เสียภาษี มาตรการ TISA ให้สิทธิประชาชนนำเงินการซื้อขายหุ้นมาใช้ลดหย่อน ภาษีทางตรงได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยไม่ต้องผ่านกองทุนรวม (LTF, RMF, TESG หรือ PVD) โดยคาดว่าสิทธิลดหย่อนภาษีอยู่ที่วงเงิน 5 แสน - 1 ล้านบาทต่อราย

4) Thai ESG Extra (Thai ESGX) เป็นกองทุนรวมใหม่ที่มุ่งเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) สังคม (Social) และธรรมาภิบาล (Governance) หรือที่เรียกว่า “ESG” โดยมีความคล้ายคลึงกับกองทุน Thai ESG เดิม แต่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพิ่มเติม มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในธุรกิจที่ยั่งยืน และกระตุ้นให้เงินลงทุนยังคงหมุนเวียนอยู่ในตลาด เนื่องจากในปี 2568 กองทุน LTF ทั้งหมด จะครบกำหนดการถือครองตามเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ทางภาษีทำให้นักลงทุนสามารถขายหลักทรัพย์ได้อย่างอิสระ อาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของตลาดหุ้นไทย หากมีแรงขายในปริมาณมาก สำหรับวงเงินลดหย่อนภาษีของกองทุน Thai ESGX สามารถจำแนกได้เป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 กรณีเงินลงทุนใหม่ในปี 2568 (เปิดให้ลงทุนระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2568) ลดหย่อนภาษีได้สูงสุด 300,000 บาท และไม่เกิน 30% ของเงินได้พึงประเมิน ระยะเวลาถือครอง 5 ปีขึ้นไป (วันชนวน นับตั้งแต่วันที่เริ่มลงทุน)

กรณีที่ 2 กรณีเงินจากกองทุน LTF ย้ายไปกองทุน Thai ESGX (เปิดให้ย้ายหน่วยลงทุนระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2568) ในปีแรก 2568 ลดหย่อนภาษีได้สูงสุด 300,000 บาท และปีที่ 2 – 5 ลดหย่อนภาษีสูงสุดปีละ 50,000 บาท (ระยะเวลา 4 ปี รวมทั้งหมด 200,000 บาท) ระยะเวลาถือครอง 5 ปีขึ้นไป (วันชนวน นับตั้งแต่วันที่แจ้งย้ายหน่วยลงทุน)

อย่างไรก็ดี หากมีการขายหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดการถือครอง 5 ปี จะต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับการยกเว้นและอาจมีเบี้ยปรับตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ หากมีกำไรจากการขายหน่วยลงทุนจะต้องนำกำไรนั้นมาคำนวณภาษีเงินได้ตามหลักเกณฑ์ทางภาษีด้วย

6. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

แนวทางในการส่งเสริมและยกระดับตลาดหุ้นไทยให้มีความแข็งแกร่ง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากนักลงทุนในประเทศและนักลงทุนต่างชาติในตลาดหุ้นไทยอีกครั้ง จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

- มีบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดในตลาดหุ้นที่เด็ดขาด การดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดในตลาดหุ้นไทย ยังมีความอ่อนแอและเด็ดขาดเพียงพอ รวมถึงกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับบทลงโทษจริง ๆ นั้น มีจำนวนน้อยมาก ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำในกรณีเดิมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เพราะฉะนั้นการมีบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดในตลาดหุ้นควรมีบทลงโทษที่มีความชัดเจน และมีบทลงโทษที่รุนแรง เพื่อทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนที่อยู่ในตลาดหุ้นไทย
- ส่งเสริมธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อบริษัทจดทะเบียน (บจ.) สร้างมาตรฐาน

การดำเนินกิจการที่มีคุณภาพและมีความโปร่งใส โดยมีข้อกำหนดที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับการรับบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดทุน โดยเฉพาะในเรื่องของธรรมาภิบาล และบังคับใช้หลักการ ESG (Environment, Social, Governance) กับบริษัทจดทะเบียนทุกแห่งอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ นักลงทุนสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการตัดสินใจลงทุนได้ รวมถึงมีมาตรการตรวจสอบและบทลงโทษ แก่บริษัทจดทะเบียนที่มีการทำธุรกรรมที่ผิดปกติหรือมีปัญหาด้านการเงินอย่างทันที่ ก่อให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง

- พัฒนาผลิตภัณฑ์และโครงสร้างพื้นฐานของตลาดทุนไทย สนับสนุนการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ เพื่อให้ นักลงทุนมีทางเลือกในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น และพัฒนาแพลตฟอร์มในการซื้อขายให้มีความทันสมัยและใช้งานสะดวก รวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อช่วยส่งเสริมการระดมทุนของธุรกิจใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ เช่น สตาร์ทอัพ และธุรกิจที่เน้นเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเพิ่มความหลากหลายให้กับตลาดทุน

- ยกระดับความรู้ทางการเงินให้กับนักลงทุน โดยจัดทำโครงการเพื่อให้ความรู้ด้านการลงทุนที่เข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทั่วไป โดยเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการลงทุนขั้นพื้นฐาน และผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้สำหรับการลงทุนของแต่ละบุคคล

7. บทสรุป

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) อยู่ในสถานะถดถอยตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา โดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนกับตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ พบว่า ผลตอบแทนของ SET อยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งต้องเผชิญกับความท้าทายจากปัจจัยภายในและภายนอก โดยความท้าทายจากปัจจัยภายในตลาดทุนไทยต้องรับมือกับมีหลายประการ เช่น สภาพคล่องของตลาด เสถียรภาพทางการเงินเมือง และความโปร่งใสของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด ขณะที่ความท้าทายจากภายนอกประกอบด้วย สงครามการค้า และตลาดคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม ตลาดทุนไทยยังมีโอกาสที่จะฟื้นตัวกลับมาได้จากมาตรการสนับสนุนทางภาครัฐที่สำคัญ เช่น โครงการ JUMP+, โครงการ New S Curve, TISA และ Thai ESGX เพื่อยกระดับและปรับโครงสร้างของตลาดทุนไทยให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้น พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรุงเทพธุรกิจ. (2568). สรุปสถานการณ์ตลาดหุ้นไทยครึ่งปีแรก 2568 ผ่าน 5 สถิติน่าสนใจ. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com>
- ฐานเศรษฐกิจ. (2568). SET เต็มแรง 20 จุด หลังศาล รธน. สั่ง “แพทองธาร” หยุดหน้าที่. สืบค้นจาก <https://www.thansettakij.com>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2568). ข้อมูลโครงการ JUMP+. สืบค้นจาก <https://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2568). ปันธุรกิจ New Economy สู่ตลาดทุน ผ่านโครงการ New S Curve to Capital Market. สืบค้นจาก <https://www.set.or.th>
- สภาธุรกิจตลาดทุนไทย. (2568). รายงานดัชนีความเชื่อมั่นนักลงทุน. สืบค้นจาก <https://www.fetco.or.th>
- BrokerCheck. (2567). วิธีการทำความเข้าใจความสำคัญของสภาพคล่องของตลาด. สืบค้นจาก <https://th.brokercheck.co.za/>
- Feriors. (2567). สภาพคล่อง (Liquidity) คืออะไร? แล้ววัดได้อย่างไร. สืบค้นจาก <https://feriors.com>
- SETinvestnow. (2567). ความโปร่งใส กุญแจสำคัญสู่ผลตอบแทนที่ยั่งยืน. สืบค้นจาก <https://www.setinvestnow.com>

ภาษาอังกฤษ

- Kaphoon International. (2025). JPMorgan Sets ‘Neutral’ View on ASEAN Equities with Cautious Tone as Delayed Tariffs Lift Market Mood. Retrieved from <https://www.kaphooninternational.com>

OECD's Two Pillar Framework

The author, Jirapat Saruayjirawat, an intern at the International Economic and Financial Analysis Subdivision, Macroeconomic Policy Division, Fiscal Policy Office, would like to express sincere gratitude to Mr. Puttisombat Pahnkul, Senior Economist, and Dr. Parichat Klingthong, Director of the International Economic and Financial Analysis Subdivision, for their valuable feedback and suggestions in the preparation of this article. This article represents the views of the author and does not reflect the official opinion of the institution.

Executive Summary

The OECD/G20 Inclusive Framework's Two-Pillar Solution represents a significant milestone in addressing base erosion and profit shifting (BEPS) by large multinational enterprises (MNEs). Pillar One seeks to modernise the allocation of taxing rights by reallocating a portion of residual profit to market jurisdictions, thereby ensuring taxation aligns more closely with value creation. Implementation, however, remains pending, given the complexity of finalising a multilateral convention and securing ratification by key jurisdictions.

Pillar Two establishes a global minimum corporate tax rate of 15% for MNE groups with annual consolidated revenues exceeding EUR 750 million. The regime operates through three interlocking mechanisms: The Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT), the Income Inclusion Rule (IIR), and the Undertaxed Profits Rule (UTPR). These measures are designed to neutralise incentives for profit shifting and to safeguard domestic tax bases.

Thailand enacted its Pillar Two legislation through the Top-up Tax Emergency Decree B.E. 2567 (2024), which will apply for fiscal years commencing on or after 1 January 2025. The framework aligns with the OECD's Global Anti-Base Erosion (GloBE) Model Rules, preserving domestic taxing rights where local effective tax rates fall below the minimum threshold.

The introduction of Pillar Two will reduce the effectiveness of conventional tax incentives, strengthen the integrity of Thailand's corporate tax base, and necessitate a shift towards alternative investment promotion measures, such as performance-based grants through the proposed Competitiveness Enhancement Fund. Compliance obligations under the Decree will require robust administrative capacity, detailed secondary legislation, and enhanced digital systems.

Ongoing alignment with international standards, clear stakeholder communication, and effective dispute resolution mechanisms will be critical to implementation. Thailand's timely adoption positions it to maintain fiscal sovereignty and adapt competitively within the evolving global tax landscape.

Introduction

In the past decade, globalization and increased digital accessibility have unified consumer bases across borders and pushed multinational corporations (MNCs) to develop new methods to enhance their competitiveness. As businesses expand globally, many have taken advantage of mismatches in national tax systems to shift profits to low- or no-tax jurisdictions, strategies that have significantly eroded the tax base of countries where real economic activity occurs, and have led countries into a zero-sum race by cutting tax rates to incentivise foreign investments at the cost of potential public welfare. To combat this issue, the OECD and G20 has proposed the two-pillar framework to reform global tax rules and provide a check and balance mechanism into the global economy.

A. Definition of Pillar 2

Originally, the two-pillar framework was first proposed in 2019 at the launch of Base erosion and profit shifting (BEPS) 2.0 project led by the OECD, and reached a final international agreement in October 2021 where over 136 countries, including Thailand, agreed to the implementation of the framework. The framework consisted of Pillar 1 which focused on the reallocation of taxing rights from a MNC's home country to market jurisdictions, countries where consumers or users are located, and Pillar 2 which focused on the base corporate income tax payment of 15% for MNCs with revenue over 750 million euros internationally. However, due to its complexity and clashes of interests, Pillar 1's development was halted. Nevertheless, Pillar 2 was approved and further developed with the OECD releasing the model rules and guidance in 2022. In 2024, countries began the adaptation of pillar 2 with the EU, UK, & Japan leading the way. In the implementation plan, Pillar Two was finalised as a global minimum corporate tax rate of 15% to ensure that multinational enterprises (MNEs) pay a fair share of tax regardless of where they operate.

B. Importance of Pillar Two in Global Fiscal Policy

In the context of Global Fiscal Policy, Pillar Two will cause a major impact by correcting the structural loopholes of the global economy which MNCs have been taking advantage in two major ways. The first correction is the long-standing “race to the bottom,” where average global corporate tax rates fell from 28.3% in 2000 to 20% in 2021; implementing the two-pillar framework would subsequently increase the generation of additional aggregate tax revenue of around \$150 billion. The second correction is from tax bases, where stabilisation will ensure predictable and sufficient tax collection to countries, especially the developing ones which lose up to 1.3% of GDP annually due to base erosion on average, according to the IMF. However, uncertainties around Pillar Two remain. Implementation may be delayed due to legal and administrative complexity while some developing countries worry that revenue gains will favor wealthier nations.

C. Objective of the Analysis

Hence, the objective of this paper is to provide a multidimensional analysis of Pillar Two’s implementation in the context of the Thai economy. This analysis will explore potential economic, fiscal, and social impacts of the reform, evaluate Thailand's readiness to adapt to these changes, and assess the potential challenges and opportunities for the country from this new concept of tax reform.

II. Background Information

A. Historical Overview of Tax policy

Historically, national sovereignty in tax policy has enabled countries to independently determine corporate tax rates, which has contributed to varying approaches aimed at attracting foreign direct investment. Between 2000 and 2020, the average statutory corporate income tax rate in OECD countries declined by approximately 7 percentage points, reflecting a broader trend toward increased tax competition (OECD, 2021). In parallel, the growth of multinational enterprises (MNEs) and the expansion of cross-border digital commerce have introduced complexities in tax administration. Current estimates indicate that over 40% of MNE profits, approximately \$1 trillion annually, are shifted to jurisdictions with lower effective tax rates, resulting in global corporate income tax revenue losses of up to \$240 billion per year. Revenue impacts vary by income group: non-OECD economies are estimated to lose tax revenues equivalent to 1.32% of GDP, compared to 0.66% in OECD countries. In the digital sector, effective tax rates have been observed to average around 9.5%, compared to higher rates in more traditional industries (European Commission, 2018). Hence, OECD had introduced the two-pillar framework as a measure of global tax reform against these developments.

B. Overview of the 2-pillar framework

The Two Pillar framework consists of two main functions of Pillar one and Pillar two both of which functions will be explained in this document:

Pillar one:

Pillar One was created to modernize the allocation of taxing rights in response to the digitalization of the global economy. The framework reallocates a portion of residual profit from large multinational enterprises (MNEs) to market jurisdictions, irrespective of physical presence. To qualify, for Pillar One an MNE must meet two thresholds:

1. Consolidated global revenues exceeding EUR 10 billion.
2. A profit margin above 10 percent based on global revenues.

The mechanism operates by identifying residual profit, defined as the portion of profit exceeding a 10 percent return on revenue, and reallocating 25 percent of that amount (Amount A) to eligible market jurisdictions. Allocation is based on the proportion of revenue derived from each jurisdiction relative to the MNE's global revenue. This approach is effective in providing market jurisdictions with limited taxing rights over highly profitable MNEs with cross-border activity according to destination-based demand system.

1. Calculate residual profit: Subtract the 10% routine return from the MNE's global profit margin.
2. Determine Amount A: Multiply global revenue by the residual profit margin and apply the 25% reallocation rate.

$$(Amount\ A = Global\ Revenue \times (Profit\ Margin - 10\%) \times 25\%)$$

3. Calculate the jurisdiction's allocated Amount A: Multiply the jurisdiction's revenue share by the global Amount A.

$$(Jurisdiction\ share = Revenue\ generated\ from\ Jurisdiction / Global\ Revenue)$$

$$Jurisdiction's\ Taxable\ Profit = Jurisdiction\ Share \times Amount\ A$$

Consider the case of Company A, a multinational enterprise (MNE) headquartered in Ireland, which engages in the remote sale of consumer goods to customers in Thailand through digital platforms. The company maintains no physical presence, personnel,

or assets within Thailand. The group's Ultimate Parent Entity (UPE) reports consolidated global revenues of EUR 20 billion and pre-tax profits of EUR 6 billion, resulting in a global profit margin of 30 percent. This satisfies the scope threshold under Pillar One, which requires in-scope MNEs to have annual global revenues exceeding EUR 20 billion.

During the same fiscal period, Company A reports EUR 100 million in revenue derived from Thai customers, thereby exceeding the domestic revenue threshold currently proposed under the OECD Inclusive Framework (typically EUR 1 million for larger jurisdictions). As such, Thailand qualifies as a market jurisdiction eligible to receive a share of Company A's residual profit under the Pillar One rules.

The reallocation mechanism under Amount A proceeds as follows:

1. Determine Residual Profit:

Under the Pillar One design, only profits exceeding a routine return of 10 percent of revenue are considered residual profit. In this case:

$$\text{Residual Profit} = (30\% - 10\%) \times \text{EUR 20 billion} = \text{EUR 4 billion}$$

2. Apply Reallocation Percentage:

A fixed proportion of residual profit (25 percent) is subject to reallocation among eligible market jurisdictions:

$$\text{Amount A} = 25\% \times \text{EUR 4 billion} = \text{EUR 1 billion}$$

3. Allocate to Market Jurisdiction:

Each jurisdiction's share of Amount A is calculated in proportion to its share of the MNE's global revenue. Thailand's share is:

$$\text{Revenue Share} = \text{EUR 100 million} \div \text{EUR 20 billion} = 0.5\%$$

Accordingly, Thailand's allocated Amount A is:

$$0.5\% \times \text{EUR 1 billion} = \text{EUR 5 million}$$

Hence, Thailand acquires taxing rights over EUR 5 million of Company A's global residual profit, despite the absence of a permanent establishment or physical nexus under traditional international tax principles. A key feature of large MNEs operating in the digital economy is the ability to generate significant revenue from foreign markets without physical presence. Under traditional tax rules, this often places them outside local tax jurisdiction, resulting in forgone corporate income tax in countries where their users or customers are located. However, with Pillar 1 this problem is resolved by a demand-based approach.

Pillar Two:

Pillar Two introduces a global minimum tax framework designed to ensure large multinational enterprises (MNEs) pay a minimum level of tax set at 15% on the income they earn in each jurisdiction. This policy seeks to combat base erosion and profit shifting (BEPS) risks, particularly where MNEs shift profits to low or zero-tax jurisdictions. The central calculation revolves around the jurisdictional Effective Tax Rate (ETR) and the application of a Substance-Based Income Exclusion (SBIE).

The ETR is calculated using the formula:

$$ETR = \text{Adjusted Covered Taxes} \div \text{GloBE Income}$$

Where Adjusted Covered Taxes represent taxes accrued in financial accounts related to the GloBE Income, and GloBE Income is the jurisdictional income determined from financial accounting net income or loss, adjusted to align with GloBE standards (e.g., excluding certain dividends, applying consistent treatment for intra-group transactions, and adjustments for deferred tax).

The use of GloBE Income enhances the effectiveness of the pillar 2 by providing a consistent and reliable measure of profit across jurisdictions. Unlike domestic tax bases which are often distorted by local incentives, exemptions, and policy preferences, GloBE Income relies on standardized financial accounts subject to internationally recognized adjustments.

If the ETR in a jurisdiction is below 15%, a Top-Up Tax is triggered. Before calculating the tax, the framework applies the SBIE, which excludes a fixed return (5%) on payroll and tangible assets from GloBE income. Payroll refers to the total amount of eligible employee compensation expenses incurred by a Constituent Entity in a jurisdiction during a fiscal year & Tangible asset refer to Physical, depreciable assets that are used in the ordinary course of a Constituent Entity's business activities within the same jurisdiction. The Excess Profit is calculated to determine the total amount that should be liable to taxation in a specific jurisdiction.

The formula is:

$$\text{Excess Profit} = \text{GloBE Income} - (5\% \times \text{Payroll} + 5\% \times \text{Tangible Assets})$$

The Top-Up Tax is calculated by identifying the shortfall between a jurisdiction's effective tax rate (ETR) and the global minimum rate of 15%, and applying that rate difference to the portion of income considered excess profit. This approach ensures that only profits exceeding a defined routine return—measured by a fixed percentage of payroll and tangible assets—are subject to additional tax. With this, the system avoids penalizing jurisdictions for hosting real economic activity and focuses instead on taxing mobile profits that are more likely to be shifted to low-tax jurisdictions. Now that the value of Top-up Tax value for a jurisdiction is determined, it will be enforced by the three mechanisms as specified in the section below.

$$\text{Top-up Tax} = (15\% - \text{ETR}) \times \text{Excess Profit}$$

Tax Collection Mechanisms: QDMTT, IIR, and UTPR

To operationalize the global minimum tax, Pillar Two relies on a structured set of taxing mechanisms applied in a fixed order: 1) Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT) 2) Income Inclusion Rule (IIR), and 3) Undertaxed Profits Rule (UTPR).

1. Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT)

QDMTT gives the jurisdiction where the income arises the primary right to impose the top-up tax. If the ETR is below 15%, the jurisdiction may apply a domestic top-up tax, provided its rules are aligned with the GloBE framework and meet OECD technical criteria. This protects source jurisdictions' taxing rights and sovereignty.

Example: An MNE operates in Country A with a 10% ETR. Country A implements a QDMTT that aligns with OECD guidance. It applies a 5% top-up tax locally, thus collecting the tax without deferring to a foreign jurisdiction.

Income Inclusion Rule (IIR)

The IIR allows the jurisdiction of the Ultimate Parent Entity (UPE) to collect the top-up tax on low-taxed subsidiaries if no QDMTT is in place. This rule is conceptually similar to Controlled Foreign Corporation (CFC) rules. The parent jurisdiction must have legal authority to impose this tax and access to relevant accounting data.

Example: Company B is headquartered in Country B and owns a subsidiary in Country C with a 9% ETR. Country C has no QDMTT. Country B imposes a 6% top-up tax on its parent entity under the IIR.

Undertaxed Profits Rule (UTPR)

UTPR serves as a backstop. If no QDMTT or IIR is applicable, jurisdictions where the MNE has operations may deny deductions or apply equivalent adjustments to collect their share of the top-up tax with the value based on the total amount of top up tax which other jurisdictions did not collect the entirety from QDMTT and IIR. Allocation is based on headcount and tangible assets.

Example: If the parent jurisdiction of Company C refuses to apply the IIR and no QDMTT exists, Country D (where the MNE has 30% of its global workforce and assets) may deny deductions equal to 30% of the total unpaid top-up tax globally.

To ensure the rules apply, each jurisdiction is permitted to collect only the portion of the residual top-up tax that has not already been satisfied under QDMTT or IIR. This prevents multiple jurisdictions from taxing the same income. Additionally, in practice countries must adhere to information-sharing protocols and standardized reporting under the GloBE Information Return to verify how much of the liability has already been discharged. This mechanism acts as a safeguard to prevent excessive or duplicate taxation.

Implementation Status of the two-pillar framework

In this next part, the international implementation of the OECD/G20 Inclusive Framework’s Pillar Two rules will be explained. According to recent developments, implementation has proceeded unevenly across global jurisdictions depending on the regional and political influences. For those countries which have committed to the adaptation of the framework, the speed and effectiveness of implementation will depend on the differing administrative capacities, legislative infrastructure, and fiscal flexibility. This section will be divided into 5 sections according to each economic region with a particular focus on the Asia—Pacific to ensure relevance and applicable information from this section.

However, it must be noted that Pillar one has not yet been implemented by any country officially due to its complexity. Majorly, the legal framework requires ratification of a new Multilateral Convention (MLC). To date, this convention has not secured the necessary ratifications by key jurisdictions, including the United States and certain European Union member states. Consequently, although some countries have temporarily suspended or refrained from introducing unilateral digital services taxes (DSTs) in good faith, the formal reallocation of taxing rights under Pillar One remains pending and is not yet legally in force anywhere. Subject to timely ratification and domestic legislative processes, earliest practical application is anticipated no sooner than fiscal years commencing in 2026 or thereafter.

1. Asia-Pacific Region

1.1 Japan

Japan has fully legislated all three core components of the Pillar Two framework. The Income Inclusion Rule (IIR) took effect from April 1, 2024, while the Undertaxed Profits Rule (UTPR) and the Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT) are scheduled for implementation from April 1, 2026. These legislative changes were enacted through amendments to Japan's National Tax Act, supported by supplementary enforcement ordinances. The phased timeline aims to provide sufficient lead time for tax administrators and multinational enterprises (MNEs) to prepare for compliance.

Japanese authorities have issued technical guidance on computing Global Anti-Base Erosion (GloBE) income, jurisdictional effective tax rates (ETRs), and adjustments under Japanese GAAP (Generally Accepted Accounting Principles) and IFRS (International Financial Reporting Standards). Although formal safe harbour provisions are not yet law, the Ministry of Finance plans to introduce transitional relief mechanisms and simplified compliance options through delegated regulations, aligning with OECD guidelines. Additionally, Japan is also investing in its tax reporting infrastructure, enhancing online submission platforms for the GloBE Information Return (GIR). These upgrades facilitate electronic filing, data validation, and information sharing among OECD member countries. Additionally, the government engages with Japanese MNEs through educational seminars and information sessions to ensure compliance readiness via a special online platform.

1.2 South Korea

South Korea has implemented the Income Inclusion Rule (IIR) since January 1, 2024, and plans to enforce the Undertaxed Profits Rule (UTPR) from January 1, 2025. Legislation for the Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT) is under active consideration for future implementation. The country's legal framework closely aligns with OECD GloBE Model Rules, focusing on jurisdictional effective tax rate (ETR) calculations and systematic top-up tax application.

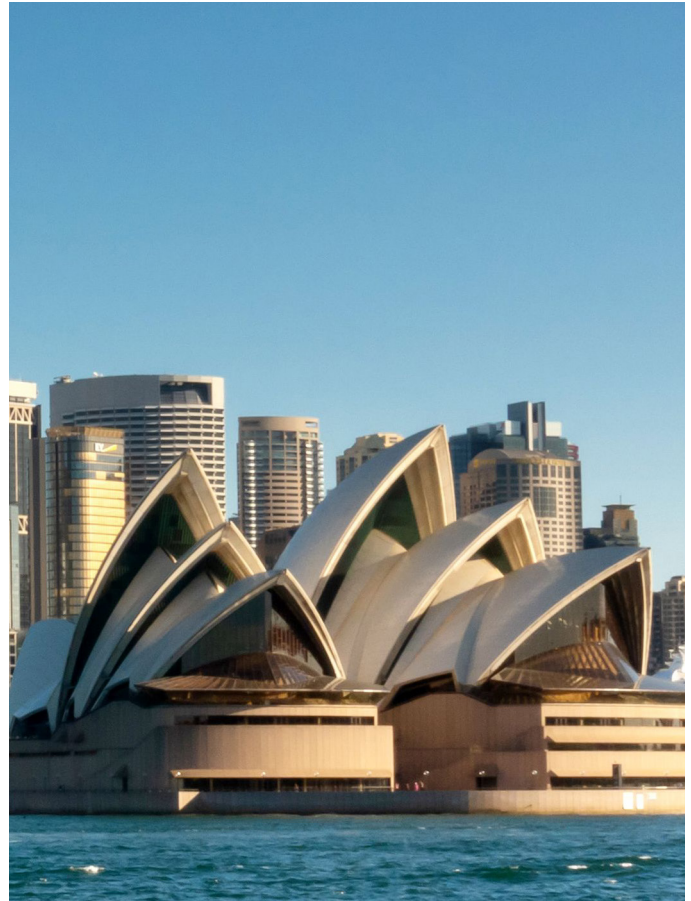
Regarding implementation, South Korea has adopted a proactive approach with Presidential Decrees, Enforcement Rules, and Ministerial Guidelines defining Pillar Two's practical application. These regulations cover entity scope, safe harbour rules, GloBE income calculation methods, and compliance timelines. The National Tax Service (NTS) has invested significantly in digital tax infrastructure, including secure platforms for electronic GloBE Information Return (GIR) submissions. These enhancements ensure compliance with OECD standards, facilitate cross-border information exchange, and streamline administrative processes for multinational enterprise (MNE) groups.

1.3 Australia

Australia has fully legislated all three Pillar Two components, with the QDMTT effective from 1 January 2024, followed by the IIR and UTPR coming into effect on 1 January 2025. This prioritization of QDMTT reflects Australia's strategic intent to protect its domestic tax base before residual profits can be captured by foreign jurisdictions under the UTPR. The legislation was enacted through a Treasury Law Amendment Bill, which incorporates all required OECD terminology and minimum standard conditions.

Administratively, Australia’s approach includes detailed legislative explanatory memoranda, safe harbour provisions, and the creation of new compliance channels within the Australian Taxation Office (ATO). The QDMTT rules are designed to apply entity-level adjustments based on GloBE income and local ETRs, thereby ensuring domestic retention of tax revenues. The inclusion of both transitional and permanent safe harbours reflects a practical awareness of industry compliance burdens and data availability constraints.

1.4 Thailand

Thailand formally enacted its Pillar Two legislation through the Top-up Tax Emergency Decree B.E. 2567 (2024), promulgated on 26 December 2024, with the law entering into force for fiscal years starting on or after 1 January 2025. The Decree introduces all three core mechanisms: QDMTT, IIR, and UTPR, each designed to be compliant with OECD GloBE model rules. This legislative framework operates independently from the Thai Revenue Code, granting administrative flexibility for future updates via royal decrees.

The Decree applies to MNE groups with consolidated global revenue exceeding the EUR 750 million threshold in at least two of the preceding four fiscal years. The calculation methodology for the top-up tax aligns with OECD norms, using the difference between the jurisdictional ETR and the global minimum of 15%. Although safe harbours and other relief mechanisms have not yet been formalized, the Decree explicitly allows for their future incorporation via subordinate legislation.

Administrative obligations include notification to the Ministry of Finance, submission of the GloBE Information Return (GIR), and a local top-up tax return—all due within 15 months after the fiscal year-end of the ultimate parent entity, with an 18-month extension granted for the initial year. The first filing deadline for in-scope entities with calendar-year fiscal periods will be 30 June 2027. Penalties for non-compliance include a surcharge of up to 200% of unpaid top-up tax and monthly interest of up to 1.5%, with discretionary reduction subject to ministerial approval.

2. North America

2.1 Canada

Canada has fully legislated all three Pillar Two components, with the IIR and QDMTT effective from 1 January 2024, and the UTPR scheduled for enforcement from 1 January 2025. The legal framework is codified under the federal Income Tax Act and supported by a series of regulations that provide comprehensive compliance guidance and taxpayer instructions.

With regards to administration, Canada has prioritized stakeholder engagement, conducting public consultations with MNEs, tax professionals, and provincial authorities. Safe harbour provisions and simplified administrative pathways have been incorporated to ensure compliance feasibility. Moreover, digital modernization of filing platforms and inter-agency coordination is underway to ensure seamless implementation.

United States

As of June 2025, the United States has not legislated Pillar Two rules. Although the Global Intangible Low-Taxed Income (GILTI) regime remains in place, it does not meet the OECD’s requirements for a qualified IIR due to its use of global blending. The absence of UTPR or QDMTT legislation places U.S.-headquartered MNEs at risk of top-up taxation by foreign jurisdictions.

While the U.S. Treasury continues to engage diplomatically with the Inclusive Framework, Congressional resistance—particularly around sovereignty concerns and outbound tax shifts—has hindered formal adoption. This non-alignment creates uncertainty for U.S. multinationals operating in jurisdictions that enforce QDMTTs or UTPR allocations.

3. Africa

3.1 South Africa

South Africa has enacted the Income Inclusion Rule (IIR) and a Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax (QDMTT), both effective for fiscal years beginning on or after 1 January 2024. The Undertaxed Profits Rule (UTPR) is not yet legislated but remains under review. These measures were incorporated through amendments to the Taxation Laws Amendment Act, positioning South Africa among the first adopters of Pillar Two on the African continent.

The South African Revenue Service (SARS) has issued guidance outlining safe harbour eligibility, jurisdictional ETR calculation, and QDMTT allocation rules. There is also policy work underway addressing sector-specific complexities, notably for extractive industries and state-owned enterprises, given their unique fiscal treatments. Digital reporting capabilities are being developed to facilitate submission of the GloBE Information Return (GIR) and other compliance obligations.

4. Latin America

4.1 Brazil

Brazil has enacted legislation introducing a QDMTT, effective from 1 January 2025. Draft rules for the IIR and UTPR are currently under development, with implementation expected following the finalization of broader corporate tax reform initiatives. Brazil's path to Pillar Two implementation is shaped by structural complexities in its tax system, including non-alignment with IFRS, extensive indirect taxation, and multi-layered federal and subnational fiscal structures.

To address these challenges, the Ministry of Finance has released proposals for transitional ETR calculations, along with administrative frameworks that accommodate local accounting principles and facilitate future alignment with GloBE standards. These include simplified methodologies for calculating covered taxes and income in the early years of implementation.

5. Middle East

5.1 United Arab Emirates

The United Arab Emirates (UAE) has enacted all three Pillar Two rules—QDMTT, IIR, and UTPR—with an effective date of 1 January 2025. This follows the introduction of the 9% federal corporate income tax regime in 2023. The new rules apply to MNE groups with consolidated revenues of at least EUR 750 million, aligning with OECD-specified thresholds.

The UAE Ministry of Finance has conducted public consultations and issued administrative guidance addressing scope, compliance obligations, and transitional relief. Special provisions apply to entities located in Free Zones, with clear criteria established for determining the application of top-up taxes. Guidance also incorporates OECD-compliant safe harbour frameworks and clarifies filing procedures for both the GloBE Information Return and top-up tax filings.

Impact Analysis

A. Economic Implications

1. Impact on Corporate Taxation

The introduction of the global minimum tax regime under the OECD Pillar Two framework imposes a jurisdictional effective tax rate (ETR) floor of 15% on multinational enterprise (MNE) groups with consolidated annual revenues exceeding EUR 750 million. For Thailand, this policy shift will redefine the utility of traditional tax incentives. While statutory rates remain at 20%, various investment promotion schemes such as those administered by the Board of Investment (BOI) have historically allowed in-scope MNEs to reduce their ETR to near-zero levels. Under the Qualified Domestic Minimum Top-up Tax (QDMTT), these tax preferences are effectively neutralized, as Thailand will collect any shortfall between the ETR and the global minimum.

This adjustment ensures that Thailand retains domestic taxing rights over low-taxed income, mitigating revenue loss to foreign jurisdictions under the IIR or UTPR. Furthermore, the implementation of Pillar Two reduces the attractiveness of profit-shifting arrangements involving low-tax jurisdictions. OECD estimates suggest that the volume of profit shifted globally could decline by up to 50%, resulting in a more equitable allocation of taxable income across jurisdictions. The Ministry of Finance can reasonably expect a gradual broadening of the domestic corporate tax base and more transparent reporting by in-scope MNEs, thereby enhancing medium-term revenue sustainability.

2. Effect on International Tax Competition

Pillar Two curtails the strategic use of low corporate tax rates as a tool for investment attraction. Jurisdictions can no longer offer preferential regimes to large MNEs without triggering compensatory taxation abroad. This policy realignment shifts the focus of international tax competition from statutory tax rates to structural competitiveness, including infrastructure quality, legal certainty, workforce capabilities, and administrative efficiency. In response, several regional comparators have adopted alternative fiscal tools. Singapore, for instance, will implement a refundable tax credit system to substitute for foregone incentives. Thailand's own strategic response includes the establishment of the Competitiveness Enhancement Fund, under which a portion of QDMTT revenues will be recycled into performance-based grants to eligible investors. This mechanism allows Thailand to comply with the GloBE framework while preserving its ability to promote high-impact investment. In the long term, the transition will demand a coordinated policy between the Ministry of Finance and investment promotion agencies to ensure alignment between tax policy objectives and long-term development goals.

B. Legal Considerations

1. Compliance Requirements

Thailand's Emergency Decree on the Top-up Tax B.E. 2567 introduces comprehensive reporting and compliance obligations consistent with the OECD's GloBE Model Rules.

Thai constituent entities of in-scope MNEs must submit a GloBE Information Return (GIR) within 15 months following the end of the UPE's fiscal year: extended to 18 months for the first reporting cycle. The GIR requires jurisdiction-level disclosures on income, covered taxes, and top-up tax computations.

To avoid redundancy, the decree permits reliance on information exchanged from other jurisdictions, provided Thailand has a bilateral exchange mechanism in place. Nevertheless, Thai entities remain liable for submitting a domestic top-up tax return if QDMTT obligations arise. Non-compliance is subject to administrative penalties of up to 200% of the unpaid tax and monthly interest surcharges of 1.5%, with discretion granted to the Director-General for reductions under ministerial regulations.

2. International Agreements

The consistent and coordinated application of Pillar Two rules across jurisdictions is essential to prevent double taxation and ensure legal certainty. Thailand's full incorporation of QDMTT, IIR, and UTPR positions the country to avoid revenue leakage and disputes regarding taxing rights over low-taxed income. Further alignment through ratification of multilateral instruments, including the OECD's Subject to Tax Rule (STTR) Convention, will be critical in reinforcing Thailand's source taxing rights over cross-border payments subject to inadequate taxation abroad.

Additionally, Thailand must remain engaged with the Inclusive Framework to ensure the integration of evolving administrative guidance, particularly in relation to safe harbours, information returns, and dispute resolution protocols. Legal predictability for investors will depend on the Ministry of Finance's capacity to implement such guidance through ministerial or departmental regulations without undue delay.

C. Social Implications

1. Equity Concerns

Pillar Two has been widely characterized as a mechanism to enhance the fairness of

international taxation. It ensures that large, profitable MNEs are no longer able to reduce their global tax burden through preferential regimes and aggressive tax planning. For Thailand, this introduces a more equitable tax environment, particularly when domestic firms of which the majority are outside the scope of GloBE routinely face statutory rates of 20%. The removal of extreme tax advantages for selected foreign investors may improve public confidence in the integrity of the corporate tax system.

However, there are equity challenges that merit careful consideration. The current structure of Pillar Two inherently favors capital-exporting countries with administrative capacity to enforce the IIR and UTPR. Without implementing a domestic top-up mechanism, capital-importing countries like Thailand risk losing taxing rights over profits generated within their borders to foreign jurisdictions. Thailand's early adoption of a QDMTT was therefore not only prudent but necessary to safeguard revenue sovereignty.

Moreover, many developing economies, including Thailand, have historically employed tax incentives to attract investment into lagging sectors or regions. These incentives often form part of long-term fiscal agreements or investment treaties. The imposition of top-up taxes whether domestic or foreign may erode the net benefit of such arrangements and raise questions around fiscal stability and investor trust. To address this, the Ministry of Finance must coordinate with the BOI and other agencies to ensure that alternative support mechanisms (e.g., targeted grants or infrastructure subsidies) are developed in a manner consistent with OECD rules but sensitive to Thailand's development priorities.

The broader implication is that while Pillar Two enhances horizontal equity among countries, it may generate vertical inequities unless developing countries can meaningfully participate in the regime. Thailand's compliance infrastructure, regulatory agility, and investment policy coordination will determine whether it benefits proportionately from the new allocation of taxing rights.

Policy Recommendations

1. Strengthen Administrative Capacity and Digital Systems

Effective enforcement of the Qualified Domestic Minimum Top-up Tax (QDMTT), Income Inclusion Rule (IIR), and Undertaxed Profits Rule (UTPR) will depend on modern administrative capability. The Ministry of Finance should prioritise the development of an integrated digital platform for the GloBE Information Return (GIR) and related top-up tax filings. Investment in secure e-filing systems, automated data-matching tools, and real-time validation will ensure that in-scope multinational enterprise (MNE) groups can comply efficiently. Equally, capacity-building initiatives for tax officials on jurisdictional effective tax rate (ETR) calculations, safe harbour conditions, and covered taxes should be accelerated to maintain consistent interpretation and enforcement.

2. Publish Clear Secondary Rules and Safe Harbour Provisions

Given that the Emergency Decree provides only the legislative framework, detailed regulations and practical guidance are required to operationalise the regime. The Ministry of Finance should issue timely ministerial regulations clarifying the calculation methodology for top-up tax, transitional safe harbours, de minimis exclusions, and simplified filing options in accordance with OECD guidance. Clear domestic rules will minimise compliance disputes, strengthen taxpayer certainty, and ensure that Thailand's QDMTT remains “qualified” under international standards.

3. Coordinate Investment Promotion with Strategic Agencies

While the global minimum tax limits the effectiveness of traditional tax incentives, it does not preclude the use of alternative investment promotion measures. The Ministry of Finance should work closely with the Board of Investment (BOI) to design transparent, performance-based grants and competitiveness subsidies. The planned Competitiveness Enhancement Fund should be governed by robust eligibility criteria and clear reporting to ensure that resources are channelled into high-value projects aligned with Thailand's industrial strategy. This coordination will help maintain Thailand's position as an attractive

location for sustainable, high-tech investment while remaining compliant with GloBE requirements.

4. Ensure International Alignment and Dispute Resolution Readiness

To mitigate the risk of double taxation and overlapping claims, the Ministry of Finance should reinforce Thailand's commitment to coordinated implementation. This includes preparing to ratify the Multilateral Instrument (MLI) covering the Subject to Tax Rule (STTR) and reviewing bilateral tax treaties for consistency with Pillar Two rules. Strengthening domestic procedures for Mutual Agreement Procedures (MAP) will ensure that Thailand can resolve cross-border tax disputes efficiently. Active participation in the OECD Inclusive Framework will also enable Thailand to quickly adopt new administrative guidance, safe harbours, or revisions to calculation rules as global practice evolves.

5. Strengthen Public Confidence

Clear communication is essential to maintain trust among businesses, investors, and the public. The Ministry of Finance should lead outreach efforts in partnership with tax practitioners, industry associations, and local chambers of commerce to clarify compliance obligations under the GIR and QDMTT. It should also ensure that affected stakeholders understand how revenues from top-up taxes will be reinvested through mechanisms such as the Competitiveness Enhancement Fund. Transparent messaging will help demonstrate that the reform is not only about taxation but also about building long-term economic resilience and fairness.

References

- OECD. (2021, October 8). Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy. OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. <https://www.oecd.org/tax/beps/statement-on-a-two-pillar-solution-to-address-the-tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-october-2021.pdf>
- OECD. (2021, December 20). Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two). OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. <https://www.oecd.org/tax/beps/tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.pdf>
- OECD. (2022, March 14). Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two). OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. <https://www.oecd.org/tax/beps/commentary-to-global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.pdf>
- OECD. (2022). Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Progress Report on the Administration and Implementation Framework of Pillar Two. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/beps/tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-progress-report-pillar-two.pdf>
- OECD. (2023). Guidance on the Implementation of the Global Minimum Tax. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/beps/guidance-on-the-implementation-of-the-global-minimum-tax.pdf>
- OECD. (2024). Pillar Two Administrative Guidance: Safe Harbours and Penalty Relief. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/beps/pillar-two-administrative-guidance.pdf>

- OECD. (2020). Tax Challenges Arising from Digitalisation – Economic Impact Assessment. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/beps/tax-challenges-arising-from-digitalisation-economic-impact-assessment.pdf>
- OECD. (2023). Corporate Tax Statistics: Fourth Edition – OECD Inclusive Framework on BEPS. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/tax-policy/corporate-tax-statistics-database.htm>
- OECD. (2023). Global Revenue Impact of Pillar One and Pillar Two: Working Paper. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/tax/beps/global-revenue-impact-of-pillar-one-and-pillar-two-working-paper.pdf>
- European Union. (2022). Council Directive (EU) 2022/2523 of 14 December 2022 on ensuring a global minimum level of taxation for multinational enterprise groups and large-scale domestic groups in the Union. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32022L2523>
- Devereux, M. P., Vella, J., & Wardell-Burrows, S. (2021). Pillar 2: Rule Order, Incentives, and Tax Competition (Working Paper). Oxford University Centre for Business Taxation. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3861844
- Bunn, D., & Asen, E. (2022). A Global Minimum Tax: From Blueprint to Implementation. Tax Foundation. <https://taxfoundation.org/research/all/global/global-minimum-tax-blueprint-implementation/>
- United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD). (2022). World Investment Report 2022: International Tax Reforms and Sustainable Investment. UNCTAD. <https://unctad.org/webflyer/world-investment-report-2022>

Addressing the Informal Economy: The Country's Basic Bank

The author, Wish Ongpipattanakul, an intern at the Macroeconomic Modeling and Forecasting Subdivision, Macroeconomic Policy Division, Fiscal Policy Office, would like to express sincere gratitude to Pisit Puapan, Director of Macroeconomic Policy Division, Youthapoom Charusreni, Director of Macroeconomic Modeling and Forecasting Subdivision, and Puttisombat Pahnkul, Senior Economist, for their valuable feedback and suggestions in the preparation of this article. This article represents the views of the author and does not reflect the official opinion of the institution.

Executive Summary

Thailand faces a convergence of structural economic challenges: decelerating growth, high private-sector debt (180% of GDP), growing public debt (projected at 66% of GDP in 2025), rapid population aging, and a large informal labor sector that encompasses over half the workforce. This informality undermines tax collection, restricts credit access, and leaves millions without social protections.

To address these interlocking issues, this paper proposes the Country's Basic Bank, a universal, government-managed savings account opened at birth for every Thai citizen. Overseen by a flexible central public body, the system allows citizens to open accounts at participating banks, creating a lifelong financial identity linked to national ID, enabling digital wage payments, automatic tax withholding, and seamless social-security enrollment. Over time, these accounts will transform informal, cash-based transactions into traceable financial flows, expanding the formal tax base, reducing leakages, and improving the delivery of public services.

The system enables the use of advanced econometric credit-risk models, including ensemble methods, ARIMA cash-flow forecasts, and survival analysis, offering transparent and accurate risk assessment for underserved borrowers. Simultaneously, account-level fiscal data will power real-time economic monitoring, nowcasting, and microsimulation, supporting more agile and equitable policy decisions.

Each account will be seeded with a ฿1,000 government contribution, pooled and managed, possibly by the Government Savings Fund under a conservative investment mandate.

Upon reaching adulthood, funds may be withdrawn for productive, verified uses like higher education, first homes, or entrepreneurship. A national financial literacy curriculum will accompany the rollout, ensuring account holders understand and maximize their capital.

By embedding every Thai citizen into the formal financial system from birth, this integrated solution promotes inclusive growth, strengthens fiscal sustainability, and equips future generations with tools for upward mobility and formal economic participation.

Widespread Informality

Thailand's informal labor sector is extensive, encompassing 21 million workers, 52.3% of the total workforce of 40.1 million. Informal workers are generally not covered by labor protection or social security laws and often lack fixed hours, consistent wages, or access to legal protection. This group includes self-employed entrepreneurs and small business owners, particularly in the agricultural sector, which employs more than half of all informal workers and yields nearly half the income of formal-sector employment (National Statistical Office, 2023; OECD, 2023).

Demographically, about half of informal workers are aged 40–59, and 4.4 million of Thailand's 5.1 million elderly workers (over 60) remain in the informal sector. Although informal work is nearly equally distributed between men and women, it persists longer for women, reflecting their dual roles in caregiving and income generation. Educational attainment is typically low, most have only completed primary education, and 28% face job instability, overwork, or wage issues (Paweenawat, 2023). Despite initiatives like Section 40 to expand social protection for self-employed workers, only around 5–6 million out of 20 million contribute. These vulnerabilities became especially clear during the pandemic, when informal workers faced severe income disruptions but benefited from the sector's flexibility (OECD, 2023; Paweenawat, 2023).

Labor Market Rigidities and Regulations

Thailand's strong employment protection laws, especially concerning severance pay, create high dismissal costs and discourage formal job creation. As a result, the country ranks low in global labor market flexibility, placing 102nd out of 141 countries (OECD, 2023).

Additionally, mandatory social security contributions totaling 10% of wages increase the cost of formal employment, particularly for small firms.

These structural costs are projected to rise as more people qualify for benefits, further widening the gap between formal and informal employment. Another barrier is the lack of legislation against age-based hiring discrimination, which is common in job listings and restricts older workers' access to the formal labor market. While Thailand supported related ILO guidelines in 1980, enforcement remains weak (OECD, 2023).

Education and Skills Gaps

Educational and skills disparities reinforce informality. Most informal workers have limited schooling, usually just primary education, resulting in concentration in low-skilled jobs (National Statistical Office, 2023; Paweenawat, 2023). The problem is acute among youth. Despite overall labor market resilience, youth unemployment remains high, especially for women. Long-term unemployment is also rising: 25% of young job seekers have been searching for over six months.

The NEET (Not in Education, Employment, or Training) rate for Thai youth aged 15–24 has surpassed the OECD average, and 45% of workers in this group are in informal employment, risking long-term detachment from the formal economy. Although employment support services are available, awareness and participation in guidance programs declined between 2019 and 2021. Only half of unemployed youth have been reached by these services.

Long Run Policy Proposal:

In Thailand today, over half of our workforce operates outside the formal financial and regulatory system. This pervasive informality erodes fiscal revenues, constrains government investment in infrastructure and human capital, and leaves millions of workers unprotected from economic shocks, unsafe conditions, and inadequate social benefits. Despite repeated efforts to reduce red tape and strengthen enforcement, the absence of reliable identification and digital payment pathways continues to push small entrepreneurs and wage-earners into cash-only transactions, beyond the reach of taxation, credit, and social-security schemes.

To address these challenges at their root, I propose the introduction of a universal, government-issued bank account for every newborn. By embedding each citizen within the formal financial ecosystem from birth, we create a guaranteed channel for transparent wage payments, social-security contributions, and progressive tax collection, transforming once-informal economic activity into traceable, regulated flows. Early enrollment in a bank account will also facilitate automatic registration for pension and health-insurance

programs, promote financial literacy through custodial education, and lower the barrier to credit and digital savings products. Over time, this measure will expand the tax base, strengthen workers' welfare and bargaining power, and foster higher productivity through better access to formal financial services, setting Thailand on a path toward more equitable growth and sustainable public-finance management.

Embedding every Thai citizen in the formal financial system from day one will hinge not only on universal birth-to-bank-account enrollment, but also on ensuring there is a banking infrastructure capable of servicing this entire population. To make the proposal more flexible, citizens could open accounts at participating banks, overseen by a central body that could be an existing state agency or a new entity under the Ministry of Finance, or the Bank of Thailand. This central body would retain the core mission of ensuring the standardized opening and management of accounts for newborns and the provision of low-cost, accessible services throughout life. By vesting this central body with the mandate to:

- Automatically inaugurate a basic savings account linked to each citizen's national ID at birth;
- Collect and remit wages, social-security contributions, tax withholdings, and government disbursements (pensions, health subsidies) directly through these accounts;
- Offer digital payment and credit products tailored to vulnerable and low-income households;

We can transform Thailand's informal cash economy into a transparent, regulated financial ecosystem. This public-private partnership model, combining government oversight with services from participating banks, could ensure that even the smallest micro-entrepreneurs or rural workers have reliable access to banking services.

Refined Predictive-Modeling Framework for Credit Risk

Embedding every citizen in a lifelong, transaction-level bank account enables the development of robust, econometric and statistical credit-scoring models rather than generic “machine-learning” black boxes.

Key methods include:

1. Ensemble Methods for Nonlinear Patterns

Augment linear scorecards with gradient-boosting machines (GBM) or random-forest classifiers to capture nonlinear interactions (for instance, between seasonal income fluctuations and expenditure spikes). Combine multiple algorithms in a stacked ensemble, improving out-of-sample accuracy and stability in PD estimates.

2. Time-Series Forecasting of Cash Flows

Apply ARIMA or exponential-smoothing state-space models to individual account balances, generating forward-looking features such as projected balance trajectories and early-warning indicators of cash-flow stress. Incorporate these forecasts as covariates in your credit-risk models to anticipate liquidity shocks before they materialize.

3. Survival Analysis for Default Timing

Use Cox proportional-hazards models (or parametric survival regressions) to estimate the hazard rate of default over a borrower’s lifecycle, allowing dynamic provisioning and targeted intervention when risk spikes.

4. Segmentation and Clustering

Perform unsupervised clustering (e.g., k-means or hierarchical clustering) on behavioural profiles to segment borrowers into risk cohorts, enabling differentiated pricing and tailored credit-limit policies.

By shifting from generic “machine learning” to these well-established predictive modeling and econometric techniques, lenders and regulators at the public agency—gain

transparent, explainable, and rigorously validated credit-risk assessments. This precision minimizes adverse selection, optimizes capital allocation, and expands inclusion by reliably underwriting borrowers who were previously “thin-file” or entirely excluded.

Strengthening Fiscal Sustainability and Mitigating Budget Deficits

Embedding universal bank accounts for all Thai citizens will do more than just improve credit allocation, it will also strengthen our revenue base and enhance the precision of economic statistics, paving the way for more targeted and effective policy interventions.

By channeling wages and transactions through traceable accounts, the government can automate personal-income tax withholding at the source. Employers will remit taxes directly from payroll deposits, converting formerly cash-only wages into compliant, digital flows. At the same time, value-added tax and business-tax liabilities will be captured through routine account transactions, significantly broadening the formal tax base. These measures can boost annual fiscal revenues over the long term without raising headline rates, thereby providing more stable funding for infrastructure, education, and healthcare.

Continuous feeds of deposit, withdrawal, and withholding records into the Ministry of Finance and the National Statistical Office will make it possible to implement real-time fiscal nowcasting. Using Kalman-filter and other dynamic econometric techniques, analysts can update revenue forecasts on a monthly basis, sharply reducing forecast errors and enabling timely budget adjustments in response to evolving economic conditions.

Linking anonymized account histories with demographic registers will support household-level microsimulation for policy design. Before rolling out any new tax credits, rate structures, or social-transfer programs, policymakers can run detailed simulations on synthetic populations. This approach illuminates distributional impacts and identifies optimal benefit levels, ensuring that interventions are both equitable and cost-efficient.

With comprehensive administrative data replacing sporadic survey sampling, employment, income, and consumption metrics will gain unprecedented accuracy. Margins of error will shrink dramatically, and disaggregated transaction data will allow the National Economic and Social Development Council to monitor sector-specific trends, whether in agriculture, manufacturing, or services, and tailor sectoral policies accordingly.

Moreover, near-real-time indicators of behavioral responses, such as shifts in spending following a tax-rate change, will create rapid feedback loops for adaptive policymaking.

The government can use these insights to calibrate economic relief measures or targeted incentives, such as conditional cash transfers or regional tax holidays, to the communities and households that need them most.

As a result of higher and more predictable revenue inflows, the persistent trend of budget deficits can be mitigated to some extent. Greater tax compliance and broadened bases reduce the need for deficit financing, while improved nowcasting helps avoid unexpected shortfalls and the costly interest burdens they entail. Over time, this strengthens fiscal resilience, allowing the government to draw down existing debt levels, lower borrowing costs, and allocate resources more efficiently across competing priorities, lessening the burden of debt servicing cost.

Together, these innovations will both expand Thailand's formal revenue base and transform how policies are designed, evaluated, and adjusted. By utilizing universal financial inclusion alongside advanced fiscal analytics, we can achieve more equitable growth, stronger public-finance sustainability, and truly evidence-based governance.

Further Implementation: Human Capital Improvement

To operationalize the Child Capital Account, the Thai government will deposit ฿1,000 into each account at birth, triggered automatically upon registration in the national civil registry. These funds will be pooled and professionally managed by a designated public entity, such as the Government Savings Fund (GSF), which already oversees retirement portfolios for informal-sector workers. Leveraging GSF's investment capacity and risk-governance infrastructure, the portfolio will follow a risk-averse, capital-preserving strategy—primarily composed of Thai government bonds, complemented by modest allocations to global equities and infrastructure to provide long-term, inflation-adjusted returns (Government Savings Fund, 2024). All earnings will be reinvested, allowing the principal to compound securely over an 18-year horizon. As such, considering 461,421 were born in 2024, implementation would mean that at least 461,421,000 would need to be injected each year to keep the program running.

Upon reaching age 18, the funds will become withdrawable for productive, formally verifiable purposes—such as higher education, vocational training, registered business start-ups, or first-time homeownership. This ensures that the capital seeded at birth translates directly into human capital and formal economic participation (Darity & Hamilton, 2010).

Crucially, this model is designed to be more competitive than traditional savings products offered by commercial banks, which typically yield below-inflation interest and are often inaccessible to low-income households due to account minimums, fees, and documentation barriers (Bank of Thailand, 2023). In contrast, the Child Capital Account is fee-free, government-backed, and automatically opened for every citizen, offering a low-risk investment vehicle with higher expected real returns—particularly attractive to underserved and informal households.

To maximize long-term impact, the government will also roll out a national financial literacy program integrated into the basic education curriculum. Starting at the lower-secondary level, students will receive formal instruction in budgeting, compound interest,

responsible borrowing, digital payments, and long-term planning—co-developed by the Ministry of Education, the central coordinating body, and GSF. These lessons will incorporate real-world simulations using students’ own Child Capital Accounts to foster ownership and understanding. Upon turning 18, account holders will also have access to mobile apps, workshops, and account planners that help them compare returns, assess risks, and choose appropriate uses for their matured funds.

By combining government-guaranteed savings, investment discipline, financial literacy, and restricted-use withdrawals, this program ensures that the capital does not just sit idle, but becomes a springboard for formal-sector mobility and intergenerational equity. Over time, it will place competitive pressure on commercial banks to raise standards for inclusivity and transparency, while building a financially literate population embedded in the formal economy from birth.

Disclaimer: The views and opinions expressed in this paper are solely those of the author and do not necessarily represent those of the Office of Fiscal Policy or the Ministry of Finance of Thailand.

References

- Bank of Thailand. (2023). Financial access survey results. <https://www.bot.or.th>
- Darity, W., & Hamilton, D. (2010). Bold policies for economic justice: The baby bonds proposal. The New School and Duke University.
- Government Savings Fund. (2024). Annual report. <https://www.nsf.or.th>
- National Statistical Office. (2023, December 19). Over half of Thai workers in informal sector. Bangkok Post.
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2023, December). OECD Economic Surveys: Thailand 2023. OECD Publishing.
- Paweenawat, S. W. (2023, September). Gender and Informal Work in Thailand (Knowledge Management Note 5). World Bank.

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ พัวพันธ์ : pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

พงศันคร โภชากรณ์ : p_pochakorn@hotmail.com

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเศรณี : iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ : kuhnju@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ

ปาริฉัตร คลั่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจและงานวิจัย

นรพัชร อัสวาลลภ : norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ : sirigunlaya@yahoo.com

ผู้รับผิดชอบรายภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

กาญจนา จันทรชิต : jantarachit.k2525@gmail.com

ณัฐธิดา จันภักดี : fongnutdee@hotmail.com

ปิยพัชร ปรีหะจินดา : piyapatp214@gmail.com

เอกวัฒน์ พิมพ์มีลาย : akavatp@fpo.go.th

พงศธร รัชชัยวิจิตรกุล : pongsathonr@fpo.go.th

ธนดล เชษฐกุล : tanadon.che@gmail.com

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ธณัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

กิตติคุณ ชุมวรฐายี : kittikun.c@outlook.com

ชานน ลิ้มปรีประสิทธิ์พร : chanonlim.non@gmail.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

พุทธิสมบัติ ปานกุล : tongputtisombat@gmail.com

จิรัฐกาล รอดภัยปวง : jirattakarnmoji@gmail.com

วิมุติติ เปี่ยมใจ : wpiemjai@gmail.com

ภาคการเงิน

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

อัตราการแลกเปลี่ยน

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวัจน์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ภาคแรงงาน

สมิทธิ์ ชูติมา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

กานต์ แจ่มชัดใจ : kantc@fpo.go.th

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

ศิวัจน์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ้ง : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

กิตติคุณ ชุมวรฐายี : kittikun.c@outlook.com

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

สุธีรัตน์ จิรชุกุล : suthirat@fpo.go.th

กวิน เอี่ยมตระกูล : kawin.iamtrakul@gmail.com

ประกอบ สุริเยนทรากกร : prakob.suriyentrakorn@gmail.com

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข : saksits@fpo.go.th

กันดา สุขสาตร : holykanta@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

บุณทริกา ชลพิทักษ์วงศ์ : boondharigac@fpo.go.th

ปัทม สุจิตร์รัตน์ : papat19109@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

กุสุมา จารุมนี : kusuma.charumani@gmail.com

63 *Years*

ส เสนอแนะอย่างมีหลักการ
ศ ศึกษาโดยไม่หยุดนิ่ง
ค คนคลังที่มีคุณภาพ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์: 02 273 9020